

รวมท ๑๖๖๖ / ๑๖๖๖

รวมกฎหมาย
เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม
เล่ม ๒

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961138377

รวม ๑๖๖

สารบาญ

วันที่	๑๖ / ๑๐ - / ๔๔
เลขทะเบียน	๑๖ 10363
เลขหมู่	KS
	10
	๗ 2263
	๑. 2

- ๑. พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา หน้า ๑
พ.ศ. ๒๔๕๕ ๑
สารบาญประมวลกฎหมายอาญา ๕
- ๒. ประมวลกฎหมายอาญา ๑๓
บันทึกเปรียบเทียบการแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา ๒๐๗
- ๓. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง
ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๕๖ ๒๑๒
- ๔. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน
ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๕๐ ๒๑๕
- ๕. ประมวลกฎหมายอาญาทหาร ร.ศ. ๑๓๐ ๒๑๗
บทบัญญัติเปรียบเทียบประมวลกฎหมายลักษณะ
อาญา ร.ศ. ๑๒๗ และประมวลกฎหมายอาญา ๓๒๔
บันทึกเปรียบเทียบการแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญาทหาร ร.ศ. ๑๓๐ ๓๓๐

สมุดบัญชีกรม

๖.	พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับ
ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด
บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๘๕	หน้า
๓๕๔
๗.	พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงาน
ในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒	๓๗๕

พระราชบัญญัติ
ให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา

พ.ศ. ๒๔๘๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๕
เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายอาญาเสียใหม่ เพราะ
ตั้งแต่ได้ประกาศใช้กฎหมายลักษณะอาญาในพุทธศักราช ๒๔๕๑ เป็นต้นมา
พฤติการณ์ของบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติให้ใช้
ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ประมวลกฎหมายอาญาท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้
บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๔ เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ให้
ยกเลิกกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๕ เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ใน
กรณีที่กำหนดโทษโดยอ้างถึงโทษฐานลหุโทษในกฎหมาย
ลักษณะอาญาไว้ ให้ถือว่ากฎหมายนั้นได้อ้างถึงโทษ ดังต่อไปนี้

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๑ หมายความว่า ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๒ หมายความว่า ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๓ หมายความว่า จำคุกไม่เกินสิบวัน หรือ

ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๔ หมายความว่า จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน
หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ในการ
จำคุกแทนค่าปรับตามกฎหมายใด ไม่ว่ากฎหมายนั้นจะมีบัญญัติไว้ประการ
ใด ให้นำประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ แต่สำหรับความผิดที่ได้กระ-
ทำก่อนวันที่ประมวลกฎหมายอาญาใช้บังคับ มีให้กักขังเกินกว่าหนึ่งปีสำหรับ
โทษปรับกระหนงเดียว และสองปีสำหรับโทษปรับหลายกระหนง

มาตรา ๗ ในกรณีที่มีการเพื่อความปลอกลภัยตามมาตรา ๘
แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้นับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา-
ความอาญามาใช้บังคับเสมือนเป็นความผิดอาญา แต่ห้ามมิให้คุมขังชั้น
สอบสวนเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของ
พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ และมีให้นับเวลาเดินทางความปกติที่นำ
ตัวผู้ถูกจับมาศาลรวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย

มาตรา ๘ เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว บท
บัญญัติแห่งกฎหมายใดอ้างถึงกฎหมายลักษณะอาญา หรืออ้างถึงบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายลักษณะอาญา ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นอ้างถึงประ-

มวลกฎหมายอาญา หรือบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาในมหามงกุฎ
ที่มิใช่เช่นเดียวกัน แล้วแต่กรณี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ กฎ-
หมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ได้ประกาศใช้มานานแล้ว และได้มีการ
แก้ไขเพิ่มเติมอยู่หลายแห่งกระจัดกระจายกันอยู่ จึงเป็นการสมควรที่จะได้
ชำระสะสางและนำเขารูปเป็นประมวลกฎหมายอาญาเสียในฉบับเดียวกัน
อนึ่ง ปรากฏว่าหลักการบางอย่างและวิธีการลงโทษบางอย่าง
ควรจะได้ปรับปรุงให้สมกับกาลสมัยและแนวโน้มของนานาประเทศ ใน
สมัยปัจจุบันหลักเดิมบางประการจึงล้าสมัย สมควรจะได้ปรับปรุงเสียให้
สอดคล้องกับหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๓ ตอนที่ ๕๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๑
ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๕)

สารบัญ
ประมวลกฎหมายอาญา

ภาค ๑	บทบัญญัติทั่วไป	มาตรา
ลักษณะ ๑	บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป	
หมวด ๑	บทนิยาม	๑
หมวด ๒	การใช้กฎหมายอาญา	๒ - ๑๓
หมวด ๓	โทษและวิธีการเพื่อ	
	ความปลอดภัย	
	ส่วนที่ ๑ โทษ	๑๔ - ๓๘
	ส่วนที่ ๒ วิธีการ	
	เพื่อความ	
	ปลอดภัย	๓๙ - ๕๐
	ส่วนที่ ๓ วิธีเพิ่มโทษ	
	ลดโทษ	
	และการรอ	
	การลงโทษ	๕๑ - ๕๘

มาตรา

หมวด ๔	ความรับผิดชอบในทาง	
	อาญา	๕๕ - ๗๕
หมวด ๕	การพยายามกระทำ	
	ความผิด	๘๐ - ๘๓
หมวด ๖	ตัวการและผู้สนับสนุน	
	สนับสนุน	๘๓ - ๘๕
หมวด ๗	การกระทำความผิด	
	หลายบทหรือหลาย	
	กระทง	๕๐ - ๕๑
หมวด ๘	การกระทำความผิดอีก	๕๒ - ๕๔
หมวด ๙	อายุความ	๕๕ - ๑๐๑
ลักษณะ ๖	บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทุกโทษ	๑๐๒ - ๑๐๖

ภาค ๒ ความผิด

- ลักษณะ ๑ ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง
แห่งราชอาณาจักร

มาตรา

- หมวด ๑ ความผิดของค
พระมหากษัตริย์
พระราชินี
รัชทายาท และ
ผู้สำเร็จราชการ
แทนพระองค์ ๑๐๗ - ๑๑๒
- หมวด ๒ ความผิดต่อความ
มั่นคงของรัฐภายใน
ราชอาณาจักร ๑๑๓ - ๑๑๘
- หมวด ๓ ความผิดต่อความ
มั่นคงของรัฐภายใน
นอกราชอาณาจักร ๑๑๙ - ๑๒๙
- หมวด ๔ ความผิดต่อ
สัมพันธ์ไมตรี
กับต่างประเทศ ๑๓๐ - ๑๓๕

มาตรา

- ลักษณะ ๒ ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง
หมวด ๑ ความผิดต่อ
เจ้าพนักงาน ๑๓๖ - ๑๔๖
หมวด ๒ ความผิดต่อ
ตำแหน่งหน้าที่
ราชการ ๑๔๗ - ๑๖๖
- ลักษณะ ๓ ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม
หมวด ๑ ความผิดต่อ
เจ้าพนักงานในการ
ยุติธรรม ๑๖๗ - ๑๘๘
หมวด ๒ ความผิดต่อ
ตำแหน่งหน้าที่
ในการยุติธรรม ๒๐๐ - ๒๐๘
- ลักษณะ ๔ ความผิดเกี่ยวกับศาสนา ๒๐๖ - ๒๐๘
- ลักษณะ ๕ ความผิดเกี่ยวกับความ
สงบสุขของประชาชน ๒๐๘ - ๒๑๖

มาตรา

- ลักษณะ ๖ ความผิดเกี่ยวกับการ
ก่อให้เอกชนันต์รายต่อ
ประชาชน ๒๑๗ - ๒๑๘
- ลักษณะ ๗ ความผิดเกี่ยวกับการปลอม
และการแปลง
หมวด ๑ ความผิดเกี่ยวกับ
เงินตรา ๒๑๐ - ๒๑๕
- หมวด ๒ ความผิดเกี่ยวกับ
กงตรา
แสตมป์และตั๋ว ๒๑๐ - ๒๒๓
- หมวด ๓ ความผิดเกี่ยวกับ
เอกสาร ๒๒๔ - ๒๒๕
- ลักษณะ ๘ ความผิดเกี่ยวกับการค้า ๒๓๐ - ๒๓๕
- ลักษณะ ๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ๒๓๖ - ๒๔๓
- ลักษณะ ๑๐ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและ
ร่างกาย

	มาตรา
หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต	๒๕๕ - ๒๕๘
หมวด ๒ ความผิดต่อ ร่างกาย	๒๕๕ - ๓๐๐
หมวด ๓ ความผิดฐานทำให้ แท้งลูก	๓๐๑ - ๓๐๕
หมวด ๔ ความผิดฐาน ทอกลึงเด็ก คนป่วยเจ็บหรือ คนชรา	๓๐๖ - ๓๐๘
ฉบบ๗ ๑๑ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ และชื่อเสียง	
หมวด ๑ ความผิดต่อ เสรีภาพ	๓๐๘ - ๓๑๑
หมวด ๒ ความผิดฐาน เปิดเผยความลับ	๓๑๒ - ๓๑๕

หมวด ๓	ความผิดฐาน หมิ่นประมาท	มาตรา ๓๒๖ - ๓๓๓
ลักษณะ ๑๖	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	
หมวด ๑	ความผิดฐาน ลักทรัพย์และ ชิงทรัพย์	๓๓๔ - ๓๓๖ ทวิ
หมวด ๒	ความผิดฐาน กรรโชก รัวเอา ทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์	๓๓๗ - ๓๔๐ ทวิ
หมวด ๓	ความผิดฐาน ฉ้อโกง	๓๔๑ - ๓๔๔
หมวด ๔	ความผิดฐาน โกงเจ้าหนี้	๓๔๕ - ๓๔๖
หมวด ๕	ความผิดฐาน ยักยอก	๓๔๗ - ๓๕๖

	มาตรา
หมวด ๖ ความผิดฐาน รับของโจร	๓๕๓
หมวด ๗ ความผิดฐาน ทำให้เสียทรัพย์	๓๕๔ - ๓๖๐
หมวด ๘ ความผิดฐาน บุกรุก	๓๖๑ - ๓๖๖
ภาค ๓ สหุโทษ	๓๖๗ - ๓๘๔

ประมวลกฎหมายอาญา

ภาค ๑

บทบัญญัติทั่วไป

ลักษณะ ๑

บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป

หมวด ๑

บทนิยาม

มาตรา ๑ ในประมวลกฎหมายนี้

(๑) "โดยทุจริต" หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์
ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(๒) "ทางสาธารณ" หมายความว่า ทางบกหรือทางน้ำ
สำหรับประชาชนใช้ในการจราจร และให้หมายความรวมถึงทางรถไฟ
และทางรถรางที่มีรถเดิน สำหรับประชาชนโดยสารด้วย

(๓) "สาธารณสถาน" หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ซึ่ง
ประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้

(๔) "เคหสถาน" หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัย และให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม

(๕) "อาวุธ" หมายความว่า รวมถึงสิ่งซึ่งไม่เป็นอาวุธโดยสภาพแต่ซึ่งได้ใช้หรือ เจตนาจะใช้ประทุษร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัส อย่างอาวุธ

(๖) "ใช้กำลังประทุษร้าย" หมายความว่า ทำการประทุษร้ายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล ไม่ว่าจะทำด้วยใช้แรงกายภาพหรือด้วยวิธีอื่นใด และให้หมายความรวมถึงการกระทำใด ๆ ซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถชดช้อนได้ ไม่ว่าจะโดยใช่ยาทำให้มึนเมา สกตจิต หรือใช้วิธีอื่นใดอันคล้ายคลึงกัน

(๗) "เอกสาร" หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใด ซึ่งได้ทำให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข ผัง หรือแผนแบบอย่างอื่น จะเป็นโดยวิธีพิมพ์ ภาพถ่ายหรือวิธีอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น

(๘) "เอกสารราชการ" หมายความว่า เอกสารซึ่งเจ้าพนักงานได้ทำขึ้นหรือรับรองในหน้าที่ และให้หมายความรวมถึง

สำเนาเอกสารนั้น ๆ ที่เจ้าพนักงานได้รับรองในหน้าที่ด้วย

(๘) "เอกสารสิทธิ" หมายความว่า เอกสารที่เป็นหลักฐานแห่งการถือ เปลี่ยนแปลง โอน สงวนหรือระงับซึ่งสิทธิ

(๑๐) "ลายมือชื่อ" หมายความว่า รวมถึงลายพิมพ์นิ้วมือและเครื่องหมายซึ่งบุคคลลงไว้แทนลายมือชื่อของตน

(๑๑) "กลางคืน" หมายความว่า เวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและพระอาทิตย์ขึ้น

(๑๒) "คุมขัง" หมายความว่า คุมตัว ควบคุม ขัง กักขัง หรือจำคุก

(๑๓) "ค้าได้" หมายความว่า ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่เรียกเอา หรือให้เพื่อแลกเปลี่ยนเสรีภาพของผู้อื่นเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขัง

หมวด ๒

การใช้กฎหมายอาญา

มาตรา ๒ บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้น ต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ใน

กฎหมาย

ถ้าตามบทบัญญัติของกฎหมายที่มีบัญญัติในภายหลัง การกระทำ
เช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ให้ผู้ที่ได้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้
กระทำความผิด และถ้าได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้วก็ให้ถือว่า
ผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดนั้น ถ้าวินิจฉัยอยู่ก็ให้
การลงโทษนั้นสิ้นสุดลง

มาตรา ๓ ถ้ากฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่าง
กับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ให้ใช้กฎหมายในส่วน
ที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด ไม่ว่าในทางใด เว้นแต่คดีถึงที่สุดแล้ว
แต่ในกรณีที่เกิดถึงที่สุดแล้วดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าผู้กระทำความผิดยังมิได้รับโทษ หรือกำลังรับโทษ
อยู่ และโทษที่กำหนดตามคำพิพากษาหนักกว่าโทษที่กำหนดตามกฎหมาย
ที่มีบัญญัติในภายหลัง เมื่อสำนวนความปรากฏแก่ศาลหรือเมื่อผู้กระทำ
ความผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุบาลของผู้นั้นหรือพนักงาน
อัยการร้องขอ ให้ศาลกำหนดโทษเสียใหม่ตามกฎหมายที่มีบัญญัติในภาย
หลัง ในการที่ศาลจะกำหนดโทษใหม่นี้ ถ้าปรากฏว่าผู้กระทำความผิด
ได้รับโทษมาบ้างแล้ว เมื่อได้คำนึงถึงโทษตามกฎหมายที่มีบัญญัติในภาย

หลัง หากเห็นเป็นการสมควร ศาลจะกำหนดโทษน้อยกว่าโทษขั้นต่ำที่
กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดไว้ ถ้าหากมีก็ได้ หรือถ้าเห็นว่าโทษที่
ผู้กระทำความผิดได้รับมาแล้ว เป็นการเพียงพอ ศาลจะปล่อยผู้กระทำความ
ผิดไปก็ได้

(๒) ถ้าศาลพิพากษาให้ประหารชีวิตผู้กระทำความผิด และ
ตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง โทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดไม่ถึง
ประหารชีวิต ให้งดการประหารชีวิตผู้กระทำความผิด และให้ถือว่าโทษ
ประหารชีวิตตามคำพิพากษาได้เปลี่ยนเป็นโทษสูงสุดที่จะพึงลงได้ตาม
กฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง

มาตรา ๔ ผู้ใดกระทำความผิดในราชอาณาจักร ต้องรับโทษ
ตามกฎหมาย

การกระทำความผิดในเรือไทยหรืออากาศยานไทย ไม่ว่าจะ
อยู่ ณ ที่ใด ให้ถือว่ากระทำความผิดในราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ความผิดใดที่การกระทำแม้แต่ส่วนหนึ่งส่วนใดได้
กระทำในราชอาณาจักรก็ดี ผลแห่งการกระทำเกิดในราชอาณาจักรโดย
ผู้กระทำประสงค์ให้ผลนั้นเกิดในราชอาณาจักร หรือโดยลักษณะแห่งการ

กระทำ ผลที่เกิดขึ้นนั้นควรเกิดในราชอาณาจักร หรือยอมจะเล็งเห็น
ได้ว่าผลนั้นจะเกิดในราชอาณาจักรก็ดี ให้ถือว่าความผิดนั้นได้กระทำ
ในราชอาณาจักร

ในกรณีการเตรียมการ หรือพยายามกระทำการใด ซึ่ง
กฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แม้การกระทำนั้นจะได้กระทำนอกราชอาณาจักร
ถ้าหากการกระทำนั้นจะได้กระทำตลอดไปจนถึงขั้นความผิด
สำเร็จ ผลจะเกิดขึ้นในราชอาณาจักร ให้ถือว่า การเตรียมการ
หรือพยายามกระทำความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักร

มาตรา ๖ ความผิดใดที่ได้กระทำในราชอาณาจักร หรือที่
ประมวลกฎหมายนี้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักร แม้การกระทำของ
ผู้เป็นตัวการด้วยกัน ของผู้สนับสนุนหรือของผู้ใช้ให้กระทำความผิดนั้น
จะได้กระทำนอกราชอาณาจักร ก็ให้ถือว่าตัวการ ผู้สนับสนุนหรือผู้ใช้
ให้กระทำได้กระทำในราชอาณาจักร

มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำความผิดดังระบุไว้ต่อไปนี้ในนอกราช-
อาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร คือ

(๑) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตาม

ที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๗ ถึงมาตรา ๑๖๕

(๒) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง ตามที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๐ ถึงมาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๗ และมาตรา ๒๖๖ (๓) และ (๔)

(๓) ความผิดฐานชิงทรัพย์ ตามที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๕ และความผิดฐานปล้นทรัพย์ ตามที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕๐ ซึ่งได้กระทำในทะเลหลวง

มาตรา ๔ ผู้ใดกระทำความผิดนอกราชอาณาจักร และ

(ก) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศไทยที่ความผิดได้เกิดขึ้น หรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ หรือ

(ข) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย และผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ

ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดดังระบุไว้ต่อไปนี้ จะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร คือ

(๑) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ตามที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๒๑ ถึงมาตรา

๒๖๓ ทั้งนี้เว้นแต่กรณีเกี่ยวกับมาตรา ๒๖๐ วรรคแรก และมาตรา ๒๖๔
มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๘ ถึงมาตรา ๒๗๒ มาตรา ๒๗๓ และมาตรา
๒๗๓ ถึงมาตรา ๒๗๖ ทั้งนี้เฉพาะเมื่อเป็นกรณีต้องระวางโทษตามมาตรา
๒๗๘

(๒) ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖๔
มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ (๑) และ (๒) มาตรา ๒๖๘ ทั้งนี้เว้นแต่
กรณีเกี่ยวกับมาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘

(๓) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗๖
มาตรา ๒๘๐ และมาตรา ๒๘๕ ทั้งนี้เฉพาะที่เกี่ยวกับมาตรา ๒๗๖

(๔) ความผิดต่อชีวิต ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๘ ถึง
มาตรา ๒๙๐

(๕) ความผิดต่อร่างกาย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๙๕
ถึงมาตรา ๒๙๘

(๖) ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ตาม
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐๖ ถึงมาตรา ๓๐๘

(๗) ความผิดต่อเสรีภาพ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐๘
มาตรา ๓๑๐ มาตรา ๓๑๖ ถึงมาตรา ๓๑๕ และมาตรา ๓๑๗ ถึง

มาตรา ๓๖๐

(๘) ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๔ ถึงมาตรา ๓๓๖

(๙) ความผิดฐานกรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๗ ถึงมาตรา ๓๔๐

(๑๐) ความผิดฐานฉ้อโกง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๔๑ ถึงมาตรา ๓๔๔ มาตรา ๓๔๖ และมาตรา ๓๔๗

(๑๑) ความผิดฐานยักยอก ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๔๗ ถึงมาตรา ๓๕๔

(๑๒) ความผิดฐานรับของโจร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕๗

(๑๓) ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕๘ ถึงมาตรา ๓๖๐

มาตรา ๕ เจ้าพนักงานของรัฐบาลไทยกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗ ถึงมาตรา ๑๖๖ และมาตรา ๒๐๐ ถึงมาตรา ๒๐๕ นอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำการนอกราชอาณาจักรซึ่งเป็นความ

ผิดตามมาตราต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ (๒) และ (๓) มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพราะการกระทำนั้นอีก ถ้า

(๑) ใดมีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือ

(๒) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษ และผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้ว แต่ยังไม่พ้นโทษ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับมาแล้ว

มาตรา ๑๑ ผู้ใดกระทำความผิดในราชอาณาจักร หรือกระทำความผิดที่ประมวลกฎหมายนี้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักร ถ้าผู้นั้นได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้วทั้งหมดหรือบางส่วน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้

ทั้งนี้โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้ยื่นได้รับมาแล้ว

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดในราชอาณาจักร หรือกระทำความผิดที่ประมวลกฎหมายนี้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักร ได้ถูกฟ้องต่อศาลในต่างประเทศโดยรัฐบาลไทยร้องขอ ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพราะการกระทำนั้นอีก ถ้า

(๑) ได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือ

(๒) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษ และผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

มาตรา ๑๒ วิธีการเพื่อความปลอดภัยจะใช้อย่างแก่บุคคลใดได้ก็ต่อเมื่อมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้ใช้อย่างใดเท่านั้น และกฎหมายที่จะใช้อย่างนั้นให้ใช้กฎหมายในขณะที่ศาลพิพากษา

มาตรา ๑๓ ถ้าตามบทบัญญัติของกฎหมายที่มีบัญญัติในภายหลังได้มีการยกเลิกวิธีการเพื่อความปลอดภัย และถ้าผู้ใดถูกใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้นอยู่ ก็ให้ศาลสั่งระงับการใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้นเสีย เมื่อสำนวนความปรากฏแก่ศาล หรือเมื่อผู้นั้น

ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้บุคลของผู้นั้นหรือพนักงานอัยการร้องขอ

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่มีผู้ถูกไต่บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยโดยผู้ และให้มีบทบัญญัติของกฎหมายที่มีบัญญัติในภายหลังเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่จะสั่งให้การไต่บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้นไปซึ่งเป็นผลอันไม่อาจนำมาไต่บังคับแก่กรณีของผู้นั้นได้ หรือนำมาไต่บังคับได้แต่การไต่บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามบทบัญญัติของกฎหมายที่มีบัญญัติในภายหลังเป็นคุณแก่ผู้นั้นยิ่งกว่า เมื่อสำนวนความปรากฏแก่ศาล หรือเมื่อผู้นั้น ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้บุคลของผู้นั้นหรือพนักงานอัยการร้องขอต่อศาลให้ยกเลิกการไต่บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือร้องขอรับผลตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น แล้วแต่กรณี ให้ศาลมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๙ ถ้าตามบทบัญญัติของกฎหมายที่มีบัญญัติในภายหลังโทษใดได้เปลี่ยนลักษณะมาเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย และให้มีคำพิพากษาลงโทษนั้นแก่บุคคลใดไว้ ก็ให้ถือว่าโทษที่ลงนั้นเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยด้วย

ในกรณีดังกล่าวในวรรคแรก ถ้ายังไม่ไต่ลงโทษผู้นั้นหรือผู้นั้น
ยังรับโทษอยู่ ก็ให้ไต่บังคับวิธีการ เพื่อความปลอดภัยแก่ผู้นั้นต่อไป และ
ถ้าหากว่าตามบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังมีเงื่อนไขที่จะสั่ง
ให้มีการไต่บังคับวิธีการ เพื่อความปลอดภัยอันไม่อาจนำมาไต่บังคับแก่
กรณีของผู้นั้น หรือนำมาไต่บังคับได้แต่การไต่บังคับวิธีการ เพื่อความ
ปลอดภัยตามบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง เป็นเหตุแก่ผู้นั้นยิ่งกว่า
เมื่อสำนวนความปรากฏแก่ศาล หรือ เมื่อผู้นั้นผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น
ผู้นุบาลของผู้นั้นหรือพนักงานอัยการ ร้องขอต่อศาลให้ยกเลิกการไต่บังคับ
วิธีการ เพื่อความปลอดภัย หรือร้องขอรับผลตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น
แล้วแต่กรณี ให้ศาลมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๖ เมื่อศาลได้พิพากษาให้ไต่บังคับวิธีการ เพื่อความ
ปลอดภัยแก่ผู้ใดแล้ว ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลตามคำเสนอของ
ผู้นั้นเอง ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้นุบาลของผู้นั้นหรือพนักงาน
อัยการว่า พฤติการณ์เกี่ยวกับการไต่บังคับนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
ศาลจะสั่งเพิกถอนหรืองดการไต่บังคับวิธีการ เพื่อความปลอดภัยแก่ผู้นั้นไว้
ชั่วคราวตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๑๓ บทบัญญัติในภาค ๑ แห่งประมวลกฎหมายนี้ ให้
ใช้ในกรณีแห่งความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย เว้นแต่กฎหมายนั้น ๆ จะ
ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๓

โทษและวิธีการเพื่อความปลอดภัย

ส่วนที่ ๑

โทษ

มาตรา ๑๔ โทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิดมีดังนี้

- (๑) ประหารชีวิต
- (๒) จำคุก
- (๓) กักขัง
- (๔) ปรับ
- (๕) ริบทรัพย์สิน

มาตรา ๑๕ ผู้ใดต้องโทษประหารชีวิต ให้เอาไปยิงเสีย

ให้ตาย

มาตรา ๒๐ บรรดาความผิดที่กฎหมายกำหนดให้ลงโทษ

ทั้งจำคุกและปรับด้วยนั้น ถ้าศาลเห็นสมควรจะลงแต่โทษจำคุกก็ได้

มาตรา ๒๑ ในการคำนวณระยะเวลาจำคุก ให้นับวันเริ่มจำคุกรวมคำนวณเข้าด้วย และให้นับเป็นหนึ่งวันเต็มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ถ้าระยะเวลาที่คำนวณนั้นกำหนดเป็นเดือน ให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน ถ้ากำหนดเป็นปี ให้คำนวณตามปีปฏิทินในราชการ

เมื่อผู้ต้องคำพิพากษาถูกจำคุกครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด

มาตรา ๒๒ โทษจำคุก ให้เริ่มแต่วันมีคำพิพากษา แต่ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา เว้นแต่คำพิพากษานั้นจะกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่คำพิพากษากล่าวไว้เป็นอย่างอื่น โทษจำคุกตามคำพิพากษาเมื่อรวมจำนวนวันที่ถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษาในคดีเรื่องนั้นเข้าด้วยแล้ว ต้องไม่เกินอัตราโทษชั้นสูงของกฎหมายที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่ได้กระทำลงนั้น ทั้งนี้เป็นการกระหนกระเพื่อมนุษยชาติ

ในมาตรา ๔๑

มาตรา ๒๓ ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำความโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ศาลจะพิพากษาให้ลงโทษกักขังไม่เกินสามเดือนแทนโทษจำคุกนั้นก็ได้

มาตรา ๒๔ ผู้ใดต้องโทษกักขัง ให้กักตัวไว้ในสถานที่กักขังซึ่งกำหนดไว้อันมิใช่เรือนจำ

ถ้าศาลเห็นเป็นการสมควร จะสั่งในคำพิพากษาให้กักขังผู้กระทำความผิดไว้ในที่อาศัยของผู้นั้นเองหรือของผู้ที่ยินยอมรับผู้นั้นไว้หรือสถานที่อื่นที่อาจกักขังได้ เพื่อให้เหมาะสมกับประเภทหรือสภาพของผู้ถูกกักขังก็ได้

มาตรา ๒๕ ผู้ต้องโทษกักขังในสถานที่ซึ่งกำหนด จะได้รับการเลี้ยงดูจากสถานที่นั้น แต่ภายใต้ขอบบังคับของสถานที่ ผู้ต้องโทษกักขังมีสิทธิที่จะรับอาหารจากภายนอกโดยค่าจ้างของตนเอง ไร่ เลี้ยงดูของตนเอง ได้รับการเยี่ยมอย่างน้อยวันละหนึ่งชั่วโมง และ

รับและส่งจกหมายได้

ผู้ตองโทษกักขังจะตองทำงานตามระเบียบ ข้อบังคับและวินัย
ถ้าผู้ตองโทษกักขังประสงค์จะทำงานอย่างอื่นก็ให้อนุญาตให้เลือกทำได้
ตามประเภทงานที่ทนสมัคร แต่ตองไม่ขัดต่อระเบียบ ข้อบังคับ วินัย
หรือความปลอดภัยของสถานที่นั้น

มาตรา ๒๖ ถ้าผู้ตองโทษกักขังถูกกักขังในที่อาศัยของผู้หนึ่ง
เองหรือของผู้อื่นที่ยินยอมรับผู้นั้นไว้ ผู้ตองโทษกักขังนั้นมีสิทธิที่จะคำ-
เนินการในวิชาชีพหรืออาชีพของตนในสถานที่ดังกล่าวได้ ในการนี้ศาล
จะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ตองโทษกักขังปฏิบัติตามหนึ่งอย่างใดหรือไม่ก็ได้
แล้วแต่ศาลจะเห็นสมควร

มาตรา ๒๗ ถ้าในระหว่างที่ผู้ตองโทษกักขังได้รับโทษกักขัง
อยู่ความปรากฏแก่ศาลเอง หรือปรากฏแก่ศาลตามคำแถลงของพนักงาน
อัยการหรือผู้ควบคุมดูแลสถานที่กักขังว่า

(๑) ผู้ตองโทษกักขังฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับหรือวินัยของ
สถานที่กักขัง

(๒) ผู้ตองโทษกักขังไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด หรือ

(๓) ผู้ต้องโทษกักขังต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ศาลอาจเปลี่ยนโทษกักขังเป็นโทษจำคุกมีกำหนดเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินกำหนดเวลาของโทษกักขังที่ผู้ต้องโทษกักขังจะต้องได้รับต่อไป

มาตรา ๒๔ ผู้ใดต้องโทษปรับ ผู้นั้นจะต้องชำระเงินตามจำนวนที่กำหนดไว้ในคำพิพากษาศาล

มาตรา ๒๕ ผู้ใดต้องโทษปรับ และไม่ชำระค่าปรับภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลพิพากษา ผู้นั้นจะต้องถูกยึดทรัพย์สินในค่าปรับ หรือมิฉะนั้นจะต้องถูกกักขังแทนค่าปรับ แต่ศาลเห็นเหตุอันควรสงสัยว่าผู้นั้นจะหลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าปรับ ศาลจะสั่งเรียกประกันหรือจะสั่งให้กักขังผู้นั้นแทนค่าปรับไปพลางก่อนก็ได้

ความในวรรคสองของมาตรา ๒๕ มีให้นำมาใช้บังคับแก่การกักขังแทนค่าปรับ

มาตรา ๓๐^(๑) ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตรายี่สิบ บาทต่อหนึ่งวัน และไม่ว่าในกรณีความผิดกระทงเดียวหรือหลายกระทง ห้ามกักขังเกินกำหนดหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่ สองหมื่นบาทขึ้นไป ศาลจะสั่งให้กักขังแทนค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีก็ได้

ในกรณีกำหนดระยะเวลาขึ้น ให้แต่วันเริ่มกักขังแทนค่าปรับ รวมเข้าด้วย และให้นับเป็นหนึ่งวันเต็มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังนั้นออกจากจำนวนเงินค่าปรับ โดยถืออัตรายี่สิบบาทต่อหนึ่งวัน เว้นแต่ผู้ต้องค่าพิพากษาให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าจะต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากเวลาจำคุกตามมาตรา ๒๖ ก็ให้หักออกเสียก่อน เหลือเท่าใดจึงให้หักออกจากเงินค่าปรับ

(๑) ความในมาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๔ (ร. เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๓๖ ฉบับพิเศษ หน้า ๖)

เมื่อผู้ลงทะเบียนรับถูกกักขังแทนค่าปรับครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด ถ้านำเงินค่าปรับมาชำระครบแล้ว ให้ปล่อยตัวไปทันที

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ศาลจะพิพากษาให้ปรับผู้กระทำความผิดหลายคน ในความผิดอันเดียวกัน ในกรณีเดียวกัน ให้ศาลลงโทษปรับเรียงตามรายตัวบุคคล

มาตรา ๓๒ ทรพัยสินไหมที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่า ผู้ใดทำหรือมิได้เป็นความผิด ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าเป็นของผู้กระทำความผิดและมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๓๓ ในการริบทรัพย์สิน นอกจากศาลจะมีอำนาจริบตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบทรัพย์สินดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้ใช้ หรือมิได้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือ

(๒) ทรัพย์สินซึ่งบุคคลได้มาโดยไถ่กระทำความผิด

เว้นแต่ทรัพย์สินเหล่านี้ เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็น

เป็นใจช่วยในการกระทำความผิด

มาตรา ๓๔ บรรดาทรัพย์สิน

(๑) ซึ่งได้ให้ตามความในมาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๒๐๑ หรือมาตรา ๒๐๒ หรือ

(๒) ซึ่งได้ให้เพื่อจูงใจบุคคลให้กระทำความผิด หรือเพื่อเป็นรางวัลในการที่บุคคลได้กระทำความผิด

ให้ริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ซึ่งมิได้รู้เห็น เป็นใจช่วยในการกระทำความผิด

มาตรา ๓๕ ทรัพย์สินซึ่งศาลพิพากษาให้ริบให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ศาลจะพิพากษาให้ทำให้ทรัพย์สินนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายทรัพย์สินนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ริบทรัพย์สินตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ ไปแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำเสนอของเจ้าของแท้จริงว่า ผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด ก็ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สิน ถ้าทรัพย์สินนั้นยังคงมีอยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงาน แต่คำเสนอของเจ้าของแท้จริง

นั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๓๗ ถ้าผู้ศาลสั่งให้ส่งทรัพย์สินที่ริบไม่ส่งภายในเวลาที่ศาลกำหนด ให้ศาลมีอำนาจสั่งดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ยึดทรัพย์สินนั้น
- (๒) ให้ชำระราคาหรือสั่งยึดทรัพย์สินอื่นของผู้นั้นชดเชยราคา
จนเต็ม หรือ

(๓) ในกรณีที่ศาลเห็นว่า ผู้นั้นจะส่งทรัพย์สินที่สั่งให้ส่งได้
แต่ไม่ส่ง หรือชำระราคาทรัพย์สินนั้นได้ แต่ไม่ชำระ ให้ศาลมีอำนาจ
กักขังผู้นั้นไว้จนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่ง แต่ไม่เกินหนึ่งปี แต่ถ้ายก
หลังปรากฏแก่ศาลเอง หรือโดยคำเสนอของผู้นั้นว่า ผู้นั้นไม่สามารถ
ส่งทรัพย์สินหรือชำระราคาได้ ศาลจะสั่งให้ปล่อยตัวผู้นั้นไปก่อนครบ
กำหนดก็ได้

มาตรา ๓๘ โทษให้เป็นอันระงับไปด้วยความตายของผู้
กระทำความผิด

ส่วนที่ ๒

วิธีการเพื่อความปลอดภัย

มาตรา ๓๙ วิธีการเพื่อความปลอดภัย มีดังนี้

- (๑) กักกัน
- (๒) ห้ามเข้าเขตกำหนด
- (๓) เรียกประกันทัณฑ์บน
- (๔) คุมตัวไว้ในสถานพยาบาล
- (๕) ห้ามการประกอบอาชีพบางอย่าง

มาตรา ๔๐ กักกัน คือ การควบคุมผู้กระทำความผิดคดี
นิสัยไฉ่ภายในเขตกำหนด เพื่อป้องกันการกระทำความผิด เพื่อคั่นนิสัย
และเพื่อฝึกชั้คอาชีพ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดเคยถูกศาลพิพากษาให้กักกันมาแล้ว หรือ
เคยถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกไม่ต่ำกว่าหกเดือนมาแล้ว ไม่น้อย
กว่าสองครั้งในความผิดดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ตามที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๔ ถึงมาตรา ๒๑๖

(๒) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๗ ถึงมาตรา ๒๒๑

(๓) ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๑ ถึงมาตรา ๒๑๖

(๔) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๒ ถึงมาตรา ๒๑๖

(๕) ความผิดต่อชีวิต ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๑ ถึงมาตรา ๒๑๔ มาตรา ๒๑๖ ถึงมาตรา ๒๑๘

(๖) ความผิดต่อร่างกาย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๕ ถึงมาตรา ๒๑๘

(๗) ความผิดต่อเสรีภาพ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐๕ ถึงมาตรา ๓๑๐

(๘) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๖ ถึงมาตรา ๓๔๐ มาตรา ๓๕๑ และมาตรา ๓๕๓

และภายในเวลาสิบปีนับแต่วันที่ผู้นั้นได้พ้นจากการกักกันหรือพ้นโทษแล้วแต่กรณี ผู้นั้นได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดในบรรดา

ที่ระบุไว้นั้นอีกจนศาลพิพากษาลงโทษจำคุกไม่ต่ำกว่าหกเดือนสำหรับการกระทำความผิดนั้น ศาลอาจถือว่า ผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดคดีนี้เสีย และจะพิพากษาให้กักกันมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามปีและไม่เกินสิบปีก็ได้

ความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุยังไม่เกินสิบเจ็ดปี นั้น มีให้ถือ เป็นความผิดที่จะนำมาพิจารณากักกันตามมาตรานี้

มาตรา ๔๖ ในการคำนวณระยะเวลา กักกัน ให้นับวันที่ศาลพิพากษาเป็นวันเริ่มกักกัน แต่ถายังมีโทษจำคุกหรือกักขังที่ผู้ต้องกักกันนั้นจะต้องรับอยู่ให้จำคุกหรือกักขังเสียก่อนและให้นับวันถัดจากวันที่พ้นโทษจำคุกหรือพ้นจากกักขังเป็นวันเริ่มกักกัน

ระยะเวลา กักกัน และการปล่อยตัวผู้ถูกกักกัน ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ การฟ้องขอให้กักกันเป็นอำนาจของพนักงานอัยการโดยเฉพาะ และจะขอรวมกันไปในห้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกันหรือจะฟ้องภายหลังก็ได้

มาตรา ๔๘ ห้ามเข้าเขตกำหนด คือการห้ามมิให้เข้าไปใน

ห้องที่หรือสถานที่ที่กำหนดไว้ในคำพิพากษา

มาตรา ๕๕ เมื่อศาลพิพากษาให้ลงโทษผู้ใด และศาลเห็นสมควรเพื่อความปลอดภัยของประชาชน ไม่ว่าจะมีความขอหรือไม่ ศาลอาจสั่งในคำพิพากษาว่าเมื่อผู้นั้นพ้นโทษตามคำพิพากษาแล้ว ห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าไปในเขตกำหนดเป็นเวลาไม่เกินห้าปี

มาตรา ๕๖ ถ้าความปรากฏแก่ศาลตามข้อ เสนอของพนักงานอัยการว่าผู้ใดจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นก็ดี ในการพิจารณาคดีความผิดใด ถ้าศาลไม่ลงโทษผู้ถูกฟ้องแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกฟ้องน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นก็ดี ให้ศาลมีอำนาจที่จะสั่งผู้นั้นให้ทำทัณฑ์บนโดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกินกว่าห้าพันบาท ว่าผู้นั้นจะไม่ก่อเหตุดังกล่าวแล้วตลอดเวลาที่ศาลกำหนด แต่ไม่เกินสองปี และจะสั่งให้มีประกันด้วยหรือไม่ก็ได้

ถ้าผู้นั้นไม่ยอมทำทัณฑ์บนหรือหาประกันไม่ได้ ให้ศาลมีอำนาจสั่งกักขังผู้นั้นจนกว่าจะทำทัณฑ์บนหรือหาประกันได้ แต่ไม่ให้กักขังเกินกว่าหกเดือน หรือจะสั่งห้ามผู้นั้นเข้าไปในเขตกำหนดตามมาตรา ๕๕

ก็ได้

การกระทำของเด็กที่มีอายุยังไม่เกินสิบ เจ็ดปีให้อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติตามมาตรานี้

มาตรา ๔๗ ถ้าผู้ทำทัณฑ์บนตามความในมาตรา ๔๖ กระทำผิดทัณฑ์บน ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นชำระเงินไม่เกินจำนวนที่ได้กำหนดไว้ในทัณฑ์บน ถ้าผู้นั้นไม่ชำระให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับ

มาตรา ๔๘ ถ้าศาลเห็นว่า การปล่อยตัวผู้มีจิตบกพร่อง ไร้จิตหรือจิตเห็นเพี้ยน ซึ่งไม่ต้องรับโทษหรือได้รับการลดโทษตามมาตรา ๒๕ จะเป็นการไม่ปลอดภัยแก่ประชาชน ศาลจะสั่งให้ส่งไปคุมตัวไว้ในสถานพยาบาลก็ได้ และคำสั่งนี้ศาลจะเพิกถอนเสียเมื่อใดก็ได้

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก หรือพิพากษาว่ามีความผิดแต่รอกการกำหนดโทษ หรือรอกการลงโทษบุคคลใด ถ้าศาลเห็นว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดเกี่ยวเนื่องกับการ เสพย์สุราเป็นอาชญา หรือการ เป็นผู้ศรัทธาเสพย์ติกาให้โทษ ศาลจะกำหนดในคำพิพากษาว่าบุคคลนั้นจะต้องไม่เสพย์สุรา ยาเสพย์ติกาให้โทษอย่างหนึ่งอย่างใด หรือทั้งสอง

อย่าง ภายในระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันพ้นโทษหรือวันปล่อยตัว เพราะรอกการกำหนดโทษ หรือรอกการลงโทษก็ได้

ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวในวรรคแรกไม่ปฏิบัติตามที่ ศาลกำหนด ศาลจะสั่งให้ส่งไปคุมตัวไว้ในสถานพยาบาลเป็นระยะเวลาไม่เกินสองปีก็ได้

มาตรา ๕๐ เมื่อศาลพิพากษาให้ลงโทษผู้ใด ถ้าศาลเห็นว่า ผู้นั้นกระทำความผิดโดยอาศัยโอกาสจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ หรือเนื่องจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และเห็นว่าหากผู้นั้นประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นต่อไปอาจจะกระทำความผิดเช่นนั้นขึ้นอีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นมีกำหนด ระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้

ส่วนที่ ๓

วิธีเพิ่มโทษ ลดโทษ และการรอกการลงโทษ

มาตรา ๕๑^(๑) ในการเพิ่มโทษมิให้เพิ่มขึ้นถึงประหารชีวิต ในการคำนวณการเพิ่มโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิต เป็นโทษจำคุกห้าสิบปี

มาตรา ๕๒^(๒) ในการลดโทษประหารชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้ลดดังต่อไปนี้

- (๑) ถ้าจะลดหนึ่งในสามให้ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต
- (๒) ถ้าจะลดกึ่งหนึ่ง ให้ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือ

(๑) ความในมาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ (รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑)

(๒) ความในมาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ (รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑)

โทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงห้าสิบปี

มาตรา ๕๓^(๑) ในการลดโทษจำคุกตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี

มาตรา ๕๔ ในการคำนวณการเพิ่มโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้ศาลตั้งกำหนดโทษที่จะลงแก่จำเลยเสียก่อนแล้วจึงเพิ่มหรือลด ถ้ามีทั้งการเพิ่มและการลดโทษที่จะลง ให้เพิ่มก่อนแล้วจึงลดจากผลที่เพิ่มแล้วนั้น ถ้าส่วนของการเพิ่มเท่ากับหรือมากกว่าส่วนของการลดและศาลเห็นสมควรจะไม่เพิ่มไม่ลดก็ได้

มาตรา ๕๕ ถ้าโทษจำคุกที่ผู้กระทำความผิดจะต้องรับมีกำหนดเวลาเพียงสามเดือนหรือน้อยกว่า ศาลจะกำหนดโทษจำคุกให้น้อย

(๑) ความในมาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ (รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๖๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑)

ลงอีกก็ได้ หรือถ้าโทษจำคุกที่ผู้กระทำความผิดจะต้องรับมีกำหนดเวลา
เพียงสามเดือนหรือน้อยกว่าและมีโทษปรับด้วย ศาลจะกำหนดโทษจำคุก
ให้น้อยลง หรือจะยกโทษจำคุกเสีย คงให้ปรับแต่อย่างเดียวกันก็ได้

มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีนั้น
ศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสองปี ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมา
ก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อนแต่เป็นโทษสำหรับความผิด
ที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ เมื่อศาลได้คำนึงถึงอายุ
ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต
นิสัย อาชีพและสิ่งแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือเหตุอันอัน
ควรปรานีแล้ว เห็นเป็นการสมควรศาลจะพิพากษาว่าผู้นั้นมีความผิดแต่
รอกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่รอกำหนดลงโทษไว้ แล้วปล่อยตัว
ไปเพื่อให้โอกาสผู้นั้นกลับตัวภายในระยะเวลาที่ศาลจะได้กำหนด แต่
ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษา โดยจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุม
ความประพฤติของผู้นั้นด้วยหรือไม่ก็ได้

เงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดนั้น ศาล
อาจกำหนดข้อ เดียวหรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานที่ศาลระบุไว้เป็นครั้งคราวเพื่อเจ้าพนักงานจะได้สอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือ หรือตักเตือนตามที่เห็นควรในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพ

(๒) ให้ฝึกหัด หรือทำงานอาชีพอันเป็นกิจลักษณะ

(๓) ให้ละเว้นการคบหาสมาคม หรือการประพฤติก่อนอันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดเช่นเดียวกันนั้นอีก

เงื่อนไขตามที่ศาลได้กำหนดตามความในวรรคก่อนนั้น ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลตามคำขอของผู้กระทำความผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อุปการะของผู้นั้น พนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานว่า พฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องแก่การควบคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดได้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อศาลเห็นสมควร ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อหนึ่งข้อใดเสียก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขข้อใด ตามที่กล่าวในวรรคก่อนที่ศาลยังมีได้กำหนดไว้เพิ่มเติมขึ้นอีกก็ได้

มาตรา ๕๗ เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลงของพนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานว่า ผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งที่ศาลกำหนดตามมาตรา ๕๖ ศาลอาจตักเตือน

ผู้กระทำความผิด หรือจะกำหนดการลงโทษที่ยังไม่ได้กำหนดหรือลงโทษ
ไว้รอนั้นก็ได้

มาตรา ๕๔ ถ้าภายในเวลาที่ศาลกำหนดตามมาตรา ๕๖ ผู้
ที่ศาลพิพากษาได้กระทำความผิดอันมีข้อความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
หรือความผิดลหุโทษ และศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดนั้น
ให้ศาลที่พิพากษาคดีหลังกำหนดโทษที่รอการกำหนดไว้ในคดีก่อนนวก เข้า
กับโทษในคดีหลัง หรือบวกโทษที่รอการลงโทษไว้ในคดีก่อนเข้ากับโทษ
ในคดีหลัง แล้วแต่กรณี

แต่ถ้าภายในเวลาที่ศาลได้กำหนดตามมาตรา ๕๖ ผู้นั้นมิได้
กระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก ให้ผู้นั้นพ้นจากการที่จะถูกกำหนด
โทษหรือถูกลงโทษในคดีนั้น แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

ความรับผิดชอบในทางอาญา

มาตรา ๕๕ บุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้กระทำ
โดยเจตนา เว้นแต่จะได้กระทำโดยประมาท ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติ
ให้ต้องรับผิดชอบเมื่อได้กระทำโดยประมาท หรือเว้นแต่ในกรณีที่กฎหมาย

บัญญัติไว้โดยแจ้งชัดให้ต้องรับผิดชอบใดกระทำโดยไม่มีเจตนา

กระทำโดยเจตนา ได้แก่กระทำโดยรู้สำนึกในการที่กระทำ และในขณะที่เดียวกันผู้กระทำประสงค์ต่อผล หรือยอมเสี่ยงเห็นผลของการกระทำนั้น

ถ้าผู้กระทำมิได้รู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิด จะถือว่าผู้กระทำประสงค์ต่อผล หรือยอมเสี่ยงเห็นผลของการกระทำนั้น มิได้

กระทำโดยประมาท ได้แก่กระทำด้วยความผิดมิใช่โดยเจตนา แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

การกระทำ ให้หมายความรวมถึงการให้เกิดผลอันหนึ่งอันใดขึ้นโดยงดเว้นการที่จักต้องกระทำเพื่อป้องกันผลนั้นด้วย

มาตรา ๒๐ ผู้ใดเจตนาที่จะกระทำต่อบุคคลหนึ่ง แต่ผลของการกระทำเกิดแก่บุคคลหนึ่งโดยพลาดไป ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำโดยเจตนาแก่บุคคลซึ่งได้รับผลร้ายจากการกระทำนั้น แต่ในกรณีที่ถูกหมาย

บัญญัติหลงโทษหนักขึ้นเพราะฐานะของบุคคลหรือเพราะความสัมพันธ์
ระหว่างผู้กระทำกับบุคคลที่ได้รับผลร้าย มีให้นำกฎหมายนั้น มาใช้บังคับ
เพื่อลงโทษผู้กระทำให้หนักขึ้น

มาตรา ๖๑ ผู้ใดเจตนาจะกระทำต่อบุคคลหนึ่ง แต่ได้กระทำ
ต่อบุคคลหนึ่งโดยสำคัญผิด ผู้นั้นจะยกเอาความสำคัญผิดเป็นข้อแก้ตัว
ว่ามีได้กระทำโดยเจตนาหาได้ไม่

มาตรา ๖๒ ข้อเท็จจริงใด ถ้ามีอยู่จริงจะทำให้การกระทำ
ไม่เป็นความผิด หรือทำให้ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษ หรือได้รับโทษน้อย
ลง แม้ข้อเท็จจริงนั้นจะไม่มีอยู่จริง แต่ผู้กระทำสำคัญผิดว่ามีอยู่จริง
ผู้กระทำย่อมไม่มีความผิด หรือได้รับยกเว้นโทษ หรือได้รับโทษน้อย
ลง แล้วแต่กรณี

ถ้าความไม่รู้อะไรข้อเท็จจริงตามความในวรรคสามแห่งมาตรา ๕๘
หรือความสำคัญผิดว่ามีอยู่จริงตามความในวรรคแรก ได้เกิดขึ้นด้วย
ความประมาทของผู้กระทำความผิด ให้ผู้กระทำรับผิดชอบฐานกระทำโดย
ประมาทในกรณีที่ถูกกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะว่า การกระทำนั้นผู้กระทำ
จะต้องรับโทษแม้กระทำโดยประมาท

บุคคลจะต้องรับโทษหนักขึ้นโดยอาศัยข้อเท็จจริงใด บุคคลนั้น
จะต้องไคร้ขอเท็จจริงนั้น

มาตรา ๒๓ ถ้าผลของการกระทำความผิดใดทำให้ผู้กระทำ
ต้องรับโทษหนักขึ้น ผลของการกระทำความผิดนั้นต้องเป็นผลที่ตามธรรมชาติ
ของขงกิดขึ้นได้

มาตรา ๒๔ บุคคลจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมายเพื่อให้พ้นจาก
ความรับผิดในทางอาญาไม่ได้ แต่ศาลเห็นว่า ตามสภาพและพฤติ-
การณ์ ผู้กระทำความผิดอาจจะไม่รู้กฎหมายบัญญัติว่าการกระทำนั้น
เป็นความผิด ศาลอาจอนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานต่อศาล และถ้า
ศาลเชื่อว่า ผู้กระทำไม่รู้กฎหมายบัญญัติไว้เช่นนั้น ศาลจะลงโทษ
น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๒๕ ผู้ใดกระทำความผิดในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบ
หรือไม่สามารถบังคับตนเองได้เพราะมีจิตบกพร่อง โรคจิตหรือจิต
หันเหือน ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น

แต่ถ้าผู้กระทำความผิดยังสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยัง
สามารถบังคับตนเองได้บ้าง ผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น แต่

ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๖๖ ความมีเมามาเพราะเสพยาสุราหรือสิ่งเมาอย่างอื่น จะยกขึ้นเป็นข้อแก้ตัวตามมาตรา ๖๕ ไม่ได้ เว้นแต่ความมีเมานั้นจะเกิดโดยผู้เสพยาไม่รู้ว่าสิ่งนั้นจะทำให้มีเมามา หรือได้เสพยาโดยถูกขืนใจ ให้เสพยา และได้กระทำความผิดในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบหรือไม่สามารถบังคับตนเองได้ ผู้กระทำความผิดจึงจะไต่รับยกเว้นโทษสำหรับความผิดนั้น แต่ผู้นั้นยังสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยังสามารถบังคับตนเองได้บ้าง ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๖๗ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยความจำเป็น

(๑) เพราะอยู่ในที่บังคับ หรือภายใต้อำนาจซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือชักชวนได้ หรือ

(๒) เพราะเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นพ้นจากภัยอันตรายที่ใกล้จะถึงและไม่สามารถหลีกเลี่ยงให้พ้นโดยวิธีอื่นใดได้ เมื่อภัยอันตรายนั้นตนมิได้ก่อให้เกิดขึ้นเพราะความผิดของตน

ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นการ เกินสมควรแก่เหตุแล้ว ผู้นั้นไม่

ทองรับโทษ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดจำต้องกระทำกราดใจเพื่อป้องกันสิทธิของตนหรือของผู้อื่น ให้พ้นภัยอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมาย และเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง ถ้าได้กระทำพอสมควรแก่เหตุ การกระทำนั้นเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่มีความผิด

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ นั้น ถ้าผู้กระทำใดกระทำไปเกินสมควรแก่เหตุ หรือเกินกว่ากรณีแห่งความจำเป็น หรือเกินกว่ากรณีแห่งการจำต้องกระทำเพื่อป้องกัน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ แต่ถ้าวการกระทำนั้นเกิดขึ้นจากความตื่นเต้น ความตกใจหรือความกลัว ศาลจะไม่ลงโทษผู้กระทำก็ได้

มาตรา ๓๐ ผู้ใดกระทำตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน แม้คำสั่งนั้นจะมีชอบด้วยกฎหมาย ถ้าผู้กระทำมีหน้าที่หรือเชื่อโดยสุจริตว่ามีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ เว้นแต่จะรู้ว่าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งมิชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๓๑ ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๔ ถึงมาตรา ๓๓๖ วรรคแรก และมาตรา ๓๔๑ ถึงมาตรา ๓๖๔ นั้น ถ้าเป็นการกระทำที่สามี่กระทำต่อภริยา หรือภริยากระทำต่อสามี ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษ ความผิดดังระบุนั้น ถ้าเป็นการกระทำที่ผู้บุพการีกระทำต่อผู้สืบสันดาน ผู้สืบสันดานกระทำต่อผู้บุพการี หรือพี่หรือน้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกระทำต่อกัน แม้กฎหมายมิได้บัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ก็ให้เป็นความผิดอันยอมความได้ และนอกจากนั้นศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น เพียงก็ได้

มาตรา ๓๒ ผู้ใดข่มขืนหรือสอดโคยลูกข่มเหงอย่างร้ายแรง ภัยเหตุอันไม่เป็นธรรม จึงกระทำความผิดต่อผู้ข่มเหงในขณะนั้น ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น เพียงก็ได้

มาตรา ๓๓ เด็กอายุยังไม่เกินเจ็ดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๓๔ เด็กอายุกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่เกินสิบสี่ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมี

อำนาจที่จะดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป - และถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ มาตักเตือนด้วยก็ได้

(๒) ถ้าศาลเห็นว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถดูแลเด็กนั้นได้ ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้แก่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไป โดยวางข้อกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองระวังเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามปี และกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควร ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาท ในเมื่อเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้น

ถ้าเด็กนั้นอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองและศาลเห็นว่าไม่สมควรจะเรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาวางข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้น ศาลจะเรียกตัวบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาสอบถามว่า จะยอมรับข้อกำหนดที่บัญญัติไว้สำหรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ก็ได้ ถ้าบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ยอมรับข้อกำหนดเช่นนั้น ก็ให้ศาลมีคำสั่งมอบตัวเด็กให้แก่บุคคล

ผู้ันไปโดยวางข้อกำหนดดังกล่าว

(๓) ในกรณีศาลมอบตัวเด็กให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ตาม (๒) ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองประพฤติก่อนนั้น เช่นเกี่ยวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ ด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ศาลแต่งตั้งพนักงานคุ้มครองประพฤติก่อนหรือพนักงานอื่นใด เพื่อคุ้มครองประพฤติก่อนนั้น

(๔) ถ้าเด็กนั้นไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือมีแต่ศาลเห็นว่าไม่สามารถดูแลเด็กนั้นได้ หรือถ้าเด็กอาศัยอยู่กับบุคคลอื่น นอกจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และบุคคลนั้นไม่ยอมรับข้อกำหนดดังกล่าว ใน (๒) ศาลจะมีคำสั่งใหม่มอบตัวเด็กนั้นให้อยู่กับบุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควร เพื่อดูแล อบรมและสั่งสอนตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด ก็ได้ ในเมื่อบุคคลหรือองค์การนั้นยินยอม ในกรณีเช่นว่านี้ ให้บุคคลหรือองค์การนั้นมีอำนาจเช่นผู้ปกครองเฉพาะเพื่อดูแล อบรมและสั่งสอน รวมตลอดถึงการกำหนดที่อยู่และการจัดให้เด็กมีงานทำตามสมควร หรือ

(๕) ส่งตัวเด็กนั้นไปยังโรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรม หรือสถานที่ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกและอบรมเด็ก ตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่อย่าให้เกินกว่าที่เด็กนั้นจะมีอายุครบสิบแปดปี

คำสั่งของศาลดังกล่าวใน (๒) (๓) (๔) และ (๕) นั้น ถ้าในขณะที่ภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดไว้ ความปรากฏแก่ศาลโดยศาลรู้เอง หรือตามคำเสนอของผู้มีส่วนได้เสีย พนักงานอัยการ หรือบุคคลหรือองค์การที่ศาลมอบตัวเด็กเพื่อดูแล อบรมและสั่งสอน หรือเจ้าพนักงานว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับคำสั่งนั้นได้เปลี่ยนแปลงไป ก็ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งนั้น หรือมีคำสั่งใหม่ตามอำนาจในมาตรานี้

มาตรา ๗๕ ผู้ใดอายุกว่าสิบสี่ปี แต่ยังไม่เกินสิบเจ็ดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลพิจารณาถึงความรู้ผิดชอบและสิ่งอื่นที่บ่งเกี่ยวกับผู้นั้น ในอันที่จะควรวินิจฉัยว่าสมควรพิพากษาลงโทษผู้นั้นหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษก็ให้จัดการตามมาตรา ๗๔ หรือถ้าศาลเห็นว่าสมควรพิพากษาลงโทษก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๗๖ ผู้ใดอายุกว่าสิบเจ็ดปี แต่ยังไม่เกินยี่สิบปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ถ้าศาลเห็นสมควร จะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ศาลวางข้อกำหนดให้บิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ ระวังเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตามความในมาตรา ๓๕ (๒) ถ้าเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้นภายในเวลาในข้อกำหนด ศาลมีอำนาจบังคับบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ ให้ชำระเงินไม่เกินจำนวนในข้อกำหนดนั้น ภายในเวลาที่ศาลเห็นสมควร ถ้าบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ไม่ชำระเงิน ศาลจะสั่งให้ยึดทรัพย์สินของบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ เพื่อใช้เงินที่จะต้องชำระก็ได้

ในกรณีที่ศาลได้บังคับให้บิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ชำระเงินตามข้อกำหนดแล้วนั้น ถ้าศาลมิได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งที่ได้วางข้อกำหนดนั้น เป็นอย่างอื่นตามความในมาตรา ๓๕ วรรคท้าย ก็ให้ข้อกำหนดนั้นคงใช้บังคับได้ต่อไปจนสิ้นเวลาที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดนั้น

มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่ามีเหตุบรรเทาโทษ ไม่ว่าจะได้มีการเพิ่มหรือการลดโทษตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นแล้วหรือไม่ ถ้าศาลเห็นสมควร จะลดโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่จะ

ลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นก็ได้

เหตุบรรเทาโทษนั้น โคแก่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้ใดในเวลา
เขาบัญญัติตกอยู่ในความทุกข์อย่างสาหัส มีคุณความดีมาแต่ก่อน รู้ลึก
ความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น โคแก่โทษต่อเจ้า
พนักงานหรือให้ความรู้แก่ศาล อันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาหรือเหตุ
อื่นที่ศาลเห็นว่า มีลักษณะทำนองเดียวกัน

มาตรา ๓๕ ในคดีที่มีโทษปรับสถานเดียว ถ้าผู้ต้องหา
กระทำความผิด นำค่าปรับในอัตราอย่างสูงสำหรับความผิดนั้นมาชำระ
ก่อนที่ศาลเริ่มต้นสืบพยาน ให้คดีนั้นเป็นอันระงับไป

หมวด ๕

การพยายามกระทำความผิด

มาตรา ๔๐ ผู้ใดลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอด
หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้นั้นพยายาม
กระทำความผิด

ผู้ใดพยายามกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษสองในสาม
ส่วนของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๔๑ ผู้ใดกระทำการโดยมุ่งต่อผลซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แต่การกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุได้อย่างแน่แท้ เพราะเหตุปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำหรือ เหตุแห่งวัตถุที่มุ่งหมายกระทำต่อ ให้ถือว่าผู้นั้นพยายามกระทำผิด แต่ให้ลงโทษไม่เกินครึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าการกระทำดังกล่าวในวรรคแรกได้กระทำไปโดยความเชื่ออย่างงมงาย ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา ๔๒ ผู้ใดพยายามกระทำผิด ความผิด หากยังยั้งเสียเอง ไม่กระทำการให้ตลอด หรือกลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำนั้นบรรลุผล ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำผิดนั้น แต่จากการที่ได้กระทำไปแล้วต้องตามบทกฎหมายที่บัญญัติเป็นความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น ๆ

หมวด ๖

ตัวการและผู้สนับสนุน

มาตรา ๔๓ ในกรณีความผิดใดเกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้ที่ได้ร่วมกระทำผิดด้วยกันนั้นเป็นตัวการ

ต้องระวางโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๔๔ ผู้ใดก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิดไม่ว่าด้วยการใช้ บังคับ ชูเชื้อ จ้าง วานหรือยุยงส่งเสริม หรือด้วยวิธีอื่นใด ผู้นั้น เป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิด

ถ้าผู้ถูกใช้ให้กระทำความผิดนั้น ผู้ใช้ต้องรับโทษเสมือนเป็น ตัวการ ถ้าความผิดมิได้กระทำลง ไม่ว่าจะเป็นเพราะผู้ถูกใช้ไม่ยอม กระทำ ยังมิได้กระทำหรือเหตุอื่นใด ผู้ใช้ต้องระวางโทษเพียงหนึ่งใน สามของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๔๕ ผู้ใดโฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด และความผิดนั้นมิที่กำหนดโทษไม่ต่ำกว่าหกเดือน ผู้นั้นต้อง ระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าได้มีการกระทำความผิดเพราะเหตุที่ได้มีการโฆษณาหรือ ประกาศตามความในวรรคแรก ผู้โฆษณาหรือประกาศต้องรับโทษเสมือน เป็นตัวการ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิด ก่อนหรือขณะ

กระทำคามผิด แม้ผู้กระทำคามผิดจะมีใจรู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นก็ตาม ผู้เป็นผู้นับสนุนการกระทำคามผิด ต้องระวังโทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่มีการกระทำคามผิดเพราะมีผู้ใช้ให้กระทำคามมาตรา ๔๕ เพราะมีผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำคามผิดตามมาตรา ๔๕ หรือโดยมีผู้นับสนุนตามมาตรา ๔๖ ถ้าความผิดที่เกิดขึ้นนั้น ผู้กระทำได้กระทำไปเกินขอบเขตที่โฆษณาหรือที่โฆษณาหรือประกาศ หรือเกินไปจากเจตนาของผู้นับสนุน ผู้ใช้ให้กระทำคามผิด ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำคามผิด หรือผู้นับสนุนการกระทำคามผิด แล้วแต่กรณี ต้องรับผิดทางอาญาเพียงสำหรับความผิดเท่าที่อยู่ในขอบเขตที่โฆษณาหรือที่โฆษณาหรือประกาศ หรืออยู่ในขอบเขตแห่งเจตนาของผู้นับสนุนการกระทำคามผิดเท่านั้น แต่หาโดยพฤติการณ์อาจสังเกตเห็นได้ว่า อาจเกิดการกระทำคามผิดเช่นที่เกิดขึ้นนั้นได้จากการใช้ การโฆษณา หรือประกาศ หรือการสนับสนุนผู้ใช้ให้กระทำคามผิด ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำคามผิด หรือผู้นับสนุนการกระทำคามผิดแล้วแต่กรณี ต้องรับผิดทาง

อาชญาตามความผิดที่เกิดขึ้น

ในกรณีที่ผู้ถูกใช้ ผู้กระทำตามคำโฆษณาหรือประกาศแก่มุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด หรือตัวการในความผิด จะต้องรับผิดชอบทางอาชญาที่มีกำหนดโทษสูงขึ้นเพราะอาศัยผลที่เกิดจากการกระทำความผิด ผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่มุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด หรือผู้สนับสนุนการกระทำความผิด แล้วแต่กรณีต้องรับผิดชอบทางอาชญาตามความผิดที่มีกำหนดโทษสูงขึ้นนั้นด้วย แต่หากโดยลักษณะของความผิด ผู้กระทำจะต้องรับผิดชอบทางอาชญาที่มีกำหนดโทษสูงขึ้นเฉพาะเมื่อผู้กระทำต้องรู้ หรืออาจเล็งเห็นได้ว่าจะเกิดผลเช่นนั้นขึ้น ผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่มุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด หรือผู้สนับสนุนการกระทำความผิด จะต้องรับผิดชอบทางอาชญาตามความผิดที่มีกำหนดโทษสูงขึ้นก็เฉพาะเมื่อตนได้รู้ หรืออาจเล็งเห็นได้ว่าจะเกิดผลเช่นนั้นที่เกิดขึ้น

มาตรา ๔๔ ถ้าความผิดที่ได้ใช้ ที่ได้โฆษณาหรือประกาศแก่มุคคลทั่วไปให้กระทำ หรือที่ได้สนับสนุนให้กระทำ ได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้ใช้ ผู้โฆษณาหรือประกาศหรือผู้สนับสนุน ผู้กระทำได้กระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำ

ไปตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้ใช้หรือผู้โฆษณาหรือ
ประกาศ คงรับผิดชอบเพียงที่มีอยู่แต่ไว้ในมาตรา ๔๔ วรรคสอง หรือมาตรา
๔๕ วรรคแรก แล้วแต่กรณี ส่วนผู้สนับสนุนนั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๔๕ ถ้ามีเหตุส่วนตัวอันควรยกเว้นโทษ ลดโทษหรือ
เพิ่มโทษแก่ผู้กระทำความผิดคนใด จะนำเหตุนั้นไปใช้แก่ผู้กระทำความ
ผิดคนอื่นในการกระทำความผิดนั้นด้วยไม่ได้ แต่หาเหตุอันควรยกเว้นโทษ
ลดโทษหรือ เพิ่มโทษเป็นเหตุในลักษณะคดี จึงให้ใช้แก่ผู้กระทำความผิดใน
การกระทำความผิดนั้นด้วยกันทุกคน

หมวด ๗

การกระทำความผิดหลายบทหรือหลายกระทง

มาตรา ๕๐ เมื่อการกระทำใดอันเป็นกรรมเดียว เป็นความผิด
ต่อกฎหมายหลายบท ให้ใช้กฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดลงโทษแก่ผู้กระทำ
ความผิด

มาตรา ๕๑^(๑) เมื่อปรากฏว่าผู้ใดได้กระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ศาลลงโทษผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ถ้าความผิดกระทงใดมีอัตราโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี

หมวด ๔

การกระทำความผิดอีก

มาตรา ๕๒ ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้าและได้กระทำความผิดใด ๆ อีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ก็ตายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษก็ดี หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นหนึ่งในสามของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

(๑) ความในมาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ (รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๒)

มาตรา ๕๓ ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถ้า
และได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดที่จำแนกไว้ในอนุมาตราต่อไปนี้
ซ้ำในอนุมาตราเดียวกันอีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ก็ ภายใ
เวลาสามปีนับแต่วันพ้นโทษก็ ถ้าความผิดครั้งแรกเป็นความผิดซึ่งศาล
พิพากษาลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน หากศาลจะพิพากษาลงโทษ
ครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นถึงหนึ่งช่องของโทษที่ศาลกำหนด
สำหรับความผิดครั้งหลัง

- (๑) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๓ ถึงมาตรา ๑๓๕
- (๒) ความผิดต่อเจ้าพนักงาน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๖
ถึงมาตรา ๑๕๖
- (๓) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๑๕๗ ถึงมาตรา ๑๖๖
- (๔) ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม ตามที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา ๑๖๗ ถึงมาตรา ๑๘๖ และมาตรา ๑๘๘
- (๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา ๒๐๐ ถึงมาตรา ๒๐๘

(๖) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๕ ถึงมาตรา ๒๑๖

(๗) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๗ ถึงมาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๖ ถึงมาตรา ๒๓๔ และมาตรา ๒๓๖ ถึงมาตรา ๒๓๘

(๘) ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๐ ถึงมาตรา ๒๔๕ ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสตมป์และตั๋วตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๐ ถึงมาตรา ๒๖๐ และความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖๔ ถึงมาตรา ๒๖๕

(๙) ความผิดเกี่ยวกับการค้า ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗๐ ถึงมาตรา ๒๗๕

(๑๐) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗๖ ถึงมาตรา ๒๘๕

(๑๑) ความผิดของชีวิต ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๒๙๐ และมาตรา ๒๙๔ ความผิดต่อร่างกาย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๙๕ ถึงมาตรา ๒๙๙ ความผิดฐานทำให้แท้งลูก ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐๐ ถึงมาตรา ๓๐๓ และความผิดฐานทอทัั้งเด็กคนป่วยเจ็บ

หรือคนชรา ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐๖ ถึงมาตรา ๓๐๘

(๑๒) ความผิดต่อเสรีภาพ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐๙

มาตรา ๓๑๐ และมาตรา ๓๑๒ ถึงมาตรา ๓๒๐

(๑๓) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๘

ถึงมาตรา ๓๖๕

มาตรา ๕๔ ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ และความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุยังไม่เกินสิบเจ็ดปีนั้น ไม่ว่าจะได้กระทำในครั้งก่อนหรือครั้งหลัง ไม่ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษตามความในหมวดนี้

หมวด ๕

อายุความ

มาตรา ๕๕ ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ

(๑) ยี่สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

(๒) สิบห้าปี สำหรับความผิดของระวางโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี

(๓) สิบปี สำหรับความผิดของระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี

(๔) ห้าปี สำหรับความผิดของระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี

(๕) หนึ่งปี สำหรับความผิดของระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมา หรือของระวางโทษอย่างอื่น

ถ้าได้ฟ้องและไต่สวนผู้กระทำความผิดมายังศาลแล้ว ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือวิกลจริต และศาลสั่งการพิจารณาไว้จนเกินกำหนดถึงกล่าวแลวันนับแต่วันที่หลบหนีหรือวันที่ศาลสั่งการพิจารณาก็ให้ถือว่าเป็นอันขาดอายุความเช่นเดียวกัน

มาตรา ๕๖ ภายใต้มั้งคัมมาตรา ๕๕ ในกรณีความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายมิได้ร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

มาตรา ๕๗ ในการฟ้องขอให้กักกัน ถ้าจะฟ้องภายหลังการฟ้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน ต้องฟ้องภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ฟ้องคดีนั้น มิฉะนั้น เป็นอันขาดอายุความ

มาตรา ๕๘ เมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ผู้ขึ้นยังมีได้รับโทษกักขัง ได้รับโทษแต่ยังไม่ครบถ้วนโดยหลบหนีก็คดี ถ้ายังมีได้คำผู้ขึ้นมาเพื่อรับโทษนับแต่วันที่ที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดหลบหนี แล้วแก่กรณี เกินกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ เป็นอันล่วงเลยการลงโทษ จะลงโทษผู้หนีมิได้

(๑) ยี่สิบปี สำหรับโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี

(๒) สิบห้าปี สำหรับโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี

(๓) สิบปี สำหรับโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี

(๔) ห้าปี สำหรับโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีลงมาหรือโทษอย่าง

อื่น

มาตรา ๕๙ การยึดทรัพย์สินชั่วคราวหรือการกักขังแทนค่าปรับ ถ้ามิได้ทำภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด จะยึด

ทรัพย์สินหรือกักขังไม่ได้

ความในวรรคแรกมิให้บังคับในกรณีการกักขังแทนค่าปรับ
ซึ่งทำต่อเนื่องกับการลงโทษจำคุก

มาตรา ๑๐๐ เมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้กักกันผู้ใด ถ้า
ผู้นั้นยังมีได้รับการกักกันก็ดี ได้รับความกักกันแต่ยังไม่ครบถ้วนโดยพล
หนี่กก็ดี ถ้าพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่พ้นโทษโดยได้รับโทษตามคำพิพากษา
แล้วหรือโดยล่วงเลยการลงโทษ หรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนีระหว่าง
เวลาที่ต้องกักกัน เป็นอันล่วงเลยการกักกัน จะกักกันผู้นั้นไม่ได้

มาตรา ๑๐๑ การบังคับตามคำสั่งของศาลตามความในมาตรา
๘๖ หรือการร้องขอให้ศาลสั่งให้ใช้เงินเมื่อผู้ทำทัณฑ์บนประพฤติผิดทัณฑ์
บนตามความในมาตรา ๘๗ นั้น ถ้ามิได้บังคับหรือร้องขอภายในกำหนด
สองปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง หรือนับแต่วันที่ผู้ทำทัณฑ์บนประพฤติผิดทัณฑ์บน
จะบังคับหรือร้องขอมิได้

ลักษณะ ๒

บทบัญญัติที่ไขแก่ความฉิลลหุโทษ

มาตรา ๑๘๒ ความฉิลลหุโทษ คือความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เช่นว่ามานี้ด้วยกัน

มาตรา ๑๘๓ บทบัญญัติในลักษณะ ๑ ให้ใช้โทษกรณีแห่งความฉิลลหุโทษด้วย เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในสามมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑๘๔ การกระทำความฉิลลหุโทษตามประมวลกฎหมายนี้ แม้กระทำโดยไม่มีเจตนาก็เป็นความผิด เว้นแต่ตามบทบัญญัติความผิดนั้น จะมีความบัญญัติให้เห็นเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๘๕ ผู้ใดพยายามกระทำความฉิลลหุโทษ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๑๘๖ ผู้สนับสนุนในความฉิลลหุโทษไม่ต้องรับโทษ

ภาค ๒

ความผิด

ลักษณะ ๑

ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

หมวด ๑

ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์

พระราชินี รัชทายาท

และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

มาตรา ๑๘๓ ผู้ใดปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ ต้องระวาง

โทษประหารชีวิต

ผู้ใดพยายามกระทำการ เช่นว่านั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

กัน

ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการเตรียมเพื่อปลงพระชนม์พระ
มหากษัตริย์ หรือรู้ว่ามีผู้จะปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ กระทำการใด
อันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดกระทำการประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือ
เสรีภาพของพระมหากษัตริย์ ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุก
ตลอดชีวิต

ผู้ใดพยายามกระทำการ เช่นว่านั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียว
กัน

ถ้าการกระทำนั้นมีลักษณะอันน่าจะเป็นอันตรายแก่พระชนม์
ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต

ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการเตรียมเพื่อประทุษร้ายต่อ
พระองค์หรือ เสรีภาพของพระมหากษัตริย์ หรือรู้ว่ามีผู้จะกระทำการ
ประทุษร้ายต่อพระองค์หรือ เสรีภาพของพระมหากษัตริย์ กระทำการใด
อันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบหกรปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดปลงพระชนม์พระราชินีหรือรัชทายาท หรือ
ลาผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษประหารชีวิต

ผู้ใดพยายามกระทำการ เช่นว่านั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียว
กัน

ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการเตรียมเพื่อปลงพระชนม์พระ—

ราชินีหรือรัชทายาท หรือเพื่อสมัญญาเจ้าจักรพรรดิแทนพระองค์ หรือรู้ว่ามีผู้จะปลงพระชนม์พระราชินีหรือรัชทายาท หรือจะสมัญญาเจ้าจักรพรรดิแทนพระองค์ กระทำการใดอันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดกระทำการประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระราชินีหรือรัชทายาท หรือต่อร่างกายหรือเสรีภาพของสมัญญาเจ้าจักรพรรดิแทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบหกรปีถึงยี่สิบปี

ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

ถ้าการกระทำนั้นมีลักษณะอันน่าจะเป็นอันตรายแก่พระชนม์หรือชีวิต ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการเตรียมเพื่อประทุษร้ายต่อพระองค์หรือเสรีภาพของพระราชินีหรือรัชทายาท หรือต่อร่างกายหรือเสรีภาพของสมัญญาเจ้าจักรพรรดิแทนพระองค์ หรือรู้ว่ามีผู้จะประทุษร้ายต่อพระองค์หรือเสรีภาพของพระราชินีหรือรัชทายาท หรือประทุษร้ายต่อ

ร่างกายหรือเสรีภาพของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ กระทำการใด อันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๑๑ ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตาม มาตรา ๑๐๗ ถึงมาตรา ๑๑๐ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา ๑๑๒ (๑) ผู้ใดหมิ่นประมาท ทุหมิ่นหรือแสดงความ อหิวาตมาครายพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาทหรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี

หมวด ๒

ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ

(๑) ความในมาตรา ๑๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑ แห่งคำสั่งของ คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๕๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ (รจ. เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๓๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๕๖)

(๑) ล้มล้างหรือเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ

(๒) ล้มล้างอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหารหรืออำนาจตุลาการแห่งรัฐธรรมนูญ หรือให้ใช้อำนาจดังกล่าวแล้วไม่ได้ หรือ

(๓) แย่งแยกราชอาณาจักรหรือยึดอำนาจปกครองในส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งราชอาณาจักร

ผู้ใดกระทำความผิดฐานเป็นกบฏ ต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๑๑๔ ผู้ใดละเมิดกำลังพลหรืออาวุธ กระเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อเป็นกบฏ หรือกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นส่วนสองแผนการ เพื่อเป็นกบฏ หรือยุยงราษฎรให้เป็นกบฏหรือรู้ว่าผู้จะเป็นกบฏ แล้วกระทำการใดอันเป็นการช่วยปกปิดไว้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี

มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดยุยงทหารหรือตำรวจให้หนีราชการ ให้ละเลยไม่กระทำการตามหน้าที่ หรือให้ก่อการกำเริบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

ถ้าความผิดนั้นได้กระทำลงโดยมุ่งหมายจะบ่อนทำลายวินัยและ

สมรรถภาพของกรมกองทหารหรือตำรวจเสื่อมทรามลง ผู้กระทำความ
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยวาจา
หนังสือหรือวิธีอื่นใดอันมีใจเป็นการกระทำภายในความมุ่งหมายแห่งรัฐ-
ธรรมนูญ หรือมีใจเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือติชมโดยสุจริต

(๑) เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดินหรือรัฐ-
บาล โดยใจกำลังซบซึ้งหรือใจกำลังประทุษร้าย

(๒) เพื่อให้เกิดความปั่นป่วนหรือกระด้างกระเดื่องในหมู่
ประชาชนถึงขนาดที่จะก่อความไม่สงบขึ้นในราชอาณาจักร หรือ

(๓) เพื่อให้ประชาชนล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดิน ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี

มาตรา ๑๑๗ ผู้ใดยุยงหรือจกัให้เกิดการร่วมกันหยุดงาน
การร่วมกันปิดงานงคจ้าง หรือการร่วมกันไม่ยอมค้าขายหรือติดต่อทาง
ธุรกิจกับบุคคลใด ๆ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดิน
เพื่อบังคับรัฐบาลหรือเพื่อข่มขู่ประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
เจ็ดปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดทราบความมุ่งหมายดังกล่าวและเข้ามีส่วนหรือเข้าช่วยในการร่วมกันหยุดงาน การร่วมกันปิดงานงคจ้างหรือการร่วมกันไม่ยอมค้าขายหรือติดต่อทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดทราบความมุ่งหมายดังกล่าว และใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชื่อว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายหรือทำให้หวาดกลัวด้วยประการใด ๆ เพื่อให้บุคคลเข้ามีส่วนหรือเข้าช่วยในการร่วมกันหยุดงาน การร่วมกันปิดงานงคจ้างหรือการร่วมกันไม่ยอมค้าขายหรือติดต่อทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๘ (๑) ผู้ใดกระทำการใด ๆ ต่อธงหรือเครื่องหมายอื่นใดอันมีความหมายถึงรัฐ เพื่อเหยียดหยามประเทศชาติ ต้อง

(๑) ความในมาตรา ๑๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๒ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ (รจ. เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๓๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๔๗)

ระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๓

ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ราชอาณาจักรหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของราชอาณาจักรตกไปอยู่ใต้อำนาจอธิปไตยของรัฐต่างประเทศ หรือเพื่อให้เอกราชของรัฐเสื่อมเสียไป ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๑๒๐ ผู้ใดคบคิดกับบุคคลซึ่งกระทำการเพื่อประโยชน์ของรัฐต่างประเทศ ให้ความประสงค์ที่จะก่อให้เกิดการดำเนินการรบต่อรัฐหรือในทางอื่นที่เป็นปรปักษ์ต่อรัฐ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๒๑ คนไทยคนใดกระทำการรบต่อประเทศ หรือเข้าร่วมเป็นข่าศึกของประเทศ ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๑๒๒ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่ออุปการะแก่การกำ-

เป็นการรบหรือการเตรียมการรบของข้าศึก ต้องระวางโทษจำคุก
ตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี

ถ้าการอุปการะนั้นเป็นการ

(๑) ทำให้ปลอม ค่าย สนามบิน ยานรบ ยานพาหนะ ทาง
คมนาคม สิ่งที่ใช้ในการสื่อสาร ยุทโธปกรณ์ เสบียงอาหาร อู่วีร้อ อากาศ
หรือสิ่งอื่นใดสำหรับใช้เพื่อการสงครามใช้การไม่ได้หรือตกไปอยู่ในเงื้อม
มือของข้าศึก

(๒) ยุยงทหารให้ละเลยไม่กระทำการตามหน้าที่ ก่อการ
กำเริบหนีราชการหรือละเมิดวินัย

(๓) กระทำจารกรรม นำหรือแนะทางให้ข้าศึก หรือ

(๔) กระทำโดยประการอื่นใดให้ข้าศึกได้เปรียบในการรบ
ผู้กระทำความต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อความ
เอกสารหรือสิ่งใด ๆ อันปกปิดไว้เป็นความลับสำหรับความปลอดภัยของ
ประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา ๑๖๔ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ผู้อื่นล่วงรู้หรือ

ได้ไปซึ่งข้อความ เอกสารหรือสิ่งใด ๆ อันปกปิดไว้ เป็นความลับสำหรับ
ความปลอดภัยของประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

ถ้าความผิดนั้นได้กระทำในระหว่างประเทศอยู่ในการรบหรือ
การสงคราม ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในสองวรรคก่อน ได้กระทำเพื่อให้รัฐ
ต่างประเทศได้ประโยชน์ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือ
จำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๑๖๕ ผู้ใดปลอม ทำเทียมขึ้น กักไว้ ซ่อนเร้น
ปิดบัง ยักยัก ทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้สูญหายหรือไร
ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือแบบใด ๆ อันเกี่ยวกับส่วนได้เสียของรัฐใน
การระหว่างประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา ๑๖๖ ผู้ใดได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้กระทำการ
การของรัฐกับรัฐบาลต่างประเทศ ถ้าและโดยทุจริตไม่ปฏิบัติตาม
ที่ได้รับมอบหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

มาตรา ๑๖๗ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้เกิดเหตุร้ายแก่
ประเทศจากภายนอก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

ถ้าเหตุร้ายเกิดขึ้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต
หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๖๘ ผู้ใดกระทำความผิด หรือพยายามกระทำความ
ผิดใด ๆ ในหมวดนี้ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๖๙ ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดใด ๆ
ในหมวดนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

หมวด ๔

ความผิดต่อสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศ

มาตรา ๑๓๐ ผู้ใดทำร้ายร่างกายหรือประทุษร้ายต่อ เสรีภาพ
ของราชินี ราชินี ราชสามี รัชทายาทหรือประมุขแห่งรัฐต่าง
ประเทศ ซึ่งมีสัมพันธไมตรี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้า
ปี

ผู้ใดพยายามกระทำการ เช่นว่านั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียว
กัน

มาตรา ๑๓๑ ผู้ใดทำร้ายร่างกายหรือประทุษร้ายต่อ เสรีภาพ

ของผู้นแทนรัฐต่างประเทศ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มาสู่พระราชสำนัก ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดฆ่าหรือพยายามฆ่าบุคคลหนึ่งบุคคลใดดังระบุ
ไว้ในมาตรา ๑๓๐ หรือมาตรา ๑๓๑ ต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือ
จำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๑๓๓^(๑) ผู้ใดหมิ่นประมาท คุกคามหรือแสดงความ
อาฆาตมาดร้ายราชาธิบดี ราชนินี ราชสามี รัชทายาทหรือประมุขแห่ง
รัฐต่างประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับ
ตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ความในมาตรา ๑๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งคำสั่งของ
คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ.

๒๕๑๕

(รจ. เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๓๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๘๗)

มาตรา ๑๓๔^(๑) ผู้ใดหมิ่นประมาท คุกคามหรือแสดงความ
อาฆาตมาดร้ายผู้แทนรัฐต่างประเทศซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มาสู่พระราชสำนัก
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึง
หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๕^(๒) ผู้ใดกระทำการใด ๆ ต่อของหรือเครื่อง
หมายอื่นใดอันมีความหมายถึงรัฐต่างประเทศซึ่งมีสัมพันธไมตรี เพื่อ
เหยียดหยามรัฐนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่
เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ความในมาตรา ๑๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งคำสั่งของ
คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ.

๒๕๑๘

(รจ. เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๓๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๘๙)

(๒) ความในมาตรา ๑๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งคำสั่งของ
คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

(รจ. เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๓๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๘๙)

ลักษณะ ๒

ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง

หมวด ๑

ความผิดต่อเจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๓๖ (๑) ผู้ใดขู่หมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะใดกระทำการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๗ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงานซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ความในมาตรา ๑๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ.

๒๕๑๕

(รจ. เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๓๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๕๓)

มาตรา ๑๓๘^(๑) ผู้ใดต่อสู้ หรือชักขวางเจ้าพนักงานหรือ
ผู้ซึ่งต้องช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

ถ้าการต่อสู้หรือชักขวางนั้น ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษ
ร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๙ ผู้ใดข่มขืนใจเจ้าพนักงานให้ปฏิบัติกรอันมิชอบ
ด้วยหน้าที่ หรือให้ละเว้นการปฏิบัติกรตามหน้าที่ โดยใช้กำลังประทุษ
ร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ความในมาตรา ๑๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๘ แห่งคำสั่งของ
คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๐ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ.

๒๕๑๕

(รจ. เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๓๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๔๔)

มาตรา ๑๘๐^(๑) ถ้าความผิดตามมาตรา ๑๓๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๓๕ ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำ ความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ากระทำโดยอ้างอำนาจอั้งยี่หรือข่องโจร ไม่ว่าจะอั้งยี่หรือข่องโจรนั้นจะมีอยู่หรือไม่ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าความผิดมาตรานี้ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธเป็นหรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนกึ่งหนึ่ง

(๑) ความในมาตรา ๑๘๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ (รจ. เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๒๙ ฉบับพิเศษ หน้า ๒)

มาตรา ๑๔๑ ผู้ใดถอน ทำให้เสียหาย ทำลายหรือทำให้
ไร้ประโยชน์ซึ่งตราหรือเครื่องหมายอันเจ้าพนักงานได้ประทับหรือหมาย
ไว้ที่สิ่งใด ๆ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ เพื่อเป็นหลักฐานในการยึด
อายัดหรือรักษาสิ่งนั้น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ
ไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอา
ไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด ๆ
อันเจ้าพนักงานได้ยึด รักษาไว้ หรือสั่งให้ส่ง เพื่อเป็นพยานหลักฐาน
หรือเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่ว่าเจ้าพนักงานจะรักษา
ทรัพย์สินหรือเอกสารนั้นไว้เอง หรือสั่งให้ผู้อื่นหรือผู้อื่น ส่งหรือรักษาไว้
ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เป็นการตอบแทนในการที่จะ
จงใจหรือไ้จงใจเจ้าพนักงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก
สภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือ

โดยอิทธิพลของคนที่ให้กระทำการ หรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณ
หรือ เป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่
เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภา
จังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ
หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
ห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดแสดงตนเป็นเจ้าพนักงาน และกระทำการ
เป็นเจ้าพนักงาน โดยตนเองมิได้เป็นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจกระทำการนั้น
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ

เจ้าพนักงานผู้ใดได้รับคำสั่งมิให้ปฏิบัติการตามตำแหน่งหน้าที่
ต่อไปแล้ว ยังฝ่าฝืนกระทำการใด ๆ ในตำแหน่งหน้าที่นั้น ต้องระวาง
โทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคแรกกฎกัน

มาตรา ๑๘๖ ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับ
เครื่องหมายของเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิก
สภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล หรือไม่มีสิทธิยศ ตำแหน่ง
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือสิ่งที่มีหมายถึงเครื่องราชอิสริยาภรณ์ กระ-
ทำการเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๒

ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๑๘๗^(๑) ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่หรือ ทำ
จัดการหรือรักษาทรัพย์สิน เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตน หรือเป็นของ

(๑) ความในมาตรา ๑๘๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒
(ร.จ. เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๓๓ หน้า ๒๕๓)

ผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๑๘๘^(๑) ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ข่มขืนใจหรือจูงใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต

(๑) ความในมาตรา ๑๘๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๒

(รจ. เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๗๓ หน้า ๒๘๓)

มาตรา ๑๕๕^(๑) ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับหรือยอม
จะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อ
กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือ
มิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอด
ชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต

มาตรา ๑๕๖^(๒) ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน กระทำการหรือไม่
กระทำการอย่างใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน
ในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีหรือจำคุก

(๑) ความในมาตรา ๑๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๓๒
(รจ. เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๓๓ หน้า ๒๔๔)

(๒) ความในมาตรา ๑๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๓๒
(รจ. เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๓๓ หน้า ๒๔๔)

ตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ละสองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๑๕๑^(๑) ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่ขอ ทำ จัดการ หรือรักษาทrophyใด ๆ ใ้อ่านจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหาย แก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาลหรือเจ้าของทรphyนั้น ต้องระวางโทษจำคุกถึง ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ละสองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๑๕๒^(๒) ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแล กิจการใด เข้ามี่ส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เนื่องด้วย กิจการนั้น ต้องระวางโทษจำคุกถึงห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ละสองพัน บาทถึงสองหมื่นบาท

(๑) ความในมาตรา ๑๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๓ (รจ. เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๗๓ หน้า ๒๔๕)

(๒) ความในมาตรา ๑๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๓ (รจ. เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๗๓ หน้า ๒๔๕)

มาตรา ๑๕๓^(๑) ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่จ่ายทรัพย์สิน
จ่ายทรัพย์สินนั้นเกินกว่าที่ควรจ่าย เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึง
สองหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๔^(๒) ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่หรือแสดง
ว่าตนมีหน้าที่เรียกเก็บหรือตรวจสอบภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงิน
อื่นใดโดยทุจริตเรียกเก็บหรือละเว้นไม่เรียกเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม
หรือเงินนั้น หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้
ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นมิต้องเสีย หรือเสียน้อยไป

(๑) ความในมาตรา ๑๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๓๖
(รจ. เล่ม ๓๖ ตอนที่ ๓๓ หน้า ๒๔๕)

(๒) ความในมาตรา ๑๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๓๖
(รจ. เล่ม ๓๖ ตอนที่ ๓๓ หน้า ๒๔๖)

กว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๑๕๕(๑) ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่กำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้าใด ๆ เพื่อเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย โดยทุจริตกำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้านั้น เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นต้องเสียหรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

(๑) ความในมาตรา ๑๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๓๒ (ร.จ. เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๗๓ หน้า ๒๔๗)

มาตรา ๑๕๖^(๑) ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ตรวจสอบ บัญชีตามกฎหมาย โดยทุจริต แฉฉ้อ หรือกระทำการหรือไม่กระทำการ ใดๆ เพื่อให้มีการละเว้นการลงรายการในบัญชี ลงรายการเท็จใน บัญชี แก้ไขบัญชี หรือซ่อนเร้น หรือทำหลักฐานในการลงบัญชีอื่นจะเป็น ผลให้การเสียหายอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นไม่ต้องเสีย หรือเสียน้อยกว่า ที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอด ชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๑๕๗^(๒) ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือ

(๑) ความในมาตรา ๑๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๔๒ (รจ. เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๗๓ หน้า ๒๔๙)

(๒) ความในมาตรา ๑๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๔๒ (รจ. เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๗๓ หน้า ๒๔๙)

ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๘ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ทำให้เสียหาย ทำลาย
ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สิน
หรือเอกสารใดอันเป็นหน้าที่ของคนที่จะปกครองหรือรักษาไว้ หรือยินยอม
ให้ผู้อื่นกระทำเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๑๕๙ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ดูแล รักษาทรัพย์สิน
หรือเอกสารใด กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ โดยฉ้อโกง ทำให้เสียหาย
ทำลายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ หรือโดยยินยอมให้ผู้อื่นกระทำเช่นนั้น ซึ่ง
ตราหรือเครื่องหมายอันเจ้าของพนักงานได้ประทับหรือหมายไว้ที่ทรัพย์สินหรือ
เอกสารนั้นในการปฏิบัติการตามหน้าที่ เพื่อเป็นหลักฐานในการยึดหรือ
รักษาสิ่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่รักษาหรือใช้
กฎตราหรือรอยตราของราชการหรือของผู้อื่น กระทำการอันมิชอบด้วย

หน้าที่ โดยใ้คงตราหรือรอยตรานั้น หรือโดยยินยอมให้ผู้อื่นกระทำ
เช่นนั้น ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสาร กรอก
ข้อความลงในเอกสารหรือคูแ่ร้รักษาเอกสาร กระทำการปลอมเอกสาร
โดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีและ
ปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๖๒ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสาร รับ
เอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการคั่งงอไปน้้ในการ
ปฏิบัติกรตามหน้าที่

(๑) รับรองเป็นหลักฐานว่า ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น
หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ

(๒) รับรองเป็นหลักฐานว่า ได้มีการแจ้งซึ่งข้อความอัน
มิได้มีการแจ้ง

(๓) ละเว้นไม่จ้คข้อความซึ่งตนมีหน้าที่ต้องรับจ้ค หรือจ้ค
เปลี่ยนแปลงข้อความเร่นวานั้น หรือ

(๕) รับรองเป็นหลักฐานซึ่งขอเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์
ความจริงอันเป็นความเท็จ

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น
สี่พันบาท

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน มีหน้าที่ในการไปรษณีย์
โทรเลขหรือโทรศัพท์ กระทำการอันมีขอบข่ายหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เปิด หรือยอมให้ผู้อื่นเปิด จดหมายหรือสิ่งอื่นที่ส่ง
ทางไปรษณีย์หรือโทรเลข

(๒) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือยอมให้
ผู้อื่นทำให้เสียหาย ทำลายหรือทำให้สูญหาย ซึ่งจดหมายหรือสิ่งอื่นที่ส่ง
ทางไปรษณีย์หรือโทรเลข

(๓) กัก ส่งให้ผิดทาง หรือส่งให้แก่บุคคลซึ่งรู้ว่ามิใช่เป็น
ผู้ควรรับ ซึ่งจดหมายหรือสิ่งอื่นที่ส่งทางไปรษณีย์หรือโทรเลข หรือ

(๔) เปิดเผยข้อความที่ส่งทางไปรษณีย์ ทางโทรเลขหรือ
ทางโทรศัพท์

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๔ ผู้ใดเป็นเจ้าของโรงงาน รั้วหรืออาคารความลับใน
ราชการ กระทำโดยประการใด ๆ อันมีรอบคอบหนาที่ให้อยู่ในลวงรู้ความ
ลับนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๕ ผู้ใดเป็นเจ้าของโรงงาน มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็น
ไปตามกฎหมายหรือคำสั่งซึ่งได้สั่งเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย
ป้องกันหรือชักชวนมิให้การ เป็นไปตามกฎหมายหรือคำสั่งนั้น ต้องระ-
วางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๖ ผู้ใดเป็นเจ้าของโรงงาน ละทิ้งงานหรือกระทำการ
อย่างใด ๆ เพื่อให้งานหยุดชะงักหรือเสียหาย โดยร่วมกระทำการเช่นนั้น
ด้วยกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดนั้นได้กระทำลงเพื่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงในกฎ-
หมายแผ่นดิน เพื่อบังคับรัฐบาลหรือเพื่อบังคับประชาชน ผู้กระทำความผิดต้องระ-
วางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ลักษณะ ๓

ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม

หมวด ๑

ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด แก่เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำใดอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๑๖๔ ผู้ใดชักชวนคำบังคับตามกฎหมายของพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน ซึ่งให้มาเพื่อให้โดยคำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๕ ผู้ใดชักชวนคำบังคับตามกฎหมายของพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน ซึ่งให้ส่งหรือจัดการส่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด ให้สาบาน ให้ปฏิญาณ หรือให้ให้โดยคำ ต้องระวางโทษ

จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๘ ผู้ใดชักชวนหมายหรือคำสั่งของศาลให้มาให้น้อยค่า ให้มาเบิกความหรือให้ส่งทรัพย์สินหรือ เอกสารใดในการพิจารณาคดีต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๙ ผู้ใดชักชวนคำสั่งของศาลให้สาบาน ปฏิญาณให้ลดหย่อนค่าหรือ เบิกความ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๐ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ เกี่ยวกับความผิดอาญา แก่พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๑ ผู้ใดรู้ว่ามิได้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น แจ้งข้อความแก่พนักงานสอบสวนหรือ เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาว่า ได้มีการกระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีและปรับไม่เกินหกพันบาท

มาตรา ๑๑๔ ถ้าการแจ้งข้อความตามมาตรา ๑๑๓ หรือมาตรา ๑๑๓ เป็นการเพื่อจะแก่งัดให้บุคคลใดต้องถูกบังคับตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกพันบาท

ถ้าการแจ้งความในวรรคแรกเป็นการเพื่อจะแก่งัดให้บุคคลใดต้องรับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดเอาความอันเป็นเท็จฟ้องผู้อื่นต่อศาลว่ากระทำความผิดอาญา หรือว่ากระทำความผิดอาญาแรงกว่าที่เป็นความจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑๕ แล้วดู-แกโทษศาล และขอถอนฟ้องหรือแก้ฟ้องก่อนมีคำพิพากษา ให้ศาลลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือศาลจะไม่ลงโทษเลยก็ได้

มาตรา ๑๑๗ ผู้ใดเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล ถ้าความเท็จนั้นเป็นข้อสำคัญในคดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวในวรรคแรก ได้กระทำในการพิจารณา
คดีอาญา ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๑๓๕ ผู้ใดซึ่งเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงาน
งานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน ให้แปลข้อความหรือความหมาย
ใด แปลข้อความหรือความหมายนั้นให้ผิดไปในข้อสำคัญต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ เพื่อให้พนักงาน
งานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา เชื่อว่าได้มีความ
ผิดอาญาอย่างใดเกิดขึ้น หรือเชื่อว่าความผิดอาญาที่เกิดขึ้นร้ายแรงกว่า
ที่เป็นความจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พัน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๗ ผู้ใดนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ
ในการพิจารณาคดี ถ้าเป็นพยานหลักฐานในข้อสำคัญในคดีนั้น ต้องระ
วางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ถ้าความผิดดังกล่าวในวรรคแรก ได้กระทำในการพิจารณาคดี

อาญา ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๑๔๑ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ หรือมาตรา ๑๔๐

(๑) เป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่า ผู้ใดกระทำความผิดที่ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

(๒) เป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่า ผู้ใดกระทำความผิดที่ระวางโทษถึงประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๓๗ หรือมาตรา ๑๓๘ แล้วลู่แก่โทษ และกลับแจ้งความจริงต่อศาลหรือเจ้าพนักงานก่อนจบคำเบิกความหรือการแปล ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ หรือมาตรา ๑๔๐ แล้วลู่แก่โทษ และกลับแจ้งความจริงต่อศาลหรือเจ้าพนักงานก่อนมีคำพิพากษา และก่อนตนถูกฟ้องในความผิดที่ใดกระทำ

ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๑๔๔ ผู้ใดเพื่อจะช่วยเหลือผู้มีโทษ หรือให้รับโทษน้อยลง ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งพยานหลักฐานในการกระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๕ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใดที่ได้ส่งไว้ต่อศาล หรือที่ศาลให้รักษาไว้ในกรณีพิพาทคดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินที่ได้มีคำพิพากษาให้รับ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๓ ผู้ใดเพื่อจะมีไต่การ เป็นไปตามคำพิพากษาหรือ คำสั่งของศาล ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้ สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด หรือที่ตนรู้ว่า จะ ถูกยึดหรืออายัด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพัน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๔ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไป เสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งพินัยกรรมหรือเอกสารใด ของผู้อื่น ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๘๕ ผู้ใดช่วยผู้อื่นซึ่งเป็นผู้กระทำความผิด หรือเป็น ผู้ต้องหาว่ากระทำความผิด อันมิใช่ความผิดลหุโทษ เพื่อไม่ให้ต้อง โทษโดยให้พยานเท็จแก่ผู้นั้น โดยซ่อนเร้นหรือโดยช่วยผู้ต้องหากระการใด เพื่อไม่ให้ถูกจับกุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่ เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๐ (๑) ผู้ใดหลบหนีไประหว่างที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานอัยการ ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรกได้กระทำโดยแท้ที่คุมขังโดยใช้คำสั่งประทุษร้าย หรือโดยผู้เชื่อว่าจะใช้คำสั่งประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนข้างหนึ่ง

(๑) ความในมาตรา ๑๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ (รจ. เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๓)

มาตรา ๑๕๑^(๑) ผู้ใดกระทำความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของชาติ ของพนักงานอัยการ ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หลุดพ้นจากการคุมขังไปต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ใดหลุดพ้นจากการคุมขังไปนั้นเป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาจากศาลหนึ่งศาลใดให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีทรัพย์สิน

(๑) ความในมาตรา ๑๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ (พ. เล่ม ๒๒ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๓)

หรือวัตถุประสงค์ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดให้พำนัก ซอนเร้นหรือช่วยด้วยประการใดให้ผู้หลบหนีจากการคุมขังตามอำนาจของศาล รองพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา เพื่อไม่ให้ถูกจับกุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๗ ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวมาในมาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ หรือมาตรา ๑๕๖ เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดามารดา บุตร สามีหรือภริยาของผู้กระทำ ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา ๑๕๘ ผู้ใดต้องคำพิพากษาห้ามเข้าเขตกำหนดตาม มาตรา ๕๕ เข้าไปในเขตกำหนดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๙ ผู้ใดหลบหนีจากสถานพยาบาลซึ่งศาลสั่งให้คุมตัวไว้ ตามความในมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งห้ามของศาลซึ่งได้สั่งไว้ในคำพิพากษา ตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชื้อว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ให้ประโยชน์ หรือรับว่าจะให้ประโยชน์ เพื่อกีดกันหรือชักขวางการชรายทอดตลาดของเจ้าพนักงาน เนื่องจากคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๘ (๑) ผู้ใดอุทธรณ์ศาลหรือผู้พิพากษาในการพิจารณาหรือพิพากษาคดี หรือกระทำการชักขวางการพิจารณาหรือพิพากษาของศาล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาท

(๑) ความในมาตรา ๑๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๕ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ.

๒๕๑๔

(กร. เลม ๕๓ ตอนที่ ๑๓๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๕๕)

ถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๘ ผู้ใดครอบงำ ชอนเร้น ย้ายหรือทำลายศพ หรือส่วนของศพเพื่อปิดบังการเกิด การตายหรือเหตุแห่งการตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๖

ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

มาตรา ๒๐๐ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญา กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ เพื่อจะช่วยเหลือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมิให้ต้องโทษหรือได้รับโทษน้อยลง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการกระทำหรือไม่กระทำนั้นเป็นการ เพื่อจะแกล้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดต้องรับโทษ รับโทษหนักขึ้น หรือต้องถูกบังคับตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุก

ตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแถมสองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๒๐๑ (๑) ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งตุลาการ
พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน เรียก รับ หรือยอมจะ
รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อ
กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบ
หรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีหรือจำคุก
ตลอดชีวิต และปรับตั้งแถมสองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต

มาตรา ๒๐๒ (๒) ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งตุลาการ
พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวน กระทำการหรือไม่กระทำ

(๑) ความในมาตรา ๒๐๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๓๖
(ร.จ. เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๑๓ หน้า ๒๕๙)

(๒) ความในมาตรา ๒๐๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๓๖
(ร.จ. เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๑๓ หน้า ๒๕๕)

การอย่างใด ๆ ในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์ใด
ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีหรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่
สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต

มาตรา ๒๓๓ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ปฏิบัติภารกิจให้เป็น
ไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ป้องกันหรือชักชวนมิให้การ เป็น
ไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือ
ปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓๔ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีตำแหน่งหน้าที่ควบคุม
ดูแลผู้ที่ควบคุมซึ่งตามอำนาจของศาล ของพนักงานสอบสวนหรือของเจ้า
พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ที่อยู่
ในระหว่างคุมขังนั้นหลุดพ้นจากการคุมขังไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าผู้ที่หลุดพ้นจากการคุมขังไปนั้น เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษา
ของศาลหนึ่งศาลใดให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุก
ตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวาง

โทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๒๐๕ ถ้าการกระทำดังกล่าวในมาตรา ๒๐๔ เป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ที่ถูกพ้นจากการคุมขังไปด้วยการกระทำโดยประมาทนั้น เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาลหนึ่งศาลใดให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดจ้ดให้ไต่ตัวผู้ที่ถูกพ้นจากการคุมขังขึ้นมาภายในสามเดือน ให้งดการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้น

ลักษณะ ๘

ความผิดเกี่ยวกับศาสนา

มาตรา ๒๐๖ (๑) ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ แก้วัตถุหรือสถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของมนุษยโลก อันเป็นการเหยียดหยามศาสนานั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๗ ผู้ใดก่อให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในที่ประชุมศาสนิกชนเวลาประชุมกัน นมัสการ หรือกระทำพิธีกรรมตามศาสนาใด ๆ โดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๘ ผู้ใดแต่งกายหรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชในศาสนาใดโดยมิชอบ เพื่อให้บุคคล

(๑) ความในมาตรา ๒๐๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๒ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๘๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑ (วจ. เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๓๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๕๕)

อื่นเชื่อว่า ตนเป็นบุคคลเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ ๕

ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข

ของประชาชน

มาตรา ๒๐๙ ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีกา-
เนินการและมีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นกระทำ
ความผิดฐานเป็นอั้งยี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่
เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า ผู้จัดการหรือผู้มีตำแหน่งหน้าที่
ในคณะบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกิน
สองหมื่นบาท

มาตรา ๒๐๐ ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปเพื่อกระทำความ
ผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค ๒ นี้ และความผิดนั้นมีกำหนด
โทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นข่องโจร
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ

ทั้งปรับ

ถ้าเป็นการสมคบเพื่อกระทำความผิดที่มีระวางโทษถึงประหารชีวิตจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๒๑๑ ผู้ใดประชุมในที่ประชุมอั้งยี่หรือของโจร ผู้ใดกระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่หรือของโจร เว้นแต่ผู้นั้นจะแสดงได้ว่าได้ประชุมโดยไม่รู้ว่าเป็นการประชุมของอั้งยี่หรือของโจร

มาตรา ๒๑๒ ผู้ใด

- (๑) จัดหาที่ประชุมหรือที่พำนักให้แก่อั้งยี่หรือของโจร
- (๒) จัดชวนบุคคลให้เข้าเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือพรรคพวก

ของโจร

- (๓) อุปการะอั้งยี่หรือของโจรโดยให้ทรัพย์สิน หรือโดยประคบ

อื่น หรือ

- (๔) ช่วยจำหน่ายทรัพย์สินให้อั้งยี่หรือของโจรไค้มาโดยการ

กระทำความผิด

ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่หรือ

ของโจร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑๓ ถ้าสมาชิกอั้งยี่หรือพรรคพวกของโจรคนหนึ่งคนใดได้กระทำความผิดตามความมุ่งหมายของอั้งยี่หรือของโจรนั้น สมาชิกอั้งยี่หรือพรรคพวกของโจรที่อยู่ควยในขณะกระทำความผิดหรืออยู่ควยในที่ประชุมแต่ไม่ได้ถักถวนในการตกลงให้กระทำความผิดนั้นและบรรดาหัวหน้า ผู้จัดการหรือผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในอั้งยี่หรือของโจรนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นทุกคน

มาตรา ๒๑๔ ผู้ใดประพฤติดนเป็นปกติสุระ เป็นผู้จัดหาที่ซ่อนักที่ซ่อนเร้นหรือที่ประชุมให้บุคคลซึ่งตนรู้ว่า เป็นผู้กระทำความผิดที่บัญญัติไว้ในภาค ๒ นี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดนั้น เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามีหรือภริยาของผู้กระทำ ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา ๒๑๕ ผู้ใดมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใจกำลังประทุษร้าย ชูเชื่อว่า จะใจกำลังประทุษร้าย หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน

หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดคนหนึ่งคนใดมีอาชญากรรมที่กระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า หรือ เป็นผู้มีหน้าที่สั่งการในการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑๖ เมื่อเจ้าพนักงานสั่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกระทำความผิดตามมาตรา ๒๑๕ ให้เลิกไป ผู้ใดไม่เลิก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ ๒

ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตราย

ต่อประชาชน

มาตรา ๒๐๗ ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๒๐๘(๑) ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (๑) โรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัย
- (๒) โรงเรือน เรือหรือแพอันเป็นที่เก็บหรือที่ทำสินค้า
- (๓) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม
- (๔) โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นสา-

(๑) ความในมาตรา ๒๐๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๘ (จร. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๖๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๔)

สาธารณสถาน หรือเป็นที่สำหรับประกอบพิธีกรรมตามศาสนา

(๕) สถานีรถไฟ ท่าอากาศยานหรือที่จอดรถหรือเรือสาธารณะ

(๖) เรือกลไฟ หรือเรือยนต์อื่นที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป
อากาศยาน หรือรถไฟที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ

ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่
ห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๒๑๕ ผู้ใดกระเตรียมเพื่อกระทำความผิดดังกล่าว
ในมาตรา ๒๑๓ หรือมาตรา ๒๑๔ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพยายาม
กระทำความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๒๒๐ ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่วัตถุใด ๆ แม้
เป็นของตนเอง จนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่น
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรก เป็นเหตุให้
เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๑๔ ผู้กระทำต้อง
ระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๔

มาตรา ๒๖๑ ผู้ใดกระทำให้เกิดระเบิดจนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๒๖๒ ผู้ใดกระทำให้เกิดระเบิดจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินดังกล่าวในมาตรา ๒๖๑ หรือมาตรา ๒๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกที่มีจรรยาไว้ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา ๒๖๓ ความผิดดังกล่าวในมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๔ มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ หรือมาตรา ๒๖๗ นั้น ถ้าทรัพย์สินที่เป็นอันตราย หรือที่น่าจะเป็นอันตรายเป็นทรัพย์สินที่มีราคาน้อย และการกระทำนั้นไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖๔^(๑) ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๔ มาตรา ๒๖๕ หรือมาตรา ๒๖๖ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๒๖๕ ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท และเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียหาย หรือการกระทำโดยประมาทนั้นมาจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖๖ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ แก่โรงเรือน อุโมงค์ ฝักรถหรือเรือสาธารณะ หุ่นทอดจอดเรือ สิ่งปลูกสร้าง เครื่อง

(๑) ความในมาตรา ๒๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ (รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๖๓ ฉบับพิเศษ หน้า ๕)

จักร เครื่องกล สายไฟฟ้าหรือสิ่งที่ทำไว้เพื่อป้องกันอันตรายแก่บุคคล
หรือทรัพย์สิน จนน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖๗ ผู้ใดเป็นผู้มีวิชาชีพในการออกแบบ ควบคุม
หรือทำการก่อสร้าง ซ่อมแซมหรือรื้อถอน อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใด ๆ
ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ หรือวิธีการอันพึงกระทำการนั้น ๆ โดยประการ
ที่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖๘ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ เพื่อให้เกิดอุทก-
ภัยหรือเพื่อให้เกิดภัยของแกการใต้น้ำซึ่งเป็นสาธารณูปโภค ถ้าการกระ-
ทำนั้นน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำดังกล่าวในวรรคแรก เป็นเหตุให้เกิดอันตราย
แก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หก
เดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๒๖๙ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ให้ทางสาธารณ

ประศุน้ำ ท่วม เชื้ออันเป็นส่วนของทางสาธารณะ หรือที่ชั้นลงของ
อากาศยาน อยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจร
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓๘ ผู้ใดเอาสิ่งใด ๆ ก็ขว้างทางรถไฟหรือทาง
รถรางทำให้รางรถไฟหรือรางรถรางหลุด หลวมหรือเคลื่อนจากที่ หรือ
กระทำแก่เครื่องสัญญาณจนน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การเดิน
รถไฟหรือรถราง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับ
ตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๒๓๙ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ให้ประกาศ
ทุนสัญญาณ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งจัดไว้เป็นสัญญาณเพื่อความปลอดภัยในการ
จราจรทางบก การเดินเรือหรือการเดินอากาศ อยู่ในลักษณะอันน่าจะ
เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจรทางบก การเดินเรือหรือการเดิน
อากาศ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่
หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๒๓๒ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ ให้นายกษัตริย์
ถึงต่อไปนี้อยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคล

(๑) เรือเดินทะเล อากาศยาน รถไฟหรือรถราง

(๒) รถยนต์ที่ใช้สำหรับการขนส่งสาธารณะ หรือ

(๓) เรือกลไฟ หรือเรือยนต์อันมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป
ที่ใช้สำหรับการขนส่งสาธารณะ

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่
หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๒๓๓ ผู้ใดให้นายกษัตริย์รับจ้างขนส่งคนโดยสาร
เมื่อนายกษัตริย์นั้นมีลักษณะหรือมีการบรรทุกจนน่าจะเป็นอันตรายแก่
บุคคลในยานพาหนะนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่
เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓๔ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ แก่สิ่งที่ใช้ใน
การผลิต ในการส่งพลังงานไฟฟ้าหรือในการส่งน้ำ จนเป็นเหตุให้ประชา
ชนขาดความสะดวก หรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ประชาชน
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้ง

จำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓๕ ผู้ใดกระทำการคว่ำประการใด ๆ ให้การสื่อสารสาธารณะทางไปรษณีย์ ทางโทรเลข ทางโทรศัพท์หรือทางวิทยุซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓๖ ผู้ใดปลอมปนอาหาร ยาหรือเครื่องอุปโภคบริโภคอื่นใด เพื่อบุคคลอื่นเสพยาหรือใช้ และการปลอมปนนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพ หรือจำหน่าย หรือเสนอขายสิ่งเช่นนั้นเพื่อบุคคลเสพยาหรือใช้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓๗ ผู้ใดเอาของที่มีพิษหรือสิ่งอื่นที่น่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพเจือลงในอาหาร หรือในน้ำซึ่งอยู่ในบ่อ สระหรือที่ขังน้ำใด ๆ และอาหารหรือน้ำนั้นได้มีอยู่หรือจักไว้เพื่อประชาชนบริโภค ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๘ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๒๖ ถึง
มาตรา ๒๓๗ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวาง
โทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่น
บาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวาง
โทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๒๓๙ ถ้าการกระทำดังกล่าวในมาตรา ๒๒๖ ถึงมาตรา
๒๓๗ เป็นการกระทำโดยประมาท และไกลจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของ
บุคคลอื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน
สองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ ๗

ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง

หมวด ๑

ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา

มาตรา ๒๔๐ ผู้ใดทำปลอมขึ้นซึ่งเงินตรา ไม่ว่าจะปลอมขึ้น
เพื่อให้เป็นเหรียญกษาปณ์ ธนบัตรหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งรัฐบาลออกใช้หรือ

ให้อ่านาริให้ออกใช้ หรือทำปลอมขึ้นซึ่งพันธบัตรรัฐบาลหรือใบสำคัญสำหรับรับดอกเบี้ยพันธบัตรนั้น ๆ ผู้ใดกระทำความผิดฐานปลอมเงินตรา ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๒๔๑ ผู้ใดแปลงเงินตรา ไม่ว่าจะเป็นเหรียญ กระดาษ พันธบัตรหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งรัฐบาลออกใช้หรือให้อ่านาริให้ออกใช้ หรือแปลงพันธบัตรรัฐบาลหรือใบสำคัญสำหรับรับดอกเบี้ยพันธบัตรนั้น ๆ ให้ผิดไปจากเดิม เพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีมูลค่าสูงกว่าจริง ผู้ใดกระทำความผิดฐานแปลงเงินตรา ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๒๔๒ ผู้ใดกระทำให้โดยทุจริตให้เหรียญกระษาบดซึ่งรัฐบาลออกไว้มีน้ำหนักลดลง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดนำเข้าในราชอาณาจักร นำออกใช้หรือมิใช่เพื่อนำออกใช้ ซึ่งเหรียญกระษาบดที่มีผู้กระทำโดยทุจริตให้นำหนักลดลงตามความในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๔๓ ผู้ใดนำเข้าไปในราชอาณาจักรซึ่งสิ่งใด ๆ อันเป็นของปลอมตามมาตรา ๒๔๐ หรือของปลอมตามมาตรา ๒๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกไว้^๑ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา ๒๔๔ ผู้ใดมีไว้เพื่อนำออกซึ่งสิ่งใด ๆ อันตนได้มาโดยรู้ว่าเป็นของปลอมตามมาตรา ๒๔๐ หรือของปลอมตามมาตรา ๒๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา ๒๔๕ ผู้ใดได้มาซึ่งสิ่งใด ๆ โดยไม่รู้ว่าเป็นของปลอมตามมาตรา ๒๔๐ หรือของปลอมตามมาตรา ๒๔๑ ถ้าต่อมา^๑รู้ว่าเป็นของปลอมหรือของปลอมเช่นนั้น ยังขึ้นนำออกซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๖ ผู้ใดทำเครื่องมือหรือวัตถุสำหรับปลอมหรือแปลงเงินตรา ไม่ว่าจะ^๑เป็นเหรียญกระษาปณ์ ธนบัตรหรือสิ่งใด ๆ ซึ่งรัฐบาลออกใช้หรือให้อ่านาจอใช้ หรือสำหรับปลอมหรือแปลงธนบัตรรัฐบาลหรือใบสำคัญสำหรับรับคอกเบี้ย^๑นั้น ๆ หรือมีเครื่องมือหรือวัตถุเช่นนั้น เพื่อใช้ในการปลอมหรือแปลง ต้องระวาง

โทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา ๒๔๗ ถ้าการกระทำดังกล่าวในหมวดนี้เป็นการกระทำเกี่ยวกับเงินตรา ไม่ว่าจะ เป็นเหรียญกระษาปณ์ ธนบัตรหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งรัฐบาลต่างประเทศออกใช้หรือให้อำนาจให้ออกใช้ หรือเกี่ยวกับพันธบัตรรัฐบาลต่างประเทศหรือใบสำคัญสำหรับคอกเบี้ยพันธบัตรนั้น ผู้กระทำต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่มีบัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา ๒๔๘ ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๔๖ มาตรา ๒๔๗ หรือมาตรา ๒๔๗ โฉกกระทำความผิดตามมาตรารื้อนที่มีบัญญัติไว้ในหมวดนั้นเกี่ยวกับสิ่งทีคนปลอมหรือแปลงนั้นด้วย ให้ลงโทษผู้นั้นตามมาตรา ๒๔๖ มาตรา ๒๔๗ หรือมาตรา ๒๔๗ แยกกระทงเดียว

มาตรา ๒๔๙ ผู้ใดหาบัตรหรือโลหะธาตุอย่างใด ๆ ใหม่อลักษณะและขนาดคล้ายคลึงกับเงินตรา ไม่ว่าจะ เป็นเหรียญกระษาปณ์ ธนบัตรหรือสิ่งใด ๆ ซึ่งรัฐบาลออกใช้หรือให้อำนาจให้ออกใช้หรือพันธบัตรรัฐบาล หรือใบสำคัญสำหรับรับคอกเบี้ยพันธบัตรนั้น ๆ หรือจำหน่ายบัตรหรือโลหะธาตุเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการจำหน่ายบัตรหรือโลหธาตุครั้งกล่าวในวรรคแรก เป็นการจำหน่าย โดยการนำออกใช้ครั้งเช่นสิ่งใด ๆ ที่กล่าวในวรรคแรก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๒

ความผิดเกี่ยวกับวงตรา แสตมป์และตั๋ว

มาตรา ๒๕๘ ผู้ใดทำปลอมขึ้นซึ่งวงตราแผ่นดิน รอยตราแผ่นดิน หรือพระปรมาภิไธย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๒๕๙ ผู้ใดทำปลอมขึ้นซึ่งวงตราหรือรอยตราของหน่วยงานเมือง ขององค์การสาธารณ หรือของเจ้าพนักงาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดใช้วงตรา รอยตราหรือพระปรมาภิไธย ดังกล่าวมาในมาตรา ๒๕๘ หรือมาตรา ๒๕๙ อันเป็นวงตรา รอยตรา หรือพระปรมาภิไธยที่ทำปลอมขึ้น ต้องระวางโทษจำคุกตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา

เช่น ๆ

มาตรา ๒๕๓ ผู้ใดได้มาซึ่งดวงตราหรือรอยตราดังกล่าวใน
มาตรา ๒๕๐ หรือมาตรา ๒๕๑ ซึ่งเป็นดวงตราหรือรอยตราอันแท้จริง
และใช้ดวงตราหรือรอยตรานั้นโดยมิชอบในประการที่จะทำให้อื่น
หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา ๒๕๐ หรือมาตรา ๒๕๑ นั้น

มาตรา ๒๕๔ ผู้ใดทำปลอมขึ้นซึ่งแสตมป์รัฐบาล ซึ่งใช้สำหรับ
การไปรษณีย์ การพาณิชย์หรือการเก็บค่าธรรมเนียม หรือแปลงแสตมป์
รัฐบาล ซึ่งใช้ในการเช่นนั้นให้ผิดไปจากเดิม เพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีมูลค่า
ค่าสูงกว่าจริง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่
สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๒๕๕ ผู้ใดนำเข้าไปในราชอาณาจักรซึ่งดวงตราแผ่นดิน
รอยตราแผ่นดิน พระบรมฉายิไลย ดวงตราหรือรอยตราของทบวงการเมือง
ขององค์การสาธารณ หรือของเจ้าพนักงาน หรือแสตมป์ซึ่งระบุไว้ใน
มาตรา ๒๕๐ มาตรา ๒๕๑ หรือมาตรา ๒๕๔ อันเป็นของปลอม หรือ
ของแปลง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพัน

บทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๒๕๖ ผู้ครอบ ถอนหรือกระทำด้วยประการใด ๆ แก่เศษผลประโยชน์ซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๒๕๔ และมีเครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใดแสดงว่าใช้ไม่ได้แล้ว เพื่อให้ใช้ได้ก็ก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๗ ผู้ใดได้ ขาย เสนอขาย แลกเปลี่ยนหรือเสนอแลกเปลี่ยนซึ่งเศษปันเกิดจากการกระทำดังกล่าวในมาตรา ๒๕๔ หรือมาตรา ๒๕๖ ไม่ว่าจะกระทำตามมาตรานั้น ๆ จะใดกระทำการภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๘ ผู้ใดทำปลอมขึ้นซึ่งตั๋วโดยสารซึ่งใช้ในการขนส่งสาธารณะ หรือแปลงตั๋วโดยสารซึ่งใช้ในการขนส่งสาธารณะให้ผิดไปจากเดิม เพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีมูลค่าสูงกว่าจริง หรือลบ ถอน หรือกระทำด้วยประการใด ๆ แก่ตั๋ว เว้นว่านั้น ซึ่งมีเครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด แสดงว่าใช้ไม่ได้แล้ว เพื่อให้ใช้ได้ก็ก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๕ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๒๕๔ เป็นการกระทำเกี่ยวกับตัวที่จำหน่ายแก่ประชาชน เพื่อผ่านเข้าสถานีใด ๆ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๖ ผู้ใดใช้ ขाय เสนอขาย แลกเปลี่ยนหรือเสนอแลกเปลี่ยนสิ่งใดอันเกิดจากการกระทำดังกล่าวในมาตรา ๒๕๔ หรือมาตรา ๒๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖๐ ผู้ใดทำเครื่องมือหรือวัตถุสำหรับปลอมหรือแปลงสิ่งใด ๆ ซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๕ หรือมาตรา ๒๕๖ หรือมีเครื่องมือหรือวัตถุเช่นนั้นเพื่อใช้ในการปลอมหรือแปลง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖๓ ถ้าการกระทำดังกล่าวในมาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๗ หรือมาตรา ๒๖๐ เป็นการกระทำเกี่ยวกับแสตมป์รัฐบาลต่างประเทศ ผู้กระทำต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้

ในมาตรา นั้น ๆ

มาตรา ๒๒๓ ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๕๐ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๘ มาตรา ๒๕๙ หรือมาตรา ๒๖๒ ได้กระทำความผิดตามมาตราอื่นที่มีบัญญัติไว้ในหมวดนี้ อันเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดจากการกระทำความผิดนั้นด้วย ให้ลงโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๕๐ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๘ มาตรา ๒๕๙ หรือมาตรา ๒๖๒ แยกกระทงเดียว

หมวด ๓

ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร

มาตรา ๒๖๔ ผู้ใดทำเอกสารปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เดิมหรือคัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในเอกสารที่แท้จริง หรือประทับตราปลอมหรือลงลายมือชื่อปลอมในเอกสาร โดยประการที่อาจจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ถ้าได้กระทำให้ผู้อื่นหนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอมเอกสาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกรข้อความลงในแผนกระดาษหรือวัตถุอื่นใด ซึ่งมีลาย
มือชื่อของผู้อื่นโดยไม่ได้รับความยินยอม หรือโดยฝ่าฝืนคำสั่งของผู้ที่
ถ้าได้กระทำเพื่อนำเอาเอกสารนั้นไปใช้ในกิจการที่อาจเกิดเสียหายแก่
ผู้หนึ่งผู้ใด หรือประชาชน ให้ถือว่าผู้นั้นปลอมเอกสารต้องระวางโทษเช่น
เดียวกัน

มาตรา ๒๖๕ ผู้ใดปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาท
ถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๖๖ ผู้ใดปลอมเอกสารดังต่อไปนี้

- (๑) เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ
- (๒) พินัยกรรม
- (๓) ใบหุ้น ใบหุ้นกู้หรือใบสำคัญของใบหุ้นหรือใบหุ้นกู้ หรือ
- (๔) ตั๋วเงิน

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สอง
พันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๒๒๓ ผู้ใดแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่
จกข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารมหาชนหรือเอกสารราชการซึ่งมีวัตถุประสงค์
ประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐาน โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่
ผู้หนึ่งหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับ
ไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒๔ ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกสารอันเกิดจากการกระทำ
ความผิดตามมาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๕ มาตรา ๒๒๖ หรือมาตรา ๒๒๗
ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งหรือประชาชน ต้องระวาง
โทษกึ่งที่มีบัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นผู้ปลอมเอกสารนั้น หรือ
เป็นผู้แจ้งให้เจ้าพนักงานจกข้อความนั้นเอง ให้ลงโทษตามมาตรานี้แต่
กระหนงเดียว

มาตรา ๒๒๕ ผู้ใดในลการประกอบกิจการในวิชาแพทย์ กฎ-
หมาย บัญชีหรือวิชาอื่นใด ทำคำรับรองเป็นเอกสารอันเป็นเท็จ โดย
ประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งหรือประชาชน ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดโดยทุจริตใช้หรืออ้างคำรับรองอันเกิดจากการกระทำ
ความผิดตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

ลักษณะ ๘

ความผิดเกี่ยวกับการค้า

มาตรา ๒๓๘ ผู้ใดไว้หรือมีไว้เพื่อไว้ซึ่งเครื่องจักร เครื่อง
ทอง หรือเครื่องวัด ที่ผิดตราเพื่อเอาเปรียบในการค้า หรือมีเครื่อง
เช่นนั้นไว้เพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่
เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓๙ ผู้ใดขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ
ให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือปริมาณแห่งของนั้น
อันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๒๔๐ ผู้ใด

(๑) เอาชื่อ รูป รอยประติมากรรมหรือข้อความใด ๆ ใน
การประกอบการค้าของผู้หนึ่งมาใช้ หรือทำให้ปรากฏที่สินค้า พิมพ์ หรือ

วัตถุประสงค์ เพื่อแจ้งความ รายการแสดงราคา จดหมายเกี่ยวกับการค้าหรือสิ่งอื่นทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าหรือการค้าของผู้คนนั้น

(๒) เลียนป้าย หรือสิ่งอื่นทำนองเดียวกันจนประชาชนน่าจะหลงเชื่อว่าสถานที่การค้าของตนเป็นสถานที่การค้าของผู้ที่ตั้งอยู่ใกล้เคียง

(๓) โฆษณาแพร่หลายซึ่งข้อความเท็จ เพื่อให้เสียความเชื่อถือในสถานที่การค้า สินค้า อุตสาหกรรมหรือพาณิชย์การของผู้หนึ่งผู้ใด โดยมุ่งประโยชน์แก่การค้าของตน

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๒๕๓ ผู้ใดปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓๔ ผู้ใดเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภายในหรือนอกราชอาณาจักร เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายการค้าของผู้ผู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓๕ ผู้ใดนำเข้าในราชอาณาจักร จำหน่ายหรือเสนอจำหน่าย ซึ่งสินค้าอันเป็นสินค้าที่มีชื่อ รูป รอยประดิษฐ์หรือข้อความใด ๆ ดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓๒ (๑) หรือสินค้าอันเป็นสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียนเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นตามความในมาตรา ๒๓๓ หรือมาตรา ๒๓๔ ต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

ลักษณะ ๕

ความผิดเกี่ยวกับเพศ

มาตรา ๒๓๖ (๑) ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมีโภภริยา
ของตนโดยขู่เชือดด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยหญิงอยู่
ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็น
บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สอง
พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้
อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะ
เป็นการโทรมหญิง ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบ
ปีถึงยี่สิบปี

(๑) ความในมาตรา ๒๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๗ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘
(รจ. เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๖)

มาตรา ๒๗๓^(๑) ผู้ใดกระทำความผิดที่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะ เป็นการโทรมเด็กหญิงและ เด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธเป็นหรือวัตถุระเบิด ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๒๗๓ ทวิ^(๒) ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๒ วรรคแรก หรือมาตรา ๒๗๓ วรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) ความในมาตรา ๒๗๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๙ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ (ร.จ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๖๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๖)

(๒) ความในมาตรา ๒๗๓ ทวิ เพิ่มเติมโดยข้อ ๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ (ร.จ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๖๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๗)

(๑) รัับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๒๗๓ ตรี^(๑) ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา

๒๗๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๗๓ วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) รัับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต

(๑) ความในมาตรา ๒๗๓ ตรี เพิ่มเติมโดยข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ (รจ. เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๒๓ ฉบับพิเศษ หน้า ๙)

มาตรา ๒๗๘^(๑) ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบสามปีโดยชู้เชียวประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขจัดขึ้นได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗๘^(๒) ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าในการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยชู้เชียวประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่

(๑) ความในมาตรา ๒๗๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ (รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๔)

(๒) ความในมาตรา ๒๗๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ (รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๔)

ในภาวะที่ไม่สามารถจัดขึ้นได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตน
เป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสอง
หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๐ (๑) ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๓๕
หรือมาตรา ๒๓๕ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอด
ชีวิต

(๑) ความในมาตรา ๒๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๕ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘
(รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๔)

มาตรา ๒๕๑^(๑) การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๓๖
วรรคแรก และมาตรา ๒๓๕ นั้น ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่
เป็นเหตุให้ผู้นั้นกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้
เป็นการกระทำแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา ๒๕๕ เป็นความผิดอัน
ยอมความได้

มาตรา ๒๕๓^(๒) ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น
เป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งเด็กหญิงหรือ
หญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี แม่เด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาท
ถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิด

(๑) ความในมาตรา ๒๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๕ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔
(รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๖๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๕)

(๒) ความในมาตรา ๒๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๔ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔
(รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๖๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๕)

นั้นจะไ้กระทำให้ประเทศต่างกันหรือไม่

ถ้าการกระทำคามผิดคามวรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใกรของผู้อื่น รับตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จักหา ลอไปหรือชักพาไปตามวรคแรกหรือวรคสอง หรือสนับสนุนในการกระทำคามผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรคแรก หรือวรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕๓ (๑) ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใกรของผู้อื่นเป็นธุระจักหา ลอไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง โดยใช้อุบาย หลอกลวง ชูเชิญ ใ้กำลังประทุษร้าย ใ้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใ้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พัน

(๑) ความในมาตรา ๒๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๐ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ (ร.เจ.ม. ๕๕ ตอนที่ ๑๖๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๕)

บาทไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะใดกระทำ
ในประเทศต่างกันหรือไม่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็ก
หญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นการกระทำแก่เด็ก
หญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปี
ถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รัยตัวเด็กหญิงหรือ
หญิงซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไปหรือชักพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือ
วรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวาง
โทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้ว
กรณี

มาตรา ๒๕๘^(๑) ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยให้
ดูขายหลอกลวง ชูเชิญ ใ้กำลังประทุษร้าย ใ้อำนาจครอบงำผิด
คลองธรรม หรือใ้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นห้าพัน
บาท

ผู้ใดซ่อนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปตามวรรคแรก ต้องระวาง
โทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น

ความผิดตามมาตรา^{นี้}เป็นความผิดอันยอมความได้

(๑) ความในมาตรา ๒๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๐ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘
(ร.จ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๕)

มาตรา ๒๕๕^(๑) ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๓๖
มาตรา ๒๓๗ มาตรา ๒๓๘ ทวิ มาตรา ๒๓๙ ทรี มาตรา ๒๔๑ มาตรา
๒๔๕ มาตรา ๒๕๐ มาตรา ๒๕๖ หรือมาตรา ๒๕๓ เป็นการกระทำ
แก่ผู้สืบสันดาน กิจซึ่งอยู่ในความดูแล อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่
ราชการหรืออยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล
ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในส่วน

(๑) ความในมาตรา ๒๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๑ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔
(รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๖๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๕)

มาตรา ๒๘๖^(๑) ผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แต่เพียง
บางส่วนจากรายได้ของหญิงซึ่งกำประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้ง
แต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพ หรือไม่มี
ปัจจัยอันพอเพียงสำหรับดำรงชีพ และ

(๑) ปรากฏว่าอยู่รวมกับหญิงซึ่งกำประเวณี หรือสมาคม
กับหญิงซึ่งกำประเวณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาจิน

(๒) กินอยู่หลับนอน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่าง
อื่นโดยหญิงซึ่งกำประเวณีเป็นผู้จัดให้ หรือ

(๓) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยหญิงซึ่งกำประเวณีในการทะเลาะ
วิวาทกับผู้ที่คบค้ากับหญิงซึ่งกำประเวณีนั้น

(๑) ความในมาตรา ๒๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๐ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘
(ร.จ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๕)

ให้ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพอยู่จากรายได้ของหญิงในการค้าประเวณี
เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากหญิง
ซึ่งค้าประเวณี ซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียมจรรยา

มาตรา ๒๕๓ ผู้ใด

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อ
การแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้
นำเข้า หรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออก
ไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดย
ประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์
รูปถ่าย ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์หรือสิ่งอื่นใดอัน
ลามก

(๒) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการ
ค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว แจกจ่ายหรือแสดงอวด
ประชาชน หรือให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของเช่นนั้น

(๓) เพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการควักตัดหรือ
สิ่งของลามกคั่งค้างแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามี
บุคคลกระทำกรอันเป็นความผิดตามมาตรานี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณา
ว่าผิด หรือสิ่งลามกคั่งค้างแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธี
ใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลักษณะ ๑๐

ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

หมวด ๑

ความผิดต่อชีวิต

มาตรา ๒๔๒ ผู้ใดฆ่าผู้อื่น ต้องระวางโทษประหารชีวิต
จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าถึงยี่สิบปี

มาตรา ๒๔๕ ผู้ใด

(๑) ฆ่าทารก

(๒) สมาชิกงาน ซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่จะกระทำ หรือได้กระทำการตามหน้าที่

(๓) สมาชิกช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ในการที่เจ้าพนักงานนั้นกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่บุคคลนั้นจะช่วยหรือได้ช่วยเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว

(๔) สมาชิกโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

(๕) สมาชิกโดยทรมานหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย

(๖) สมาชิกเพื่อกระเตรียมการ หรือเพื่อความสะดวกในการที่จะกระทำความผิดอย่างอื่น หรือ

(๗) สมาชิกเพื่อจะเอาหรือเอาไว้ซึ่งผลประโยชน์อันเกิดแก่การที่ตนได้กระทำความผิดอื่น เพื่อปกปิดความผิดอื่นของตน หรือเพื่อหลีกเลี่ยงให้พ้นอาญาในความผิดอื่นที่ตนได้กระทำไว้

ต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา ๒๕๐ ผู้ใดมิได้มีเจตนาฆ่า แต่ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี

ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดซึ่งที่มีบัญญัติไว้ใน
มาตรา ๒๕๕ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๒๕๑ ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้น
เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีและปรับ
ไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๒๕๖ ผู้ใดกระทำด้วยการปฏิบัติอันทารุณ หรือด้วย
ปัจจัยคล้ายคลึงกันแก่บุคคลซึ่งต้องพึ่งพิง ในการดำรงชีพหรือในการ
อื่นใด เพื่อให้บุคคลนั้นฆ่าตนเอง ถ้าการฆ่าตนเองนั้นได้เกิดขึ้นหรือ
ได้มีการพยายามฆ่าตนเอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และ
ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๒๕๓ ผู้ใดช่วยหรือยุยงแก่ทนายยังไม่เกินสิบหกปี
หรือผู้ซึ่งไม่สามารถเข้าใจว่าการกระทำของตนมีสภาพหรือสารสำคัญ
อย่างไร หรือไม่สามารถบังคับกับการกระทำของตนได้ ให้ฆ่าตนเอง
ถ้าการฆ่าตนเองนั้นได้เกิดขึ้นหรือได้มีการพยายามฆ่าตนเอง ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๒๘๘ ผู้ใดเข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้ระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป และบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เข้าร่วมในการนั้นหรือไม่ ถึงแก่ความตายโดยการกระทำในการชุมนุมต่อสู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้เข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้นั้นแสดงได้ว่า โจรกระทำไปเพื่อห้ามการชุมนุมต่อสู้นั้น หรือเพื่อป้องกันโดยรอบด้วยกฎหมายผู้นั้น ไม่ต้องรับโทษ

หมวด ๓

ความผิดต่อร่างกาย

มาตรา ๒๘๙ ผู้ใดทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย หรือจิตใจของผู้นั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙๐ ผู้ใดกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ต่ ความผิดนั้น มีลักษณะประการหนึ่งประการใดดังที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา

๒๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๗ ผู้ใดกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกกระทำร้ายรับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี

อันตรายสาหัสนั้น คือ

- (๑) ตาบอด หูหนวก ลิ่นขาด หรือเสียอวัยวะ
- (๒) เสียอวัยวะสืบพันธุ์ หรือความสามารถสืบพันธุ์
- (๓) เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้วหรืออวัยวะอื่นใด
- (๔) หน้าที่เสียโฉมอย่างถาวร
- (๕) แท้งลูก
- (๖) จิตพิการอย่างถาวร
- (๗) พุพพลภาพ หรือป่วยเจ็บเรื้อรังซึ่งอาจถึงตลอดชีวิต
- (๘) พุพพลภาพหรือป่วยเจ็บด้วยอาการทุกข์ทรมานเกินกว่า
ยี่สิบวัน หรือจนประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน

มาตรา ๒๕๘ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๒๕๗ ถ้า

ความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดซึ่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๕
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี

มาตรา ๒๕๕ ผู้ใดเข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้ระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป และบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เข้าร่วมในการนั้นหรือไม่ รั้งอันตรายสาหัส โดยการกระทำในการชุมนุมต่อสู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ที่เข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้นั้นแสดงได้ว่า ได้กระทำไปเพื่อห้ามการชุมนุมต่อสู้นั้น หรือเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๓๐๐ ผู้ใดกระทำโดยประมาท และถาวรกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นรั้งอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๓

ความผิดฐานทำให้แทงลูก

มาตรา ๓๐๑ หญิงใดทำให้ตนเองแทงลูก หรือยอมให้ผู้อื่น
ทำให้ตนแทงลูก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน
หกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐๒ ผู้ใดทำให้หญิงแทงลูกโดยหญิงนั้นยินยอม ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้หญิงรับอันตรายสาหัสอย่างอื่นด้วย
ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้หญิงถึงแก่ความตาย ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๓๐๓ ผู้ใดทำให้หญิงแทงลูกโดยหญิงนั้นไม่ยินยอม
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้หญิงรับอันตรายสาหัสอย่างอื่น
ด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่
สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้หญิงถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้อง
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่น
บาท

มาตรา ๓๐๔ ผู้ใดเพียงแต่พยายามกระทำความผิดตามมาตรา
๓๐๑ หรือมาตรา ๓๐๒ วรรคแรก ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๓๐๕ ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๓๐๑
และมาตรา ๓๐๒ นั้น เป็นการกระทำของนายแพทย์ และ

(๑) จำเป็นต้องกระทำเนื่องจากสุขภาพของหญิงนั้น หรือ

(๒) หญิงมีครรภ์เนื่องจากการกระทำความผิดอาญา ตามที่

บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓๖ มาตรา ๒๓๗ มาตรา ๒๔๒ มาตรา ๒๔๓ หรือ
มาตรา ๒๔๔

ผู้กระทำไม่มีความผิด

หมวด ๘

ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนป่วย เจ็บหรือคนชรา

มาตรา ๓๐๖ ผู้ใดทอดทิ้งเด็กอายุยังไม่เกินเก้าปีไว้ ณ ที่ใด เพื่อให้เด็กนั้นพ้นไปเสียจากตน โดยประการที่ทำให้เด็กนั้นปราศจากผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐๗ ผู้ใดมีหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามสัญญาต้องดูแล ผู้ซึ่งพึ่งตนเองมิได้ เพราะอายุ ความป่วยเจ็บ กายพิการ หรือจิตพิการ ทอดทิ้งผู้ซึ่งพึ่งตนเองมิได้นั้นเสียโดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐๘ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๐๖ หรือ มาตรา ๓๐๗ เป็นเหตุให้ผู้ถูกทอดทิ้งถึงแก่ความตาย หรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต ในมาตรา ๒๕๐ มาตรา ๒๕๓ หรือ มาตรา ๒๕๔ นั้น

ลักษณะ ๑๑

ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง

หมวด ๑

ความผิดต่อเสรีภาพ

มาตรา ๓๔๕ ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำ
การใด หรือจำยอมตอสິงใด โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต
ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้นั้นเอง หรือ
ของผู้อื่น หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายจนผู้นั้นข่มขืนใจต้องกระทำ
นั้น ไม่กระทำการนั้นหรือจำยอมตอสິงนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยรวม
กระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป หรือได้กระทำเพื่อให้ผู้นั้นข่มขืน
ใจทำ ถอน ทำให้เสียหาย หรือทำลายเอกสารสิทธิอย่างใด ผู้นั้นกระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ

ถ้ากระทำโดยอ้างอำนาจรัฐหรือของโจร ไม่ว่าจะอ้างหรือของ

โจรนั้นจะมีอยู่หรือไม่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๓๑๐ ผู้ใดทวงหนี้หรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำความประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้อื่นทวงหนี้หรือถูกกักขังหรือต้องปราศจากเสรีภาพในร่างกายนั้นถึงแก่ความตาย หรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตในมาตรา ๒๕๐ มาตรา ๒๕๓ หรือมาตรา ๒๕๔ นั้น

มาตรา ๓๑๑ ผู้ใดกระทำความผิดโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นทวงหนี้หรือถูกกักขังหรือต้องปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้อื่นทวงหนี้หรือถูกกักขังหรือต้องปราศจากเสรีภาพในร่างกายนั้นถึงแก่ความตาย หรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตในมาตรา

๒๕๑ หรือมาตรา ๓๐๐

มาตรา ๓๑๒ ผู้ใดเพื่อจะเอาคนลงเป็นทาส หรือให้มีฐานะคล้ายทาส นำเข้าในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พามาจากที่ใด ชื่อ ชาย จำหน่าย รับหรือหน่วงเหนี่ยวซึ่งบุคคลหนึ่งบุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๓๑๓ (๑) ผู้ใดเพื่อได้มาซึ่งค่าได้

(๑) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไป

(๒) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบสามปีไป โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชื้อ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือ

(๓) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด

(๑) ความในมาตรา ๓๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ (รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๖๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓)

ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรกเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกทรมาน เหยี่ยวหรือผู้ถูกกักขังนั้นรับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำโดยทรมาณ หรือโดยทารุณโหดร้าย จนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำนั้นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกทรมาน เหยี่ยว หรือผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา ๓๑๔ ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตาม มาตรา ๓๑๓ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา ๓๑๕ ผู้ใดกระทำการเป็นศูนย์กลาง โดยเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างใดก็ตามจากผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๑๓ หรือจากผู้ที่จะให้ค่าไถ่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๓๑๖ ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๑๓ มาตรา ๓๑๔ หรือมาตรา ๓๑๕ จักให้ผู้นั้นถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขังได้รับเสรีภาพก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา โดยผู้นั้นมิได้รับอันตรายสาหัสหรือตกอยู่ในภาวะอันน่ากลัวจะเป็นอันตรายต่อชีวิต ให้ลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

มาตรา ๓๑๗ (๑) ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควรพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ซ้อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรากตามความในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

ถ้าความผิดตามมาตรา นี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการ

(๑) ความในมาตรา ๓๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ (รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔)

อนาจาร ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๓๑๘ (๑) ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ช้อ จำหน่าย หรือรับกับผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

ถ้าความผิดดังกล่าวในมาตรานี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

(๑) ความในมาตรา ๓๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๖ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘
(พ. เคม ๘๘ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘)

มาตรา ๓๑๕^(๑) ผู้ใดพรางผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่
 เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไร
 หรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุก
 ตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท
 ผู้ใดโดยทุจริต ซ้อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรางตาม
 วรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรางนั้น

มาตรา ๓๒๐ ผู้ใดใช้อุบายหลอกลวง ชูเชื้อ ใช้กำลังประทุษ
 ร้าย ใช้อำนาจครอบงำฉกฉลงกรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการ
 อื่นใด พาหรือส่งคนออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่
 เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามวรรคแรกได้กระทำเพื่อให้ผู้ถูกพาหรือส่งไปนั้น
 ตกอยู่ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อละทิ้งให้เป็นคน

(๑) ความในมาตรา ๓๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๖ แห่งประกาศ
 ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘
 (รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘)

อนาถา ผู้กระทำความผิดหรือโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับ
ตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๖๐ ความผิดตามมาตรา ๓๐๘ วรรคแรก มาตรา
๓๑๐ วรรคแรก และมาตรา ๓๑๑ วรรคแรก เป็นความผิดอันยอมความ
ได้

หมวด ๖

ความผิดฐานเปิดเผยความลับ

มาตรา ๓๖๒ ผู้ใดเปิดเผยหรือเอาจดหมาย โทรเลขหรือ
เอกสารใด ๆ ซึ่งปิดผนึกของผู้อื่นไป เพื่อลวงรู้ข้อความก็ เพื่อนำ
ข้อความในจดหมาย โทรเลข หรือเอกสาร เช่นว่านั้นออกเปิดเผย
ก็ดี ถ้าการกระทำนั้นจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖๓ ผู้ใดลวงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่น โดย
เหตุที่เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ โดยเหตุที่ประกอบอาชีพเป็นแพทย์
เภสัชกร คนจำหน่ายยา นางผดุงครรภ์ ผู้พยาบาล นักบวช หมอความ
หมายคามหรือผู้สอบบัญชี หรือโดยเหตุที่เป็นผู้ช่วยในการประกอบอาชีพ

นั้น แล้วเปิดเผยความลับนั้นในประการที่^๑จะเกิดความเสียหายแก่^๒
หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพัน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับการศึกษาอบรมในอาชีพอังกฤษกล่าวในวรรคแรก เปิดเผย
ความลับของผู้อื่น อันตนได้ล่วงรู้หรือได้มาในการศึกษาอบรมนั้นในประ-
การที่^๑จะเกิดความเสียหายแก่^๒หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๓๖๔ ผู้ใดโดยเหตุที่ตนมีตำแหน่งหน้าที่ วิชาสั่งหรือ
อาชีพอันเป็นที่ไว้วางใจ ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่นเกี่ยวกับ
อุตสาหกรรม การค้นพบ หรือการนิมิตในวิทยาศาสตร์ เปิดเผยหรือใช้
ความลับนั้นเพื่อประโยชน์ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖๕ ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด ๓

ความนิรฺฐานหมิ่นประมาท

มาตรา ๓๒๖ (๑) ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความนิรฺฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒๗ ผู้ใดใส่ความผู้ตายต่อบุคคลที่สามและการใส่ความนั้นน่าจะเป็นเหตุให้ บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้ตายเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความนิรฺฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษกึ่งับัญญัติไว้ในมาตรา ๓๒๖ นั้น

(๑) ความในมาตรา ๓๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๙ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๐ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๑๕ (ร.จ. เล่ม ๕๓ ตอนพิเศษ ๑๓๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๕๐)

มาตรา ๓๖๕ (๑) ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทได้กระทำโดย
 การโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือตัว
 อักษรที่ทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด แฉกเสียงหรือสิ่งบันทึกเสียงอย่างอื่นกระทำ
 โดยการกระจายเสียง หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่นใด ผู้
 กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือ
 ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖๕ ผู้ใดแสดงความกีดกันหรือข้อจำกัดโดยสุจริต

- (๑) เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือป้องกันส่วนได้เสีย
 เกี่ยวกับตนตามคลองธรรม
- (๒) ในฐานะเป็นเจ้าของกิจการปฏิบัติกิจการตามหน้าที่
- (๓) สืบด้วยความจำเป็นธรรม ซึ่งบุคคลหรือสิ่งใดอันเป็น
 วัสดุของประชาชนยอมกระทำ หรือ
- (๔) ในการแจ้งข่าวด้วยความจำเป็นธรรม เรื่องการดำเนิน

(๑) ความในมาตรา ๓๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๒ แห่งคำสั่งของ
 คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕
 (ร.จ. เดิม ๕๓ ตอนที่ ๑๓๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๕๐)

การอันเปิดเผยในศาลหรือในการประชุม

ผู้ันไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท

มาตรา ๓๓๐ ในกรณีหมิ่นประมาท ถ้าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดพิสูจน์ได้ว่าข้อที่กล่าวว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นความจริง ผู้ันไม่คงรับโทษ

แต่ห้ามไม่ให้พิสูจน์ ถ้าข้อที่กล่าวว่าเป็นหมิ่นประมาทนั้นเป็นการใส่ความในเรื่องส่วนตัว และการพิสูจน์จะไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน

มาตรา ๓๓๑ กุ่ความ หรือทนายความของกุ่ความ ซึ่งแสดงความคิดเห็น หรือข้อความในกระบวนการพิจารณาคดีในศาล เพื่อประโยชน์แก่คดีของตน ไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท

มาตรา ๓๓๒ ในคดีหมิ่นประมาทซึ่งมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลอาจสั่ง

(๑) ให้ยึด และทำลายวัตถุหรือส่วนของวัตถุที่มีข้อความหมิ่นประมาท

(๒) ให้โฆษณาคำพิพากษาทั้งหมด หรือแต่บางส่วนในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับหรือหลายฉบับ ครั้งเดียวหรือหลายครั้ง โดยให้จำเลยเป็น

ผู้ชำระค่าโฆสะณา

มาตรา ๓๓๓ ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้
ถ้าผู้เสียหายในความผิดฐานหมิ่นประมาทตายเสียก่อนร้องทุกข์
ให้บิดา มารดา คู่สมรสหรือบุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่า
เป็นผู้เสียหาย

ลักษณะ ๑๖

ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

หมวด ๑

ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์

มาตรา ๓๓๔ ผู้ใดเอาทรัพย์ของผู้อื่น หรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ควายไปโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกพันบาท

มาตรา ๓๓๕ ผู้ใดลักทรัพย์

(๑) ในเวลากลางคืน

(๒) ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุเสี่ยงไหม้ การระเบิด อุทกภัย

หรือในที่หรือบริเวณที่มีอุบัติเหตุ เหตุทุกขภัยแก่รถไฟ หรือยานพาหนะ
อื่นที่ประชาชนโดยสาร หรือภัยพิบัติอื่นที่นางเองเกี่ยวกัน หรืออาศัยโอกาส
ที่มีเหตุเช่นนั้น หรืออาศัยโอกาสที่ประชาชนกำลังตื่นกลัวภัยอันตรายใด ๆ

(๓) โดยทำอันตรายสิ่งก็คักันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สิน
หรือโดยผ่านสิ่งเช่นนั้นเข้าไปด้วยประการใด ๆ

(๔) โดยเข้าทางช่องทางซึ่งได้ทำขึ้นโดยไม่ได้จำนงให้เป็น
ทางคนเข้า หรือเข้าทางช่องทางซึ่งผู้เป็นใจเปิดไว้ให้

(๕) โดยแปลงตัวหรือปลอมตัวเป็นผู้อื่น มอมหน้าหรือทำด้วย
ประการอื่นเพื่อไม่ให้เห็นหรือจำหน้าได้

(๖) โดยลงว่าเป็นเจ้าพนักงาน

(๗) โดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่
สองคนขึ้นไป

(๘) ในสถาน สถานที่ราชการหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อ
ให้บริการสาธารณะที่ตนได้เข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือซ่อนตัวอยู่ใน
สถานนั้น ๆ

(๙) ในสถานที่บูชาสาธารณะ สถานีรถไฟ ท่าอากาศยาน

ที่จอดรถหรือเรือสาธารณะ สาธารณสถานสำหรับขนถ่ายสินค้า หรือใน
ยวดยานสาธารณะ

(๑๐) ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์

(๑๑) ที่เป็นของนายจ้างหรือที่อยู่ในความครอบครองของ

นายจ้าง

(๑๒) ที่เป็นของผู้นิเวศน์หรือผู้พักพิง บรรดาที่เป็นผลิตภัณฑ์
พืชพันธุ์ สัตว์ หรือเครื่องมืออันมีไว้สำหรับประกอบกิจกรรมหรือโศก
จากการกิจกรรมนั้น

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่
หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่มีบัญญัติ
ไว้ในอนุมาตราดังกล่าวแล้วตั้งแต่สองอนุมาตราขึ้นไป ผู้กระทำความ
วางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่ง
หมื่นสี่พันบาท

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรานี้ เป็นการกระทำ
โดยความจำใจหรือความยากจนเหลือทนทาน และทรัพย์สินนั้นมีราคาเล็กน้อย

น้อย ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดซึ่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๔ ก็ได้

มาตรา ๓๓๕ ทวิ ^(๑) ผู้ใดลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา ถ้าทรัพย์นั้นเป็นที่สักการบูชาของประชาชน หรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูป หรือวัตถุดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

(๑) ความในมาตรา ๓๓๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ (ร.จ. เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๓ หน้า ๑๐๑๓)

มาตรา ๓๓๖ ผู้ใดลักทรัพย์โดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า ผู้นั้นกระ-
ทำกรรมนิกรฐานวิ่งราวทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และ
ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าการวิ่งราวทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือ
จิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่
สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการวิ่งราวทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระ-
ทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาท
ถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการวิ่งราวทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท
ถึงสามหมื่นบาท

มาตรา ๓๓๖ ทวิ^(๑) ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๓๓๔
มาตรา ๓๓๕ มาตรา ๓๓๕ ทวิ หรือ มาตรา ๓๓๖ โดยแต่งเครื่องแบบ
ทหาร หรือตำรวจหรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหารหรือตำรวจ หรือ
ปลอมหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธหรือเพื่อสะดวก
แก่การกระทำความผิดหรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อป้องกันการจับกุม ต้อง
ระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กึ่งหนึ่ง

หมวด ๒

ความผิดฐานกรรโชก รักรเอาทรัพย์ ฉิงทรัพย์และปล้นทรัพย์

มาตรา ๓๓๗ ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้ตน
หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้กำลังประทุษ
ร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อ
เสียงหรือทรัพย์สินของผู้นั้นขู่เข็ญ หรือของบุคคลที่สาม จนผู้นั้นยอมขึ้น

(๑) ความในมาตรา ๓๓๖ ทวิ เพิ่มเติมโดยข้อ ๑๓ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔
(ร. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕)

ใจยอมเช่นนั้น ผู้ที่กระทำความผิดฐานกรรโชก ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าความผิดฐานกรรโชกได้กระทำให้โดย

(๑) ชูว่าจะฆา ชูว่าจะทำร้ายร่างกายให้ผู้ถูกข่มขืนใจหรือ
ผู้อื่นให้ได้รับอันตรายสาหัส หรือชูว่าจะทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สิน
ของผู้ถูกข่มขืนใจหรือผู้อื่น หรือ

(๒) มีอาวุธติดตัวมาขู่เข็ญ

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับ
ตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๓๓๕ ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้ตน
หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยขู่เข็ญว่าจะเปิด
ความลับ ซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่เข็ญหรือบุคคลที่สามเสียหาย
จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น ผู้ที่กระทำความผิดฐานนี้เรียกเอาทรัพย์สิน
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึง
สองหมื่นบาท

มาตรา ๓๓๕^(๑) ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือ
เชื่อว่าจะในทันทีนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ

- (๑) ให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป
- (๒) ให้หนีให้สิ่งทรัพย์นั้น
- (๓) ยึดถือเอาทรัพย์นั้นไว้
- (๔) ปกปิดการกระทำความผิดนั้น หรือ
- (๕) ใ้พ้นจากการจับกุม

ผู้ซึ่งกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติ
ไว้ในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดแห่งมาตรา ๓๓๕ ผู้กระทำความผิดต้องระวาง
โทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

(๑) ความในมาตรา ๓๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๘ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘
(จ.ล.ม. ๘๘ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖)

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้นั้นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำการต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้นั้นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำการต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำการต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

(๑)

มาตรา ๓๓๕ ทวิ ถ้าการชิงทรัพย์ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำการต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ซึ่งมีอยู่ติดไว้ในมาตม

(๑) ความในมาตรา ๓๓๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ (รจ. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๖๖ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖)

๓๓๕ ทวิ วรยศสองกาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้รับถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา ๓๔๐ (๑) ผู้ใดชิงทรัพย์โดยร่วมกันกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ ต้อง

(๑) ความในมาตรา ๓๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๔ แห่งประกาศรองคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ (ราช. เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๑๖๓ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖)

ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าในการปล้นทรัพย์ผู้กระทำความผิดคนหนึ่งหนีคดีอาชญากรรมคดีไป ภัย ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำโดยแสดงอาวุธจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ไร้ปืนยิง ไร้วัตถุระเบิด หรือกระทำ ทรมาณ ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา ๓๔๐ ทวิ^(๑) ถ้าการปล้นทรัพย์ใดกระทำต่อทรัพย์ตาม
มาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปี
ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ซึ่งมีผู้อยู่อาศัยใน
มาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง ผู้กระทำความผิด
คนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอด
ชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับ
อันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองได้กระทำโดยแสดง
ความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ไซ้เป็นยิง ไซ้

(๑) ความในมาตรา ๓๔๐ ทวิ เพิ่มเติมโดยข้อ ๑๔ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔
(ร.ล. เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๑๖๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖)

วัตถุประสงค์หรือกระทำหามาน ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต
หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่น
ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา ๓๕๐ ตี (๑) ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๓๓๕
มาตรา ๓๓๕ ทวิ มาตรา ๓๕๐ หรือมาตรา ๓๕๐ ทวิ โดยแกล้งเครื่อง
แบบทหารหรือตำรวจหรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหารหรือตำรวจ
หรือโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุประสงค์เปิด หรือโดยโฆษณาเพื่อ
กระทำผิดหรือพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม ต้องระวาง
โทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กึ่งหนึ่ง

(๑) ความในมาตรา ๓๕๐ ตี เพิ่มเติมโดยข้อ ๑๕ แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘
(ร.ว. เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐)

หมวด ๓

ความผิดฐานฉ้อโกง

มาตรา ๓๔๑ ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งและโดยการหลอกลวงถึงว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สามทำ ถอนหรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔๒ ถ้าในการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ผู้กระทำความ

(๑) แสวงตนเป็นคนอื่น หรือ

(๒) อาศัยความเบาปัญญาของผู้ถูกหลอกลวงซึ่งเป็นเด็ก หรือ

อาศัยความอ่อนแอแห่งจิตของผู้ถูกหลอกลวง

ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔๓ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๔๑ ได้กระทำด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชน หรือด้วยการ

ปกปิดความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรก ต้องควยลักษณะดังกล่าวในมาตรา ๓๔๖ อนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๓๔๘ ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงบุคคลตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ให้ประกอบการงานอย่างใด ๆ ให้แก่ตนหรือให้แก่บุคคลที่สามโดยจะไม่ใช้ค่าแรงงานหรือค่าจ้างแก่บุคคลเหล่านั้น หรือโดยจะใช้ค่าแรงงานหรือค่าจ้างแก่บุคคลเหล่านั้นต่ำกว่าที่ตกลงกัน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔๙ ผู้ใดสั่งซื้อและบริโภคาอาหารหรือเครื่องดื่ม หรือเข้าอยู่ในโรงแรม โดยรู้ว่าคนไม่สามารถชำระเงินค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม หรือค่าอยู่ในโรงแรมนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๐ ผู้ใดเพื่อเอาทรัพย์สินของผู้อื่นเป็นของตนหรือของ

บุคคลที่สาม ชักจูงผู้หนึ่งผู้ใดให้จำหน่ายโดยเสียเปรียบซึ่งทรัพย์สิน โดย
อาศัยเหตุที่ผู้ถูกชักจูงมีจิตอ่อนแอหรือเป็นเด็กเบาปัญญา และไม่สามารถ
เข้าใจตามถ้อยคำซึ่งสาระสำคัญแห่งการกระทำของตน จนผู้ถูกชักจูงจำหน่าย
ซึ่งทรัพย์สินนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่พัน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔๓ ผู้ใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์จาก
การประกันวินาศภัย แกล้งทำให้เกิดเสียหายแก่ทรัพย์สินอันเป็นวัตถุประสงค์
เอาประกันภัย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔๔ ความผิดในหมวดนี้ นอกจากความผิดตามมาตรา
๓๔๓ เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด ๔

ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้

มาตรา ๓๔๕ ผู้ใดเอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้
เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินอันตนจำนำไว้แก่ผู้อื่น ถ้าได้
กระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับจำนำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่

เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๐ ผู้ใดเพิกมิให้เจ้าหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่นได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ซึ่งได้ใช้หรือจะใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลให้ชำระหนี้ ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้นหรือโอนไปให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์สินใดก็ดี แกล้งให้ตนเองเป็นหนี้จำนวนใดอันไม่เป็นความจริงก็ดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๑ ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด ๕

ความผิดฐานยักยอก

มาตรา ๓๕๒ ผู้ใดครอบครองทรัพย์สินซึ่งเป็นของผู้อื่น หรือซึ่งผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย เบียดบังเอาทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานยักยอก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าทรัพย์สินนั้นได้ตกมาอยู่ในความครอบครองของผู้กระทำความผิด เพราะผู้อื่นส่งมอบให้โดยสำคัญผิดไปด้วยประการใด หรือเป็นทรัพย์สิน

สินทรัพย์ซึ่งผู้กระทำความผิดเก็บได้ ผู้กระทำต้องระวางโทษแต่เพียง
กึ่งหนึ่ง

มาตรา ๓๕๓ ผู้ใดได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินของผู้
หรือทรัพย์สินซึ่งผู้นั้นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย กระทำผิดหน้าที่ของตน
ด้วยประการใด ๆ โดยทุจริต จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่
ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของผู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๔ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๕๓ หรือ
มาตรา ๓๕๓ ได้กระทำในฐานที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้จัดการทรัพย์สิน
ของผู้อื่นตามคำสั่งของศาล หรือตามพินัยกรรม หรือในฐานเป็น
ผู้เช่าที่หรือธุรกิจ อันยอมเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๕ ผู้ใดเก็บได้ซึ่งสิ่งสังหาริมทรัพย์อันมีค่า อันซ่อน
หรือฝังไว้ โดยพฤติการณ์ซึ่งไม่มีผู้ใดอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ แล้ว
เบียดบังเอาทรัพย์สินนั้น เป็นของตนหรือของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่

เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๖ ความผิดในหมวดนี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

หมวด ๖

ความผิดฐานรับของโจร

มาตรา ๓๕๗^(๑) ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพา
เอาไปเสีย ซื่อ รับจำหน่ายหรือรับไว้โดยประการใดซึ่งทรัพย์สินอันได้มา
โดยการกระทำความผิด ถ้าความผิดนั้นเข้าลักษณะลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิวาท
ทรัพย์ กรรโชก รัศเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง ลัก
ขโมย หรือเจ้าพนักงานยกขโมยทรัพย์ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานรับของ
โจร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ความในมาตรา ๓๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

ถ้าการกระทำความผิดฐานรับของโจรนั้น ได้กระทำเพื่อค้ำ
กำไรหรือได้กระทำต่อทรัพย์สินอันได้มาโดยการลักทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕
(๑๐) ซึ่งทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดฐานรับของโจรนั้น ได้กระทำต่อทรัพย์สิน
อันได้มาโดยการลักทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ การชิงทรัพย์ตามมาตรา
๓๓๕ ทวิ หรือการปล้นทรัพย์ตามมาตรา ๓๔๐ ทวิ ผู้กระทำต้องระวาง
โทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดฐานรับของโจรนั้น ได้กระทำต่อทรัพย์สินอัน
ได้มาโดยการลักทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ การชิงทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕
ทวิ หรือการปล้นทรัพย์ตามมาตรา ๓๔๐ ทวิ ผู้กระทำต้องระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

หมวด ๗

ความผิดฐานทำให้เสียหาย

มาตรา ๓๕๔ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินของผู้อื่นหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำให้เสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๕๔ ได้กระทำต่อ

(๑) เครื่องกลหรือเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการ หรืออุตสาหกรรม

(๒) ปศุสัตว์

(๓) ยวดยานหรือสัตว์พาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะหรือในการประกอบกิจการหรืออุตสาหกรรม หรือ

(๔) พืชหรือพืชผลของกิจการ

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖๐ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์ที่ไซ้หรือมิไซ้เพื่อสาธารณประโยชน์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖๐ ทวิ^(๑) ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ที่ประดิษฐานอยู่ในสถานที่ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖๑ ความผิดตามมาตรา ๓๕๔ และมาตรา ๓๕๕ เป็นความผิดอันยอมความได้

(๑) ความในมาตรา ๓๖๐ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ (ร.เจ.เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๓ หน้า ๑๐๑๗)

หมวด ๘

ความผิดฐานบุกรุก

มาตรา ๓๖๒ ผู้ใดเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นเพื่อถือการครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือเข้าไปกระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของเขาโดยปกติสุข ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖๓ ผู้ใดเพื่อถือเอาอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นเป็นของตน หรือของบุคคลที่สาม ยักยอกหรือทำลายเครื่องหมายเขตแห่งอสังหาริมทรัพย์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖๔ ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เข้าไปหรือขอยกตัวอยู่ในเคหสถาน อาคารเก็บรักษาทรัพย์สินหรือสำนักงานในความครอบครองของผู้อื่น หรือไม่ยอมออกไปจากสถานที่เช่นนั้น เมื่อผู้มีสิทธิที่จะห้ามมิให้เข้าไปได้ไล่ให้ออก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖๕ ถ้าการกระทำมีความผิดตามมาตรา ๓๖๒ มาตรา ๓๖๓ หรือมาตรา ๓๖๔ โฉกกระทำ

(๑) โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย

(๒) โดยมีอาวุธหรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือ

(๓) ในเวลาดกลางคืน

ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖๖ ความผิดในหมวดนี้ นอกจากความผิดตามมาตรา ๓๖๕ เป็นความผิดอันยอมความได้

ภาค ๓

ลหุโทษ

มาตรา ๓๖๓ ผู้ใดเมื่อเจ้าพนักงานถามชื่อหรือที่อยู่เพื่อปฏิบัติ
การตามกฎหมาย ไม่ยอมบอกหรือแกล้งบอกชื่อหรือที่อยู่อันเป็นเท็จ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๓๖๔ ผู้ใดทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตาม
อำนาจที่มีกฎหมายให้ไว้ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้
ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้า
ร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการสั่งเช่นว่านั้น เป็นคำสั่งให้ช่วยทำกิจการในหน้าที่ของ
เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายกำหนดให้สั่งให้ช่วยได้ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖๕ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ให้ประกาศ
ภาพโฆษณา หรือเอกสารใดที่เจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ปิด
หรือแสดงไว้ หรือสั่งให้ปิด หรือแสดงไว้ หลุด ฉีกหรือไร้ประโยชน์
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๗๐ ผู้ใดส่งเสียง ทำให้เกิดเสียงหรือระห่ำความ
อื้ออึงโดยไม่มีเหตุอันสมควร จนทำให้ประชาชนตกใจหรือเคืองร้อน ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๓๗๑ ผู้ใดพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสา-
ธารณโดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร หรือพาไปในชุมนุมชนที่ได้
จัดให้มีขึ้นเพื่อนมัสการ การรื่นเริงหรือการอื่นใด ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาทและให้ศาลมีอำนาจสั่งให้รับอาวุธนั้น

มาตรา ๓๗๒ ผู้ใดทะเลาะกันอย่างอื้ออึงในทางสาธารณะ หรือ
สาธารณสถาน หรือกระทำโดยประการอื่นใดให้เสียความสงบเรียบร้อย
ในทางสาธารณะหรือสาธารณสถาน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๗๓ ผู้ใดควบคุมดูแลบุคคลวิกลจริต ปล่อยปละละเลย
ให้บุคคลวิกลจริตนั้นออกเที่ยวไปโดยลำพัง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๗๔ ผู้ใดเห็นผู้อื่นตกอยู่ในอันตรายแห่งชีวิต ซึ่งตน
อาจช่วยได้โดยไม่ควรถกตัวอันตรายแก่ตนเองหรือผู้อื่น แต่ไม่ช่วยตาม
ความจำเป็น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่

เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗๕ ผู้ใดทำให้รางระบายน้ำ ร่องน้ำหรือท่อระบาย
ของโลโครก อันเป็นสิ่งสาธารณเกิดชักของหรือไม่สะดวก ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๗๖ ผู้ใดขึงป็นซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช่เหตุในเมือง
หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับ
ไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗๗ ผู้ใดควบคุมสัตว์คู่หรือสัตว์ร้าย ปล่อยปลดละ
เลยให้สัตว์นั้นเที่ยวไปโดยลำพัง ในประการที่อาจทำอันตรายแก่บุคคล
หรือทรัพย์สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗๘ ผู้ใดเสพยาสุราหรือของเมาอย่างอื่น จนเป็น
เหตุให้ตนเมา ประพฤติกุนวายหรือครองสติไม่ไคขณะอยู่ในถนนสา-
ธารณ หรือสาธารณสถาน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๗๙ ผู้ใดชักหรือแสดงอาวูธในการวิวาทต่อสู้ ต้อง

ระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘๐ ผู้ใดทำให้เกิดหญิงคลอดแก่น้ำนมอ สระหรือที่ซึ่งน้ำนั้นมีไว้สำหรับประชาชนใช้สอย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘๑ ผู้ใดกระทำการทารุณต่อสัตว์ หรือฆ่าสัตว์โดยให้ได้รับทุกข์เวทนาอันไม่จำเป็น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘๒ ผู้ใดใช้ให้สัตว์ทำงานจนเกินสมควรหรือใช้ให้ทำงานอันไม่สมควร เพราะเหตุที่สัตว์นั้นป่วย เจ็บ ชราหรืออ่อนอายุ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘๓ ผู้ใดเมื่อเกิดเพลิงไหม้หรือสาธารณภัยอื่น และเจ้าพนักงานเรียกให้ช่วยระงับ ถ้าผู้นั้นสามารถช่วยได้แต่ไม่ช่วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

จำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔๔ ผู้ใดแก่งขอกเล่าความเท็จให้ผู้อื่นเชื่อจนเป็นเหตุให้ประชาชนตื่นตกใจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔๕ ผู้ใดโดยไม่ได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย กีดขวางทางสาธารณะ จนอาจเป็นอุปสรรคต่อความปลอดภัยหรือความสะดวกในการจราจร โดยวาง หรือทอดทิ้งสิ่งของ หรือโดยกระทำด้วยประการอื่นใด ถ้าการกระทำนั้นเป็นการกระทำโดยใจจำเป็น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๔๖ ผู้ใดซุกซุ่มหรือวาง หรือปลูกปักหรือวางสิ่งของเกะกะไว้ในทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย หรือทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ละเลยไม่แสดงสัญญาณตามสมควร เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๔๗ ผู้ใดแขวน ดึงตั้งหรือวางสิ่งใดไว้โดยประการที่น่าจะตกหรือห้อยลง ซึ่งจะเป็นเหตุอันตราย เปราะเปื้อนหรือเกือกร่อนแก่ผู้สัญจรในทางสาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๔๘ ผู้ใดกระทำการอันควรขายหน้าต่อหน้าธารกำนัล โดยเปลือยหรือเปิดเผยร่างกาย หรือกระทำการลามกอย่างอื่น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๔๙ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ให้ของแข็งตกลง ๗ ที่ใด ๆ โดยประการที่น่าจะเป็นอันตรายหรือเพื่อร่อนรำคาญแก่บุคคล หรือเป็นอันตรายแก่ทรัพย์สิน หรือกระทำความผิดประการใด ๆ ให้ของโสโครกเประอะเปื้อนหรือน่าจะเประอะเปื้อนตัวบุคคล หรือทรัพย์สิน หรือแก่งทำให้ของโสโครกเป็นที่เค็ดร่อนรำคาญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๐ ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้น เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๑ ผู้ใดใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๒ ผู้ใดทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัวหรือความตกใจ โดยการขู่เข็ญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๓ (๑) ผู้ใดขู่หมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าหรือด้วยการโฆษณา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๔ ผู้ใดไล่ ถอนหรือทำให้สัตว์ใด ๆ เข้าในสวน ไร่หรือนาของผู้อื่นที่ได้แจ้งกินไว้ เพราะพันธุไว้ หรือมีพืชพันธุ์หรือผลิตภัณฑ์อยู่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๕ ผู้ใดควบคุมสัตว์ใด ๆ ปล่อยให้ไล่สัตว์นั้นเข้าในสวน ไร่หรือนาของผู้อื่นที่ได้แจ้งกินไว้ เพราะพันธุไว้ หรือ

(๑) ความในมาตรา ๓๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๕ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๐ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ (ราช. เล่ม ๙๓ ตอนที่ ๑๓๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๕๐)

มีทรัพย์สินหรือคฤหาสน์อยู่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๕๖ ผู้ใดทิ้งซากสัตว์ซึ่งอาจเน่าเหม็น ในหรือริมทาง
สาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๕๗ ผู้ใดในที่สาธารณะสถานหรือต่อหน้าธารกำนัล
กระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการรังแกหรือข่มเหงผู้อื่น หรือกระทำ
ให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕๘ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการทารุณ
ต่อเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ซึ่งต้องพึ่งผู้อื่น
ในการดำรงชีพหรือการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน
หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ภาย
หมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ได้ประกาศใช้มานานแล้วและได้มีการ
แก้ไขเพิ่มเติมอยู่หลายแห่งกระจัดกระจายกันอยู่ จึงเป็นการสมควรที่จะ
ได้ชำระสะสางและนำเข้ามาเป็นประมวลกฎหมายอาญาเสียในฉบับเดียว
กัน

อนึ่ง ปรากฏว่าหลักการบางอย่าง และวิธีการลงโทษบางอย่าง
สมควรจะได้ปรับปรุงให้สมกับกาลสมัยและแนวโน้มของนานาประเทศ ใน
สมัยปัจจุบันหลักเดิมบางประการจึงล้าสมัย สมควรจะได้ปรับปรุงเสียให้
สอดคล้องกับหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๕๕ หน้า ๑๖ ลงวันที่ ๕
พฤศจิกายน ๒๔๕๕)

บันทึกเปรียบเทียบการแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๐

มาตรา ๓๐ ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตราห้าบาทต่อหนึ่งวัน และไม่ว่าในกรณีความผิดกระทำความเดียวหรือหลายกระทง ห้ามกักขังเกินห้าพันคนหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทขึ้นไป ศาลจะสั่งให้กักขังแทนค่าปรับ เป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปี แต่ไม่เกินสองปีก็ได้

ในการคำนวณระยะเวลา นั้น ให้นับวันเริ่มกักขังแทนค่าปรับรวมเข้าด้วย และให้นับเป็นหนึ่งวันเต็มโดยไม่ว่าจะถึงจำนวนชั่วโมง

ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังนั้นออกจากจำนวนเงินค่าปรับ โดยถืออัตราห้าบาทต่อหนึ่งวัน เว้นแต่ผู้ต้องหาพิพากษาให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับ ในกรณีเช่นนั้น ถ้าจะต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากเวลาจำคุกตามมาตรา ๕๖ ก็ให้หักออกเสียก่อน เหลือเท่าใดจึงให้หักออกจากเงินค่าปรับ

เมื่อผู้ต้องโทษปรับถูกกักขังแทนค่าปรับครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อยตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด ถ้านำเงินค่าปรับมาชำระครบแล้ว ให้ปล่อยตัวไปทันที

ความในมาตรา ๓๐ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นดังนี้

"มาตรา ๓๐ ในการกักขังแทนค่าปรับ ให้ถืออัตราเบี้ยปรับต่อหนึ่งวัน และไม่ว่าในกรณีความผิดกระทงเดียวหรือหลายกระทง ห้ามกักขังเกินกำหนดหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทขึ้นไป ศาลจะสั่งให้กักขังแทนค่าปรับเป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปี แต่ไม่เกินสองปีก็ได้

ในการคำนวณระยะเวลา นั้น ให้นับวันเริ่มกักขังแทนค่าปรับรวมเข้าด้วย และให้นับเป็นหนึ่งวันเต็มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง

ในกรณีที่ผู้ต้องโทษปรับถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษา ให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังนั้นออกจากจำนวนเงินค่าปรับ โดยถืออัตราเบี้ยปรับต่อหนึ่งวัน เว้นแต่ผู้ต้องหาต้องคำพิพากษาให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าจะต้องหักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากเวลาจำคุกตามมาตรา ๒๕

ก็ให้หักออกเสียก่อน เหลือเท่าใดจึงให้หักออกจากเงินค่าปรับ

เมื่อผู้ต้องโทษปรับถูกกักขังแทนค่าปรับครบกำหนดแล้ว ให้ปล่อย
ตัวในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด ถ้านำเงินค่าปรับมาชำระครบแล้ว ให้
ปล่อยตัวไปทันที

มาตรา ๕๑

มาตรา ๕๑ ในการเพิ่มโทษ มีให้เพิ่มขึ้นถึงประหารชีวิต
จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกเกินกว่ายี่สิบปี

ความในมาตรา ๕๑ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑ แห่ง
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ.
๒๕๐๘ เป็นดังนี้

"มาตรา ๕๑ ในการเพิ่มโทษมีให้เพิ่มขึ้นถึงประหารชีวิต
ในการคำนวณการเพิ่มโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอด
ชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี"

มาตรา ๕๒

มาตรา ๕๒ ในการลดโทษประหารชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการ
ลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลงให้ลบกักขังไปนี้

(๑) ถ้าจะลดหนึ่งในสาม ให้ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษจำคุกตั้งแต่สิบหกรปีถึงยี่สิบปี

(๒) ถ้าจะลดกึ่งหนึ่ง ให้ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี

ความในมาตรา ๕๒ ให้อุญแก่ไซ้เพิ่มเติมโดยข้อ ๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นดังนี้

"มาตรา ๕๒ ในการลดโทษประหารชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้ลดดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าจะลดหนึ่งในสามให้ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ถ้าจะลดกึ่งหนึ่ง ให้ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบห้าปีถึงห้าสิบปี"

มาตรา ๕๓

มาตรา ๕๓ ในการลดโทษจำคุกตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้ลดดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าจะลดหนึ่งในสาม ให้ลดเป็นโทษจำคุกตั้งแต่สิบปี

ถึงสิบหกปี

(๒) ถ้าจะลบกึ่งหนึ่ง ให้ลดเป็นโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบสองปี

ความในมาตรา ๕๓ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

"มาตรา ๕๓ ในการลดโทษจำคุกตลอดชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการลดมาตราส่วนโทษหรือลดโทษที่จะลง ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี"

มาตรา ๕๑

มาตรา ๕๑ เมื่อศาลจะพิพากษาลงโทษผู้ใด และปรากฏว่า ผู้นั้นได้กระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ศาลจะลงโทษผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป หรือจะลงโทษเฉพาะกระทงที่หนักที่สุดก็ได้ แต่ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษจำคุกทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินยี่สิบปี เว้นแต่เป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความในมาตรา ๕๑ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๒ แห่ง
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๖
เป็นดังนี้

"มาตรา ๕๑ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดได้กระทำการอันเป็นความ
ผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ศาลลงโทษผู้ใดทุกกรรมเป็นกระทงความผิด
ไป ถ้าความผิดกระทงใดมีอัตราโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนโทษ
จำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกห้าสิบปี"

มาตรา ๑๑๖

มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดหมิ่นประมาท คุกคามหรือแสดงความอาฆาต
มากร้ายพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาทหรือผู้สำเร็จราชการ
แทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี

ความในมาตรา ๑๑๖ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษโดยข้อ
๑ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๑
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี"

มาตรา ๑๑๔

มาตรา ๑๑๔ ผู้ใดกระทำการใด ๆ ต่อชงหรือเครื่องหมายอื่นใดอันมีความหมายถึงรัฐ เพื่อเหยียดหยามประเทศชาติ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๑๑๔ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ ๒ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๓๓

มาตรา ๑๓๓ ผู้ใดหมิ่นประมาท คุกคามหรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายราชานิมิต ราชินี ราชสามี รัชทายาท หรือประมุขแห่งรัฐต่างประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๑๓๓ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ ๓ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่

๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๓๘

มาตรา ๑๓๘ ผู้ใดหมิ่นประมาท ภูมินหรือแสดงความอาชวก
มากร้ายผู้แทน รัฐต่างประเทศ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มาสู่พระราชสำนัก
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

ความในมาตรา ๑๓๘ โ้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย
ข้อ ๓ แห่งคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๘๑ ลงวันที่
๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๓๙

มาตรา ๑๓๙ ผู้ใดกระทำความใด ๆ ต่อธง หรือเครื่องหมาย
อื่นใด อันมีความหมายถึงรัฐต่างประเทศซึ่งมีสัมพันธไมตรี เพื่อเหยียด

พยามรัฐนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๑๓๕ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ ๓ แห่งคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นดังนี้

" - - - - - ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ "

มาตรา ๑๓๖

มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดขู่วินิจฉัยเจ้าพนักงานถึงกระทำการความหน้าที่ หรือเพราะใ้กระทำการความหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๑๓๖ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ ๓ แห่งคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นดังนี้

" - - - - - ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ "

มาตรา ๑๓๘

มาตรา ๑๓๘ ผู้ใดต่อสู้ หรือขัดขวางเจ้าพนักงานหรือผู้
 ของช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติราชการตามที่ ๑๓๘
 โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 ถ้าการต่อสู้หรือขัดขวางนั้น ใ้กระทำให้ใช้กำลังประทุษร้าย
 หรือชู้เชื่อว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
 สองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๑๓๘ วรรคแรก ใ้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ
 โดยข้อ ๘ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๘ ลง
 วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นดังนี้

" - - - - - ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ
 ไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ "

มาตรา ๑๔๐

มาตรา ๑๔๐ ถ้าความผิดตามมาตรา ๑๓๘ วรรคสอง หรือ
 มาตรา ๑๓๙ ใ้กระทำให้มีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยที่
 ตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับ

ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ากระทำโดยอ้างอำนาจอั้งยี่หรือข่องโจร ไม่ว่าจะอั้งยี่หรือข่องโจรนั้นจะมีอยู่หรือไม่ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ความในมาตรา ๑๕๐ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโทษ โดยข้อ ๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยเพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๑๕๐ เป็นดังนี้

"ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนกึ่งหนึ่ง"

มาตรา ๑๕๓

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ขอ ทำจัดการ หรือรักษาทรัพย์สิน เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือ เป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ความในมาตรา ๑๕๓ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย

มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.
๒๕๐๒ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือ
จำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา ๑๔๒

มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ใช้อำนาจในตำแหน่ง
โดยมิชอบข่มขืนใจหรือจู่ใจ เพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้สิ่งทรัพย์สิน
หรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ความในมาตรา ๑๔๒ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย
มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.
๒๕๐๒ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือ
จำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต"

มาตรา ๑๔๓

มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่ง

รัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รัับหรือยอมจะรับ
ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำ
การหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบ
ด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่
พันบาท

ความในมาตรา ๑๔๘ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย
มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.
๒๕๐๒ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประ-
หารชีวิต"

มาตรา ๑๕๐

มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน กระทำการหรือไม่
กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่น
ใด ซึ่งตนได้เรียก รัับ หรือยอมจะรับไว้ ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งเป็น
เจ้าพนักงานในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และ

ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ความในมาตรา ๑๕๐ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย
มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.
๒๕๐๒ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือ
จำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา ๑๕๑

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ขอ ทำจัดการ
หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหาย
แก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาลหรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ความในมาตรา ๑๕๑ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย
มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือ
จำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา ๑๕๒

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ จัดการหรือดูแลกิจการใด เขามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๑๕๒ ใ้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท"

มาตรา ๑๕๓

ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่จ่ายทรัพย์สิน จายทรัพย์สินนั้นเกินกว่าที่ควรจ่ายเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ความในมาตรา ๑๕๓ ใ้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.

๒๕๐๖ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท"

มาตรา ๑๕๔

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่หรือแสดงวาจามีหน้าที่ เรียกเก็บ หรือตรวจสอบภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใด โดยทุจริตเรียกเก็บหรือละเว้นไม่เรียกเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงินนั้น หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นมิต้องเสีย หรือเสียห้อยไปกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ความในมาตรา ๑๕๔ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา ๑๕๕

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่กำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้าใด ๆ เพื่อเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย โดยทุจริตกำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้านั้น เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นต้องเสียหรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสียต่อระหว่างโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองพันบาท

ความในมาตรา ๑๕๕ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นดังนี้

" - - - - - ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท "

มาตรา ๑๕๖

มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีตามกฎหมาย โดยทุจริต แนะนำหรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้มีการละเว้นการลงรายการในบัญชี ลงรายการเท็จในบัญชี แก้ไขบัญชี หรือซ่อนเร้น หรือทำหลักฐานในการลงบัญชี

อันจะเป็นผลให้การเสียหายอากรหรือค่าธรรมเนียมต้อง เสียหรือ
เสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับ
ไม่เกินสองหมื่นบาท

ความในมาตรา ๑๕๖ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย
มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นดังนี้

" - - - - - ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือ
จำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท "

มาตรา ๑๕๗

มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการ ปฏิบัติหรือละเว้นการ
ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี
หรือปรับไม่เกินแปดพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๑๕๗ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย
มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๕๘

มาตรา ๑๕๘ ผู้ใดหลบหนีไประวางที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก โฉงกระทำโดยแท้ที่คุมขัง โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๑๕๘ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดหลบหนีไประหว่างที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานอัยการ ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรกได้กระทำโดยแหกที่คุมขัง โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยรวมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธเป็นหรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนถึงหนึ่ง"

มาตรา ๑๕๑

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดกระทำความผิดประการใดให้ผู้ที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาลของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหลุดพ้นจากการคุมขังไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้หลุดพ้นจากการคุมขังไปนั้น เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษา
จากศาลหนึ่งศาลใด ให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำ
คุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้อง
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่ง
หมื่นสี่พันบาท

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในสองวรรคก่อน ได้กระทำโดยใช่
กำลังประทุษร้าย หรือโดยเหตุเชื่อว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้กระทำต้อง
ระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนทั้งนี้

ความในมาตรา ๑๕๑ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๔ แห่ง
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ.
๒๕๑๔ เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดกระทำความผิดประการใดให้ผู้ที่ถูกคุมขัง
ตามอำนาจของศาล ของพนักงานอัยการ ของพนักงานสอบสวน หรือ
ของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หลุดพ้นจากการคุมขังไป
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้หลุดพ้นจากการคุมขังไปนั้น เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษา
จากศาลหนึ่งศาลใดให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุก
ตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิด
โทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และชรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่น
สี่พันบาท

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำโดยใจกำลังประทุษร้าย หรือ
โดยเชื่อว่าจะใจกำลังประทุษร้าย หรือโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุ
ระเบิด ผู้กระทำความผิดระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสอง
วรรคก่อนข้างหนึ่ง

มาตรา ๑๕๔

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดคุมขังศาลหรือผู้พิพากษาในการพิจารณาหรือ
พิพากษาคดี หรือกระทำการขัดขวางการพิจารณาหรือพิพากษาของศาล
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้ง
จำคุกปรับ

ความในมาตรา ๑๕๔ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย
ข้อ ๕ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๐ ลงวันที่

๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้น

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๐๐

มาตรา ๒๐๐ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ความในมาตรา ๒๐๐ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นต้น

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต"

มาตรา ๒๒๖ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดีหรือพนักงานสอบสวน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับหรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ความในมาตรา ๒๒๖ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต"

มาตรา ๒๒๖

มาตรา ๒๒๖ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ แก่วัตถุหรือสถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของมนุษยชนใด อันเป็นการเหยียดหยามศาสนานั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๒๐๒ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย
ข้อ ๒ แห่งคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่
๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๑๘

มาตรา ๒๑๘ ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (๑) โรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัย
- (๒) โรงเรือน เรือ หรือแพอันเป็นที่เก็บหรือที่ทำ

สินค้า

- (๓) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม
- (๔) โรงเรือน อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

เป็นสาธารณสถานหรือเป็นที่สำหรับประกอบพิธีกรรมตามศาสนา

- (๕) สถานีรถไฟ ท่าอากาศยานหรือที่จอดรถหรือเรือ

สาธารณ

- (๖) เรือกลไฟ หรือเรือยนต์ อันมีระวางตั้งแต่ห้าตัน

ขึ้นไป อากาศยานหรือรถไฟที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ

ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ความในมาตรา ๒๑๘ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้น

"----- ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี"

มาตรา ๒๒๔

มาตรา ๒๒๔ ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๒๑ หรือมาตรา ๒๒๒ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ความในมาตรา ๒๒๔ วรรคสอง ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตรา

ไทย โดยข้อ ๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นต้น

"ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรั้งอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิด
โทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี"

มาตรา ๒๗๖

มาตรา ๒๗๖ ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิง ซึ่งมีไข้หรือมีอาการ
อื่นโดยเหตุซึ่งช่วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ใน
ภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคล
อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาท
ถึงสองหมื่นบาท

ความในมาตรา ๒๗๖ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโทษ โดยข้อ ๓
แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ.
๒๕๑๔ โดยเพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๒๗๖ เป็นต้น

"ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้
อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะ
เป็นการโหดร้าย ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปี

ถึงยี่สิบปี"

มาตรา ๒๖๗๗

มาตรา ๒๖๗๗ ผู้ใดกระทำความผิดที่เรากล่าวในข้อนี้ก่อนที่ผู้ต้องหาจะครบอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท

ความในมาตรา ๒๖๗๗ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโทษ โดยข้อ ๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยเพิ่มความผิดวรรคสองของมาตรา ๒๖๗๗ เป็นดังนี้

"ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยร่วมกระทำ ความผิดด้วยกันอันมีลักษณะ เป็นการโหมเด็กหญิงและเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี"

มาตรา ๒๖๗๗ ทวิ

มาตรา ๒๖๗๗ ทวิ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖๗๖ วรรคแรก หรือมาตรา ๒๖๗๗ วรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) รั้งอันตรายสาหัส ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๒๗๗ ทวิ เพิ่มเติมโดยข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๒๗๗ ตริ

มาตรา ๒๗๗ ตริ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) รั้งอันตรายสาหัส ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา ๒๗๗ ตริ เพิ่มเติมโดยข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๒๗๔

มาตรา ๒๗๔ ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบสามปี โดยชู้เชือด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๒๗๔ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๗๕

มาตรา ๒๗๕ ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าในการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยชู้เชือด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยเด็กนั้นอยู่ใน

ภาวะที่ไม่สามารถชดเชยคืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๒๗๕ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโทษและอัตราโทษโดยข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๗๕ ผู้ใดกระทำความอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าในการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำความโดยขู่หรือด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถชดเชยคืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๔๐

มาตรา ๒๔๐ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๓๖
มาตรา ๒๓๗ มาตรา ๒๓๘ หรือมาตรา ๒๓๙ เป็นเหตุให้ผู้ถูกระ
ทำ

(๑) รั้งอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก
ตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสามหมื่นบาท

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก
ตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สอง
หมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ความในมาตรา ๒๔๐ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ
โดยข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

" มาตรา ๒๔๐ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๓๘ หรือมาตรา ๒๓๙ เป็นเหตุให้ชู้ถูกกระทำ

(๑) รั้งอันตรายสาหัส ชู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

(๒) ถึงแก่ความตาย ชู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตลอดชีวิต "

มาตรา ๒๔๑

มาตรา ๒๔๑ การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๓๖ หรือมาตรา ๒๓๘ นั้น ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ชู้ถูกกระทำรั้งอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย มิได้เกิดขึ้น โดยรวมกระทำความผิดด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๒๔๕ เป็นความผิดอันยอมความได้

ความในมาตรา ๒๔๑ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติม โดยข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๔๑ การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๓๖
วรรคแรก และมาตรา ๒๓๕ นั้น ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล
ไม่เป็นเหตุให้ผู้นั้นถูกระทำร้ายอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย
หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา ๒๔๕ เป็น
ความผิดอันยอมความได้"

มาตรา ๒๔๒

มาตรา ๒๔๒ ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็น
ธุระจัดหา ล่อไปหรือรักษาไปเพื่อการอนาจารซึ่งเด็กหญิงหรือหญิง
อายุยังไม่เกินสิบแปดปี โดยเด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่
ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่ง
หมื่นบาท ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะ
ได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่

ความในมาตรา ๒๔๒ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโทษและอัตรา
โทษ โดยข้อ ๑๐ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลง
วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

มาตรา ๒๒๖ ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็น
อุระจักษุ ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งเด็กหญิงหรือ
หญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี แม่เด็กหญิงหรือหญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพัน
บาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็น
ความผิดนั้นจะใดกระทำในประเทศต่างกันหรือไม่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่
เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้ง
แต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รับตัวเด็กหญิงหรือ
หญิงซึ่งมีผู้จักษุ ล่อไปหรือชักพาไปตามวรรคแรกหรือวรรคสอง
หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตาม
ที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๔๓

มาตรา ๒๔๓ ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็น

ขู่ระจึกหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิงโดยใช้อุบาย
หลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำฉกฉลวง
ธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ว่าการกระทำ
ต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศต่างกัน
หรือไม่

ความในมาตรา ๒๕๓ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโทษและอัตรา
โทษ โดยข้อ ๑๐ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๕๓ ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็น
ขู่ระจึกหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง โดยใช้อุบาย
หลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำฉกฉลวง-
ธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้ง
แต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท ไม่ว่า
การกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศ

ต่างกันหรือไม่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงหรือหญิงอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น รั้งตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไปหรือชักพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี"

มาตรา ๒๕๘

มาตรา ๒๕๘ ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชื้อ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดต้องระวางโทษจำคุก

ไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดซ่อนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปตามความในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

ความในมาตรา ๒๕๘ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ ๑๐ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๕๘ ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยใ้บุชาย หลอกหลวง ชูเชิญ ใ้กำลังประทุษร้าย ใ้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใ้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดซ่อนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้"

มาตรา ๒๕๕

มาตรา ๒๕๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๒๖ มาตรา ๒๒๗ มาตรา ๒๒๘ มาตรา ๒๒๙ มาตรา ๒๓๐ มาตรา ๒๓๑ หรือมาตรา ๒๓๒ เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้ที่อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการหรือผู้ที่อยู่ในความปกครองในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่มีบัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในส่วน

ความในมาตรา ๒๕๕ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๐ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๕๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๒๖ มาตรา ๒๒๗ มาตรา ๒๒๘ หรือ มาตรา ๒๒๙ มาตรา ๒๓๐ มาตรา ๒๓๑ หรือมาตรา ๒๓๒ เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้ที่อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการหรือผู้ที่อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่มีบัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในส่วน"

มาตรา ๒๘๖

มาตรา ๒๘๖ ชายใดอายุกว่าสิบหกปี ค้ำรังสีพ้อยู่ด้วยผลจากการหากินของหญิงนครโสเภณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ชายใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับค้ำรังสีพ หรือไม่มีปัจจัยอันพอเพียงสำหรับค้ำรังสีพ และ

- (๑) ปรากฏว่าอยู่ร่วมกับหญิงนครโสเภณี หรือสมาคมกับหญิงนครโสเภณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาจฉ
 - (๒) กินอยู่หลับนอน หรือรับเงินหรือประโยชน์อย่างอื่นโดยหญิงนครโสเภณีเป็นผู้จัดให้ หรือ
 - (๓) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยหญิงนครโสเภณีในการทะเลาะวิวาทกับผู้ที่คบค้ากับหญิงนครโสเภณีนั้น
- ให้ถือว่าชายนั้นค้ำรังสีพอยู่ด้วยผลจากการหากินของหญิงนครโสเภณี เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น
- บทบัญญัติแห่งมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากหญิงนครโสเภณี ซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียม

ความในมาตรา ๒๕๖ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๐ แห่ง
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘
เป็นดังนี้

มาตรา ๒๕๖ ผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แต่เพียงบาง
ส่วนจากรายได้ของหญิงซึ่งค้าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สอง
ปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพ หรือไม่มี
ปัจจัยอันพอเพียงสำหรับดำรงชีพ และ

- (๑) ปรากฏว่าอยู่ร่วมกับหญิงซึ่งค้าประเวณี หรือสมาคม
กับหญิงซึ่งค้าประเวณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาจ
- (๒) กินอยู่หลับนอน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่น
โดยหญิงซึ่งค้าประเวณีเป็นผู้จัดให้ หรือ
- (๓) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยหญิงซึ่งค้าประเวณีในการทะเลาะ
วิวาทกับผู้ที่ยกค้ำกับหญิงซึ่งค้าประเวณีนั้น

ให้ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพอยู่จากรายได้ของหญิงในการค้าประ-
เวณี เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เห็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มีให้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากหญิงซึ่ง
ค่าประเวณี ซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียม

มาตรา ๓๑๓

มาตรา ๓๑๓ ผู้ใดเพื่อได้มาซึ่งค่าใด

(๑) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไป

(๒) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบสามปีไป โดยใ้ดูนาย

หลอกหลวง ชูเชื้อ ใ้กำลังประทุรร้าย ใ้อำนาจครอบงำฉกฉลวง-
ธรรมหรือใ้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือ

(๓) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่
สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรกเป็นเหตุใ้ผู้ถูก
เอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขังนั้นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุใ้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูก
หน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย หรือเป็นการกระทำโดย

ทรมาน หรือโดยทารุณโหดร้าย จนเป็นเหตุให้ผู้นั้นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ความในมาตรา ๓๑๓ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ ๑๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

มาตรา ๓๑๓ ผู้ใดเพื่อได้มาซึ่งค่าได้

(๑) เอาตัวเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไป

(๒) เอาตัวบุคคลอายุกว่าสิบสามปีไป โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใ้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือ

(๓) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังบุคคลใด

ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบ

ปี

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรกเป็นเหตุให้ผู้นั้นเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขังนั้นรับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำโดยทรมาน หรือโดยทารุณโหดร้าย จนเป็นเหตุให้ผู้นั้น

กระทำนั้นรับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดนั้นเป็นเหตุให้ผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยว หรือผู้ถูกกักขังนั้นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต"

มาตรา ๓๑๗

มาตรา ๓๑๗ ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควร พรางเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีไปเสียจากผู้ปกครองหรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ซื้อ จำหน่ายหรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรางตามความในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรางนั้น

ความในมาตรา ๓๑๗ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโทษและอัตราโทษโดยข้อ ๑๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

มาตรา ๓๑๓ ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควรพรางเด็ก
อายุยังไม่เกินสิบสามปีไปเสียจากบิคารมารคา ชู้ปกครองหรือชู้ดูแล ต้อง
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่น
บาท

ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรางตาม
ความในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรางนั้น

ถ้าความผิดความผิดฐานนี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการ
อนาจาร ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบสองปี และ
ปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นสี่พันบาท "

มาตรา ๓๑๔

มาตรา ๓๑๔ ผู้ใดพรางผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่
เกินสิบแปดปี ไปเสียจากบิคารมารคา ชู้ปกครองหรือชู้ดูแล โดย
ผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือ
ปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่ายหรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพราง
ตามความในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรางนั้น

ถ้าความผิดดังกล่าวในสองวรรคก่อนได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการธนาคาร ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ความในมาตรา ๓๑๔ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ ๑๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นดังนี้

"มาตรา ๓๑๔ ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ข้อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

ถ้าความผิดดังกล่าวในมาตรานี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการธนาคาร ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท"

มาตรา ๓๑๕

มาตรา ๓๑๕ ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่
เกินสิบแปดปี ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล เพื่อหากำไร
หรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดโดยทุจริต ช้อ จำหน่ายหรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตาม
ความในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

ความในมาตรา ๓๑๕ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย
ข้อ ๑๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ด
ปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท
-----"

มาตรา ๓๒๖

มาตรา ๓๒๖ ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการ
ที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำ
ความผิดฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ

ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๓๖๖ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ
๗ แห่งคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๐ ลงวันที่ ๒๐
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ
ไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๖๘

มาตรา ๓๖๘ ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทใดกระทำโดยการใช้
โฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือตัวอักษร
ที่ทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด แขนเสียงหรือสิ่งบันทึกเสียงอย่างอื่น กระทำโดย
กระจายเสียง หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่นใด ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้ง
จำทั้งปรับ

ความในมาตรา ๓๖๘ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ
๘ แห่งคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๐
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นดังนี้

" - - - - - ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี
หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ "

มาตรา ๓๓๕ ทวิ

มาตรา ๓๓๕ ทวิ ผู้ใดลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุใน
ทางศาสนา ถ้ายุทธศาสนิกชนเป็นผู้ลักการะบุชานของประชาชน หรือเก็บ
รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูปหรือ
วัตถุดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่
สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำให้ในวัด สำนักสงฆ์ สถาน
อันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน
สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ผู้กระทำความผิดระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา ๓๓๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระ
ราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

มาตรา ๓๓๖ ทวิ

มาตรา ๓๓๖ ทวิ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๓๓๔ มาตรา ๓๓๕ มาตรา ๓๓๕ ทวิ หรือมาตรา ๓๓๖ โดยแต่งเครื่องแบบทหาร หรือตำรวจหรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหารหรือตำรวจ หรือโดยมี หรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยโฆษณาพาดพิงเพื่อสะกดแก่ การกระทำความผิดหรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม ต้อง ระวังโทษหนักกว่าที่มีบัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กึ่งหนึ่ง

มาตรา ๓๓๖ ทวิ โดถูกเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๓ แห่งประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๓๓๘

มาตรา ๓๓๘ ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญ ว่าในทันทีคนนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ

- (๑) ให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป
- (๒) ให้อภัยให้สิ่งทรัพย์นั้น
- (๓) ยึดถือเอาทรัพย์นั้นไว้
- (๔) ปกปิดการกระทำความผิดนั้น หรือ

(๕) ให้อภัยจากการจับกุม

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดแห่งมาตรา ๓๓๕ ผู้นั้นกระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้นั้นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้นั้นกระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้นั้นรับอันตรายสาหัส ผู้นั้นกระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย ผู้นั้นกระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ความในมาตรา ๓๓๘ โถงถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย
ข้อ ๑๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

"มาตรา ๓๓๘ ผู้ใดลักทรัพย์โดยโง่กำลังประทุษร้าย หรือ
ซู่เชื่อว่าในทันทีนั้นจะโง่กำลังประทุษร้าย เพื่อ

- (๑) ให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป
- (๒) ให้อภัยให้ซึ่งทรัพย์นั้น
- (๓) ยึดถือเอาทรัพย์นั้นไว้
- (๔) ปกปิดการกระทำความผิดนั้น หรือ
- (๕) ให้อภัยจากการจับกุม

ผู้กระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติ
ไว้ในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดแห่งมาตรา ๓๓๕ ผู้กระทำความผิด
โทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ
ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองพัน

บาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความ
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่
หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความ
ระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต"

มาตรา ๓๓๘ ทวิ

มาตรา ๓๓๘ ทวิ ถ้าการชิงทรัพย์ใดกระทำความผิดตาม
มาตรา ๓๕๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปี
ถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ซึ่งที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่
สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่น
รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปี
ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่น
รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่น
ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุก
ยี่สิบปี

มาตรา ๓๓๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖
และได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ ๑๔ แห่งประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้น

"มาตรา ๓๓๕ ทวิ ถ้าการชิงทรัพย์ได้กระทำความผิดตาม
มาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปี
ถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์นั้น เป็นการกระทำในสถานที่ซึ่งมีบุคคลอยู่ใน
มาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่น

รั้งอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความชั่วร้ายโจ่งแจ้งตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรั้งอันตรายสาหัส ผู้กระทำความชั่วร้ายโจ่งแจ้งตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความชั่วร้ายโจ่งแจ้งตลอดชีวิต

มาตรา ๓๕๐

มาตรา ๓๕๐ ผู้ใดชิงทรัพย์โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าในการปล้นทรัพย์ ผู้กระทำความผิดคนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย ผู้กระทำความชั่วร้ายโจ่งแจ้งตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นรั้งอันตรายสาหัส ผู้กระทำความชั่วร้ายโจ่งแจ้งตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ใดกระทำโดยแสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้
ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใจป็นยิง ใจหัวถูกระเบิดหรือกระทำ
ทรมาณ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้อง
ระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ความในมาตรา ๓๔๐ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดย
ข้อ ๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

"มาตรา ๓๔๐ ผู้ใดชิงทรัพย์โดยร่วมกันกระทำความผิดด้วย
กันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ ต้องระวาง
โทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าในการปล้นทรัพย์ผู้กระทำแม้แต่คนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัว
ไปด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี และปรับ
ตั้งแต่สองหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำโดยแสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้
ผู้รับอันตรายกายแก่กายหรือจิตใจ ไขเป็นยิง ไขว้ตุลกระเบิด หรือกระพ้ำ
ทรมาน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปี
ถึงยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุใหญ่จนถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้อง
ระวางโทษประหารชีวิต "

มาตรา ๓๕๐ ทวิ

มาตรา ๓๕๐ ทวิ ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำต่อทรัพย์ตาม
มาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปี
ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ซึ่งมีอาวุธไว้ใน
มาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้กระทำแม่แต่
คนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่น
รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุก
ยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้กระทำโดย
แสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ไซ้เป็น
ยิง ไซ้วัตถุระเบิดหรือกระทำทรมาณ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหาร
ชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่น
ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา ๓๔๔ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒
และได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ ๑๔ แห่งประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นดังนี้

"มาตรา ๓๔๔ ทวิ ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำต่อทรัพย์ตาม
มาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปี
ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ซึ่งมีบัญญัติไว้ใน มาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ สิบห้าถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง ผู้กระทำแม่แต่ คนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าถึงยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่น รัับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองได้กระทำโดย แสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรัับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใ้ ป็นยิง ใ้ใช้วัตถุระเบิดหรือกระทำทรมาณ ผู้กระทำต้องระวางโทษประ- หารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต"

มาตรา ๓๕๘ ทวิ

มาตรา ๓๕๘ ทวิ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๓๓๕ มาตรา ๓๓๖ ทวิ มาตรา ๓๕๘ หรือมาตรา ๓๕๙ ทวิ โดยแต่งเครื่องแบบทหารหรือตำรวจหรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหารหรือตำรวจ หรือโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธปืนเพื่อกระทำความผิดหรือพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กิ่งหนึ่ง

มาตรา ๓๕๘ ทวิเพิ่มเติมโดยข้อ ๑๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๓๕๙

มาตรา ๓๕๙ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำหรือรับไว้โดยประการใดซึ่งทรัพย์สินอันได้มาโดยการกระทำความผิด ถ้าความผิดนั้นเข้าลักษณะลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ กรรโชก รัศเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยอกหรือเจาพนักงานยักยอกทรัพย์สินนั้นกระทำความผิดฐานรับของโจร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดฐานรับของโจรนั้น ได้กระทำเพื่อค้า
ตำไรหรือไถ่กระทำต่อทรัพย์สินอันได้มาโดยการลักทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕
(๑๐) ซึ่งทรัพย์สิน หรือปล้นทรัพย์สิน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หก
เดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ความในมาตรา ๓๕๗ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโทษ โดยมาตรา
๖ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยเพิ่ม **อาวาม** เป็นวรรคสามของมาตรา ๓๕๗ เป็นดังนี้

"ถ้าการกระทำความผิดฐานรับของโจรนั้น ได้กระทำต่อ
ทรัพย์สินอันได้มาโดยการลักทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ การชิงทรัพย์
ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ หรือการปล้นทรัพย์ตามมาตรา ๓๔๐ ทวิ ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึง
สามหมื่นบาท"

มาตรา ๓๖๐ ทวิ

มาตรา ๓๖๐ ทวิ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อม
ค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ที่
ประกฤษฐานอยู่ในสถานที่ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสอง ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖๔ ทวิ เพิ่มเติมโทษมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒

มาตรา ๓๕๓

มาตรา ๓๕๓ ผู้ใดขู่มิ่นยู่หนึ่งหน้าหรือด้วยการโฆษณา ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ความในมาตรา ๓๕๓ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษ โดยข้อ
๕ แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๐
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นดังนี้

"----- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญามีดังนี้

(๑) พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

พ.ศ. ๒๕๐๒ คือ โดยที่การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการยุติธรรม ย่อมส่งผลเสียหายร้ายแรง แก่รัฐและประชาชน โทษสำหรับการกระทำความผิดเหล่านี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายปัจจุบันยังมีอัตราต่ำกว่าควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้สูงขึ้นและกำหนดโทษขั้นต่ำไว้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวนี้ให้ได้อผลดียิ่งขึ้นต่อไป

(๒) พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒ คือ เนื่องจากปรากฏว่าขณะนี้มีผู้ร้ายลอบลักเอาพระพุทธรูปอันล้ำค่าซึ่งเป็นที่เคารพบูชาของพุทธศาสนิกชนและมีคุณค่าในทางประวัติศาสตร์ ตามวัดวาอารามและพิพิธภัณฑ์สถานไปเป็นจำนวนมาก บางแห่งเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของแต่ละจังหวัดซึ่งทำให้ประชาชนในดินนั้นเศร้าสลดใจในต่อการขาควัดซึ่งเป็นที่เคารพบูชาในทางพุทธศาสนาไปอย่างมาก ยิ่งกว่านั้นบางแห่งการลอบลักพระพุทธรูปนั้นได้กระทำการแสดงถึงความโหดร้ายทารุณไร้ศีลธรรมอย่างหนัก เช่น ตักเอาเศียรพระพุทธรูปไปคงเหลือแต่องค์พระ นับว่าเป็นการ

เสื่อมเสียแก่ชาติบ้านเมืองและเป็นผลเสียหายแก่พุทธศาสนาโดยไม่มีก
ถึงศาสนสมบัติของชาติ บุคคลประเภทนี้สมควรจะไ้รับโทษหนักกว่าการ
กระทำต่อทรัพย์สินธรรมคาของส่วนบุคคลรวมทั้งผู้รับของใจ และผู้ส่ง
ออกต่างประเทศด้วยจะอาศัยความผิดความประมวลกฎหมายอาญาเดิมโทษ
ก็เบามาก ไม่เป็นการป้องกันได้เพียงพอ โดยเหตุนี้จึงเป็นการสมควร
แก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อป
กันและรักษาไว้ซึ่งทรัพย์สินล้ำค่าของชาตินี้มิให้มีการลอบลักเอาไปต่าง
ประเทศเสียหายก่อนที่จะสายเกินไป

(๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา) ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ คือ โดยที่คณะปฏิวัติ
มีความปรารถนาจะให้ประชาชนได้รับความสงบสุขและปลอดภัยจาก
อาชญากรรม ในการนี้คณะปฏิวัติเห็นว่า อัตราโทษที่กำหนดไว้สำหรับ
ความผิดบางประเภทตามประมวลกฎหมายอาญายังไม่เพียงพอแก่การ
ป้องกันและปราบปราม สมควรแก้ไขให้สูงขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับส
การณ์ปัจจุบัน

(๔) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑
(แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา) ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ.

๒๕๑๘ คือ โดยที่คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน พิจารณาเห็นว่า อัครา
โทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดเกี่ยวกับการหมิ่นประมาทหรือดูหมิ่นพระ-
มหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ราชาริมที่ ราชธานี รัชทายาทหรือประมุขแห่งรัฐต่างประเทศ เจ้าพนักงาน
งานซึ่งปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ศาลหรือยุติศึกษา และประชาชนทั่วไปตลอด
จนการกระทำอื่น เพื่อเหยียดหยามประเทศชาติ รัฐต่างประเทศซึ่งมีสัม-
พันธไมตรี หรือการกระทำอันเป็นการเหยียดหยามศาสนา และความผิด
เกี่ยวกับทอสูหรือชกวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือ
ชกวางการพิจารณาหรือศึกษาของศาล ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์
ปัจจุบัน สมควรแก้ไขอัคราโทษเหล่านั้นให้สูงขึ้น

พระราชบัญญัติ

วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังคนประมวลกฎหมายอาญา

พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ
การกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ต้องกักขัง” หมายความว่า ผู้ที่ถูกกักขังตามหมาย
กักขังของศาล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้
ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดสถานที่กักขังและ
ประเภทของสถานที่กักขัง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
และให้มีอำนาจออกกระเบื้อง ข้อนังกับ และวินัยเกี่ยวกับการ
กักขัง และวิธีปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขังภายใต้บังคับแห่งประมวล
กฎหมายอาญา ในเรื่องต่อไปนี้

- (๑) การรับและการปล่อยตัว
- (๒) การเยี่ยมและการติดต่อ
- (๓) ประโยชน์ เงินทดแทนและรางวัล
- (๔) การทำงาน การศึกษาและการอบรม
- (๕) การอนามัยและการสุขาภิบาล
- (๖) วิธีการกักขัง
- (๗) การปกครอง
- (๘) ทรัพย์สินของผู้ต้องกักขัง
- (๙) ชนิดอาวุธประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๑๐) อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่อาจใช้อาวุธนอกจากอาวุธปืน
แก่ผู้ต้องกักขังได้เท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งกรณี ดัง
ต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องกักขังกำลังหลบหนีหรือพยายามหลบหนี
และไม่มีทางจะป้องกันอย่างอื่นนอกจากใช้อาวุธ

(๒) ผู้ต้องกักขังก่อความไม่สงบขึ้นและไม่ยอมเชื่อฟัง
พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ห้ามปราม

(๓) ผู้ต้องกักขังใช้กำลังทำร้ายหรือพยายามทำร้าย
พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น

มาตรา ๓ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้อาวุธปืนแก่ผู้ต้อง
กักขังได้เท่าที่เหมาะสมแก่เหตุการณ์แห่งกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องกักขังขัดขืนไม่ยอมวางอาวุธ ในกรณีที่อาจ
เกิดอันตรายขึ้น และไม่มีทางอื่นที่จะทำให้ผู้ต้องกักขังนั้น
วางอาวุธได้

(๒) ผู้ต้องกักขังตั้งแต่สามคนขึ้นไปกำลังหลบหนีโดยมี
อาวุธแต่คนใดคนหนึ่งไม่ยอมหยุดในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่
สั่งให้หยุด และไม่มีทางอื่นที่จะจับกุมได้

(๓) ผู้ต้องกักขังตั้งแต่สามคนขึ้นไปก่อการวิวาท เปิด
หรือขว้างขวานเปิด ทำลายหรือพยายามทำลาย ประตู รั้วหรือ
กำแพงสถานกักขัง

(๔) ผู้ต้องกักขังใช้อาวุธทำร้ายหรือพยายามทำร้าย
แม่ทัพนายกหรือผู้อื่น

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มอบอำนาจแทนตนอยู่ในที่นั้นด้วย
และอยู่ในวิสัยที่จะรับคำสั่งได้ จะใช้อาวุธปืนได้ต่อเมื่อได้รับ
คำสั่งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นั้นแล้ว

มาตรา ๔ เมื่อผู้ต้องกักขังผู้ใดป่วยเจ็บ และถ้ารักษา
พยาบาลอยู่ในสถานกักขังจะไม่สามารถรักษาพยาบาลให้ทุกเส

ได้ อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ต้องกักขังผู้นั้นไปรักษาตัวในสถานที่อื่นใดนอกสถานนั้นก็กักขังโดยกำหนดเงื่อนไขอย่างใดแล้วแต่จะเห็นสมควรก็ได้

ถ้ามีความจำเป็นจะต้องรับการรักษาตัวนอกสถานที่กักขังโดยรีบด่วน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าบังคับบัญชาสถานที่กักขังจะอนุญาตให้ออกไปรักษาตัวนอกสถานที่กักขังก่อนก็ได้ แล้วรายงานอธิบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ในระหว่างการรักษาตัวอยู่ในสถานที่ดังกล่าวมานี้ ให้ถือว่าเป็นการกักขังอยู่ในสถานที่กักขังด้วย

มาตรา ๕ ในกรณีที่มีเหตุอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ต้องกักขัง ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถย้ายผู้ต้องกักขังไปกักขังไว้ที่อื่นได้ทันที่ จะปล่อยผู้ต้องกักขังไปชั่วคราวก็ได้ แต่ผู้ต้องกักขังที่ถูกละเลยไปนั้นต้องกลับมารายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่กักขังภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ปล่อยไป

ผู้ต้องกักขังผู้ใดไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรคก่อนโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดเข้าไปในสถานที่กักขังโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือส่งมอบเงินตราแก่ผู้ต้องกักขังโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนำเข้ามาในสถานที่กักขังซึ่งสิ่งของต้องห้ามตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเป็นข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ให้ลงโทษทวีคูณ

เงินตราและสิ่งของต้องห้ามที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรานี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะวิรัตน์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติว่า ผู้ใดต้องโทษกักขัง ให้กักตัวไว้ในสถานที่ถูกขังซึ่งกำหนดไว้อันมิใช่เรือนจำ และผู้ต้องโทษกักขังจะต้องทำงานตามระเบียบข้อบังคับ และวินัย ของสถานที่ถูกขัง โดยที่ยังไม่มีกฎหมายกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้การปฏิบัติแก่ผู้ต้องกักขังได้เป็นไปด้วยความสะดวกและเรียบร้อย

(ถ่ายจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๐ ตอนที่ ๑๐๔ หน้า ๗๐๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๔๖๖)

พระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน
ตามประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ

รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ถูกกักกัน” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกศาลพิพากษาให้
กักกัน

“เขตกักกัน” หมายความว่า เขตสำหรับควบคุมผู้ถูก
กักกัน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง
ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตกักกันโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจออกกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการกักกันและวิธีปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกันในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การรับและการปล่อยตัว
- (๒) การเยี่ยมและการติดต่อ
- (๓) ประโยชน์ เงินทดแทน และรางวัล
- (๔) การคดีนิสัย การศึกษา การอบรม และการฝึกหัดอาชีพ
- (๕) การอนามัย และการสุขภาพ
- (๖) วิธีการกักกัน
- (๗) การปกครอง
- (๘) วินัย
- (๙) ทรัพย์สินของผู้ถูกกักกัน
- (๑๐) ชนิดอาวุธประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๑๑) อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมผู้ถูกกักกันซึ่งหลบหนีหรือพยายามหลบหนี

ถ้ามีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งเหนือตนอยู่ในที่นั้น
ด้วยและอยู่ในวิสัยที่จะรับคำสั่งได้ จะใช้อาวุธเป็นได้ต่อเมื่อ
ได้รับคำสั่งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นั้นแล้ว

มาตรา ๘ เมื่อผู้ถูกกักกันป่วยเจ็บ และถ้าการรักษา
พยาบาลในเขตกักกันจะไม่สามารถทำให้ทุเลาได้ อธิบดีจะ
อนุญาตให้ไปรักษาตัวนอกเขตกักกันตามเงื่อนไขที่เห็นสมควร
ก็ได้

ถ้ามีความจำเป็นจะต้องรักษาพยาบาลผู้ถูกกักกันนอกเขต
กักกันโดยรีบด่วน พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้ออกไปรักษา
ตัวนอกเขตกักกันก่อนก็ได้ แล้วรายงานเพื่อขอรับอนุมัติจาก
อธิบดี

ในระหว่างการรักษาพยาบาลผู้ถูกกักกันนอกเขตกักกัน ให้
ถือว่าเป็นการกักกันอยู่ในเขตกักกันด้วย

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้ถูกกักกันถึงกำหนดปล่อย หาก
ป่วยหนักจนไม่สามารถไปจากเขตกักกันได้ พนักงานเจ้าหน้าที่
จะอนุญาตให้ผู้รักษาตัวในเขตกักกันต่อไปเป็นการชั่วคราวตาม
ความจำเป็นก็ได้ แล้วรายงานเพื่อขอรับอนุมัติจากอธิบดี

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีเหตุอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต
หรือความปลอดภัยของผู้ถูกกักกัน ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่

สามารถขายผู้ถูกกักกันไปกักกันไว้ที่อื่นได้ทันที จะปล่อยผู้ถูกกักกันออกนอกเขตกักกันชั่วคราวก็ได้

ผู้ถูกกักกันซึ่งได้รับการปล่อยตามวรรคนี้ ต้องกลับมารายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เขตกักกันภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาปล่อย

มาตรา ๔๒ ผู้ถูกกักกันผู้ใดได้รับการกักกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองในสามของกำหนดการกักกันตามหมายศาล ถ้าแดงให้เห็นว่ามีอุปการะคุณดี มีความอดสาหะ มีความกล้าหาญในทางศึกษา และทำกรรมาณเกิดผลดีหรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ ผู้ถูกกักกันผู้นั้นอาจได้รับการพักการกักกันตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งของต้องห้ามเข้าไปในเขตกักกัน หรือส่งมอบสิ่งของต้องห้ามแก่ผู้ถูกกักกัน

มาตรา ๔๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในเขตกักกัน หรือส่งมอบเงินตราหรือสิ่งของอย่างอื่นที่มีโทษต้องห้ามแก่ผู้ถูกกักกัน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ถูกกักกันมีสิ่งของต้องห้ามไว้ในครอบครองหรือส่งมอบสิ่งของต้องห้ามแก่ผู้ถูกกักกันหรือผู้อื่น

มาตรา ๑๖ ส่วนของตอหักค้ำถักแล้วในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ผู้ถูกกักกันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้ฝ่าฝืนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการกรมราชทัณฑ์ ต้องระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ถูกกักกันผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ บรรดาเงินตราและสิ่งของอันเป็นวัตถุแห่งการกระทำอาชญากรรมตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ อธิบดีมีอำนาจสั่งให้รับได้

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อ
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ถนอม กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้
ปฏิบัติการเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา จึงออกกฎหมายชั่วคราวซึ่งวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตาม
ประมวลกฎหมายอาญา

(ถ่ายจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๓ ข ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๐)
ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๐๐)

ประมวลกฎหมายอาญาทหาร

สมเด็จพระพุทธศาสนาเถลิงถวัลยราชสมบัติบรมราชาภิเษก
ปฐมบรมราชาภิเษก จันทรคตินิยม สุภังค์จักรพรรดิราช มาฆมาส กัณหะปักษ์ ฉลิลีชีวะวาร
สุริยคติกาล รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ กุมภาพันธ์มาส อัฐมาสาศาหคุณพิเศษ
บริเฉทกาลกำหนด

พระบาทสมเด็จพระปรเมศวรมหาราชวิกรม อภิเศกบรมมหาบุรุษ
บรมนราธิราช พิณิตประชานารถมหาสมมตวงษ์ อติศัษย์พงษ์วิมลรัตน์
วรชัตติยราชนิกรโศภน จาตุรนต์บรมมหาจักรพรรดิราชสังกาศ อุกโต
สุชาตสังสุทธเคราะหณี จักรีบรมนารถ จุฬาลงกรณราชวรังกูร
บรมมกุฏนเรนทร์สูร สันตติวงษ์วิสิษฐ สุสาธิตบุรพาธิการ อุดุลยกฤษฎา
ภินิหารอติเรกบุญฤทธิ์ ธิญ์ลัษณ์ฉวีจิตรโสภาคยสรพวงค์ มหาชนโนตตะ
มางคประณตบาทบงกชยุคล ประสิทธิ์สิรพสุภผลอุคมนตรีบรมสุชุนาลัย
ทิพยเทพาวตารไพศาล เกียรติคุณอุดุลพิเศษ สรรพเทเวศรานุรักษ์
บุริมศักดิ์สมญาเทพทวาราวดี ศรีมหาบุรุษสุดสมบัติ เสนางคนิกรัตน์
อัครโลกศล ประพนทปริษามทั่วมัจฉาร บริบูรณ์คุณสารสยามาทินกรวรุค
เมกราชกลีก มหาบริวารนายกองันต์ มหันตวรฤทธิเดช สรรพวิเศษ

บัตินสมควรจะมีพระราชบัญญัติ กำหนดลักษณะโทษแห่งความผิด
ต่าง ๆ อันเป็นฐานล่วงละเมิดคอกฎหมาย แลหน้าที่ฝ่ายทหารชั้นไว้เป็น
หลักฐาน แดทรงพระราชปรารภว่า การกระทำผิดคอกฎหมายแลหน้าที่
ฝ่ายทหาร ^(๒) นั้น แม้เป็นการซึ่งเกิดจากความประพฤติของบุคคลที่เป็น
ทหารเสียเป็นพื้นก็จริง แต่มีบางอย่างที่จะเกิดขึ้นจากความประพฤติ
ของบุคคลสามัญก็ได้ ในพระราชบัญญัติเช่นนี้ควรมีบทกฎหมายบางอย่าง
ให้ใช้โทษต่อกับบุคคลที่เป็นทหารแลบุคคลสามัญแลใช้แต่เท่านั้น บุคคล
ซึ่งเป็นทหารย่อมตั้งอยู่ในใต้วงศ์วินัยทหาร ^(๓)

เมื่อกระทำผิดขึ้นต่อพระราชกำหนดกฎหมายอย่างคนสามัญ
ความผิดนั้นย่อมมีลักษณะการละเว้น ความควรประพฤติในฝ่ายทหารเชื่อ
ไปทั่ว สมควรมีโทษหนักยิ่งกว่าผู้กระทำผิดเช่นเดียวกันซึ่งเป็นคนสามัญ

(๑) - (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดย (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญาทหาร
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๕

(รจ. เล่ม ๔๓ หน้า ๕๐๑)

เพราะฉะนั้นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราไว้เป็น
พระราชบัญญัติสืบไปดังนี้

ประมวลกฎหมายอาญาทหาร

ภาค ๑

ว่าด้วยข้อบังคับต่าง ๆ

มาตรา ๑

ให้เรียกพระราชบัญญัตินี้ว่า ประมวลกฎหมายอาญาทหาร

มาตรา ๒

ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน
รัตนโกสินทรศก ๑๓๑๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓

ตั้งแต่วันที่ไขกฎหมายนี้สืบไป ให้ยกเลิก

(๑) กฎหมายลักษณชบดศึก

(๒) ข้อความในพระราชกำหนดกฎหมาย แลกฏข้อบังคับ

อื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวกับบรรดาความผิด ที่กฎหมายนี้บัญญัติว่าต้องมีโทษ

มาตรา ๔

ในกฎหมายนี้คำว่า "ทหาร" หมายความว่า บุคคลที่อยู่ใน
อำนาจกฎหมายฝ่ายทหาร (๑)

คำว่า "เจ้าพนักงาน" ที่ใช้ในประมวลกฎหมายลักษณะอาชญา
นั้น หมายความว่า ตลอดถึงบรรดานายทหารบกนายทหารเรือ ชั้นสัญญา
บัตรและชั้นประทวนที่อยู่ในกองประจำการนั้นด้วย

คำว่า "ราชสีศร" นั้น หมายความว่า ตลอดถึงบรรดาคนมี
อาวุธที่แสดงความซึกแข็งถืออำนาจผู้ใหญ่ หรือที่เป็นขบถหรือเป็นโจร
สลักหรือที่ก่อการจลาจล

คำว่า "ต่อนักราชสีศร" นั้น หมายความว่า ตลอดถึงที่อยู่ใน
ในเขตรซึ่งกองทัพได้กระทำสงครามนั้นด้วย

(๑) บทวิเคราะห้ศัพท์ คำว่า "ทหาร" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา
๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาชญาทหาร (ฉบับ
ที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๓

(รจ. เล่ม ๒๑ ตอนที่ ๒๓ หน้า ๘๒๕)

คำว่า "คำสั่ง" นั้น หมายความว่า บรรดาข้อความที่ผู้ซึ่ง
บังคับบัญชาทหารผู้ถืออำนาจอันสมควร เป็นผู้สั่งไปโดยสมควรแก่กาล-
สมัยและขอความช่วยเหลือพระราชกำหนดกฎหมาย คำสั่งเช่นนี้หมายความว่าเมื่อผู้รับ
คำสั่งนั้นได้กระทำตามแล้ว ก็เป็นอันหมดเขตของการที่สั่งนั้น (๑)

คำว่า "ข้อบังคับ" นั้น หมายความว่า บรรดาข้อบังคับแล
กฎต่าง ๆ ที่ให้ไว้โดยผู้เสมอ ซึ่งผู้ซึ่งบังคับบัญชาทหารผู้ถืออำนาจอันสม-
ควรได้ออกไว้โดยสมควรแก่กาลสมัย และขอความช่วยเหลือพระราชกำหนดกฎ-
หมาย (๒)

(๑) บทวิเคราะห์ศัพท์ คำว่า "คำสั่ง" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา
๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร พ.ศ.
๒๔๙๓ (รจ. เล่ม ๔๓ หน้า ๑๒๐)

(๒) บทวิเคราะห์ศัพท์ คำว่า "ข้อบังคับ" แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา
๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร พ.ศ.
๒๔๙๓ (รจ. เล่ม ๔๓ หน้า ๑๒๐)

มาตรา ๕

ทหารคนใดกระทำความผิดอย่างใด ๆ นอกจากที่บัญญัติไว้ใน
ประมวลกฎหมายอาญาทหารนี้ ท่านว่ามั่นคงควรรับอาญาตามลักษณะพระราช
กำหนดกฎหมาย ถ้ากฎหมายนี้มิได้บัญญัติไว้ให้เป็นอย่างอื่น

(๑)
มาตรา ๕ ทวิ

บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารตามกฎหมายว่าด้วย ธรรมนูญ
ศาลทหาร ผู้ใดกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น
นอกพระราชอาณาจักรจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร

ในกรณีที่มีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร
ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๗ ถึงมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวลกฎหมาย
อาญา ถ้าได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศ อันถึงที่สุดให้ปล่อยตัว

(๑) มาตรา ๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเพิ่ม
เติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗
(ราช. เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๗๔)

ผู้นั้น หรือศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษ และผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว
ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักร เพราะการกระทำนั้นอีก แต่ถ้านั้น
ยังไม่พ้นโทษ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือจะไม่ลง
โทษเลยก็ได้

มาตรา ๖ (๑)

ผู้ใดต้องคำพิพากษาศาลทหารให้ลงอาญาประหารชีวิต ท่านให้
เขาไปยิงเสียให้ตาย

มาตรา ๗ (๒)

ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร มีอำนาจ
ลงทัณฑ์แก่ทหารผู้กระทำความผิดต่อวินัยทหารตามกฎหมายว่าด้วย

(๑) ความในมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช ๒๔๙๓

(รจ. เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๗ หน้า ๓๖๑)

(๒) ความในมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราช

บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓

(รจ. เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๙๔)

วินัยทหาร ไม่ว่าเป็นการกระทำความผิดในหรือนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๔(๑)

การกระทำความผิดอย่างใด ๆ ที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ ถ้าผู้มีอำนาจบังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร พิจารณาเห็นว่า เป็นการเล็กน้อยไม่สำคัญให้ถือว่าเป็นความผิดต่อกฎวินัยทหาร และให้มีอำนาจลงทัณฑ์ตามมาตรา ๙ เว้นแต่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งบุคลากรตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร จะสั่งให้ส่งตัวผู้กระทำความผิดไปดำเนินคดีในศาลทหาร หรือจะมีการ

(๑) ความในมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

๒๕๐๗

(รจ. เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๗๔)

ดำเนินคดีในศาลพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหารจึงให้
เป็นไปตามนั้น

มาตรา ๕^(๑)

ความที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ให้ใช้ตลอดถึงความผิดสุโทษ
และความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามกฎหมาย

มาตรา ๑๐

บรรดาบทในพระราชกำหนดกฎหมาย ที่ท่านกำหนดแก่โทษ
ปรับฐานเดียว ถ้าจำเลยเปนทหารซึ่งไม่ใช่ชั้นสัญญาบัตรหรือชั้นประ
ทวน ท่านว่าถ้าศาลวินิจฉัยเห็นสมควรจะให้จำเลยรับโทษจำคุกแทน
คำปรับตามลักษณะที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ แห่งประมวลกฎหมายลักษณ
อาชญาชนก็ได้

(๑) ความในมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาชญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

๒๕๐๓

(รจ. เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๖๗๔)

มาตรา ๑๑

ความผิดฐานลหุโทษก็ดี ความผิดอันต้องคว่ำโทษจำคุกไม่เกิน
กว่าเดือนหนึ่ง หรือปรับไม่เกินกว่าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เช่นนั้น
แบบโทษที่หนักก็ดี ถ้าจำเลยเป็นทหาร ท่านให้ศาลวินิจฉัยตามเหตุการณ์
ถ้าเห็นสมควรจะเปลี่ยนให้เป็นโทษซึ่งไม่เกินกว่าสามเดือนก็ได้

มาตรา ๑๒ (๑)

เมื่อศาลทหารพิพากษาแก้ชากให้ลงโทษแก่ทหารคนใด ท่าน
ว่าให้ผู้บังคับบัญชาทหารผู้นั้นสั่งให้ลงโทษตามคำพิพากษานั้น
วินิจฉัยตามเหตุการณ์ ถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้อ่านคำพิพากษาให้จำเลย
ฟังต่อหน้าประชุมทหารหมู่หนึ่งหมู่ใด ตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๑) ความในมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

๒๕๐๓

ภาคที่ ๒

ว่าด้วยลักษณะความผิดโดยเงาะ

มาตรา ๑๓

จะเลยสิทธิคนใดท่านปล่อยตัวไปโดยมันให้คำสัตย์ไว้ว่าจะไม่
กระทำการรบกวนท่านอีกจนตลอดเวลาสงครามคราวนั้น ถ้าแลมันเสีย
สัตย์นั้นไซ้ ท่านจับตัวมาได้ ท่านให้ประหารชีวิตมันเสีย หรือจำคุกมันไว้จน
ตลอดชีวิต หรือมีฉันทให้จำคุกมันไว้ตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๔(๑)

ผู้ใดเป็นราชศัตรู แลมันปลอมตัวลวงเข้าไปใน ป้อม ค่าย
เรือรบ หรือสรฐานที่ใด ๆ อันเป็นของสำหรับทหารหรือมีทหารของสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวตั้งอยู่ไซ้ ท่านว่ามันเป็นผู้ลักลอบสอดแนม ให้เอาตัวมัน

(๑) ความในมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

๒๕๐๓

(รจ. เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๕๕)

ไปประหารชีวิตเสีย หรือมิฉะนั้นให้จำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต

มาตรา ๑๕

ผู้ใดปิดบังซ่อนเร้น หรือช่วยราชศัตรูที่กระทำเช่นว่ามาใน
มาตรา ๑๔ โดยที่มันรู้จักว่าเป็นราชศัตรูก็ดี มันปิดบังซ่อนเร้นหรือช่วย
ผู้ลักลอบสอดแนมโดยที่รู้จักแล้วก็ดี ทานว่าโทษมันถึงต้องประหารชีวิต
หรือมิฉะนั้นให้จำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต

มาตรา ๑๖

ผู้ใดเบียดหาร แลมันมีงอาจเกลี้ยกล่อมคนให้ไปเข้าเป็นพวก
ราชศัตรู ทานว่าโทษมันถึงต้องประหารชีวิต หรือมิฉะนั้นให้จำคุกมันไว้
จนตลอดชีวิต

มาตรา ๑๗^(๑)

ผู้ใดทําให้ไปเป็นนายทหาร บังคับกองทหารในทําน้อย ป้อม

(๑) ความในมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗
(ร.จ. เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๗๕)

ค้าย เรือรบ หรือสถานที้อย่างใด ๆ ของทหาร ของสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว ถ้ายังมีทัศนคติกำลังแลสามารถที่มันจะป้องกันและต่อสู้ชาติกั้น มัน
ยอมแพยกกองทัพ ป้อม ค้าย เรือรบ หรือสถานทีนั้น ๆ ให้แก่ราช
สัฏฐ์เสียใช้ ท่านว่าโทษมันถึงประหารชีวิต หรือจำคุกจนตลอดชีวิต หรือ
มีฉนั้นให้จำคุกมันไว้ตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๘^(๑)

ผู้ใดยุยงหรือข่มขืนใจ หรือสมคบกันเพื่อยุยงหรือข่มขืนใจให้
ผู้บังคับกองทัพใหญ่ นอย ป้อม ค้าย เรือรบ หรือสถานที้อย่างใด ๆ
ของทหาร ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวยอมแพแก่ราชสัฏฐ์ ท่านว่าโทษของ
มันถึงประหารชีวิต หรือจำคุกจนตลอดชีวิต หรือมีฉนั้นให้จำคุกมันไว้ตั้ง
แต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

(๑) ความในมาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา
๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับ
ที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๗

(รจ. เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๗๘)

มาตรา ๑๙ (๑)

ผู้ใดเป็นนายเรือ ทานใช้ให้ควบคุมเรือลำหนึ่งลำใดของทหาร
ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในขณะที่กระทำการบรรทุก ถ้ำและมันถอยออก
เสียจากที่รบนั้นโดยไม่มีเหตุอันสมควร ทานว่าโทษของมันถึงประหารชีวิต
หรือจำคุกจนตลอดชีวิต หรือมีมันให้จำคุกมันไว้ตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบ
ปี

มาตรา ๒๐ (๒)

ผู้ใดเป็นนายเรือ ทานใช้ให้ควบคุมเรือลำหนึ่งลำใดของทหาร
ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และมันจงใจกระทำหรือปล่อยให้เรือนั้นชำรุด
หรืออัปปาง ทานว่าโทษของมันถึงจำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

(๑) - (๒) ความในมาตรา ๑๙ ถึงมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย
มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓
(รจ. เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๖๓๔)

มาตรา ๒๑ (๑)

ผู้ใดเป็นนายเรือ ท่านใดให้ควบคุมเรือลำหนึ่งลำใดของทหาร
ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และมีนกระทำหรือปล่อยให้เรือนั้นชำรุดหรือ
อับปางด้วยความประมาทของมันไซ้ ท่านว่าโทษของมันถึงจำคุกไม่เกิน
กว่าสามปี

มาตรา ๒๒ (๒)

ผู้ใดเจตนากระทำหรือปล่อยให้เรือลำหนึ่งลำใดของทหาร
ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ชำรุดหรืออับปาง ท่านว่าโทษของมันถึง
จำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไปจนถึงสิบห้าปี

(๑) ความในมาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๐๓

(รจ. เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๓๔)

(๒) ความในมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา
๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร

(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ (รจ. เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๓๔)

มาตรา ๒๓^(๑)

ผู้ใดกระทำหรือปล่อยให้เรือลำหนึ่งลำใด ของทหารของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ชำรุดหรืออับปางด้วยความประมาทของมันใช้ ท่านว่าโทษของมันถึงจำคุกไม่เกินกว่าสองปี

มาตรา ๒๔^(๒)

ถ้าเรือนั้นเป็นเรือสำหรับใช้เคียวในลำน้ำ ท่านว่าควรลดค่าชดเชยอย่างหนักที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, นั้นลงกึ่งหนึ่งและมีให้ศาลทองถือคามอาญาอย่างเบาที่มีบัญญัติไว้ นั้น ๆ เป็นประมาทในการที่จะปรับโทษผู้กระทำผิด

มาตรา ๒๕^(๓)

ผู้ใดเป็นนายเรือ ท่านใช้ให้ควบคุมเรือเคียวทะเลลำหนึ่งลำใด ของทหารของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถ้ามีเหตุร้ายเกิดขึ้น เช่น พายุ

(๑) - (๓) ความในมาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย
มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ (ร.จ. เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๓๔)

เป็นต้น และมันไม่พากเพียรจนสุดสิ้นความสามารถที่จะแก้ไขให้เรื่อนั้น
พ้นอันตรายเสียก่อน มันละทิ้งเรื่อนั้นไปเสียใช้ทานว่าโทษของมันถึงจำ
คุกไม่เกินกว่าสามปี

มาตรา ๒๖^(๑)

ผู้ใดเป็นนายเรือ ทานใช้ให้ควบคุมเรือ เจริงทะเลลำหนึ่ง
ลำใดของทหารของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถ้ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นเช่นเรือ
เกยที่หินหรือจวนอัปปาง มันรู้ว่ายังมีคนอยู่ในเรื่อนั้น แลมันจงใจไป
เสียจากเรื่อนั้นใช้ ทานว่าโทษของมันถึงจำคุกไม่เกินกว่าห้าปี

มาตรา ๒๗

ผู้ใดเป็นทหาร ถ้ามันมิได้มีเหตุอันสมควรที่จะกระทำได้ แล
มันจึงอาจทำลายหรือละทิ้งเครื่องสาตราวุธ กระสุนปืน เสบียง น้ำ

(๑) ความในมาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

๒๕๐๗

(รจ. เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๓๕)

หรือเครื่องยุทโธปกรณ์อย่างใด ๆ ก็ดี หรือทำให้ของนั้น ๆ วิปลาสบุบ
กลายเป็นก็ดี ท่านว่ามันมีความผิดต่อระหว่างโทษตามสมควรแก่เหตุคง
จะว่าต่อไปนี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสีห์ ท่านให้ลงอาญา
มันเป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ประหารชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกจน
ตลอดชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสีห์ แต่ได้กระทำ
ในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลง
อาญาจำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต หรือมีดนั้นให้จำคุกมันตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึง
ยี่สิบปี

๓) ถ้ามันกระทำความผิดนั้น ในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่
มาแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่ายี่สิบปี

มาตรา ๒๕

ธงซึ่งได้มีพระบรมราชานุญาตให้ใช้ในราชการ เป็นเครื่องหมาย
สำหรับประเทศก็ดี รัฐบาลก็ดี หรือสำหรับเรือรบหลวงหรือกรม
กองทหารใด ๆ ก็ดี หรือเป็นเครื่องหมายสำหรับเกียรติยศ หรือ

ตำแหน่งหน้าที่ราชการของบุคคลใด ๆ ก็ดี เหล่านี้ ถ้าในเวลาเจ้าพนักงานไต่ซักขึ้นไว้หรือประดิษฐานไว้ หรือเชิญไปมาแห่งใด ๆ เพื่อเป็นเครื่องหมายตั้งที่วานั้น ผู้หนึ่งผู้ใดบังอาจ ลด ล้ม หรือกระทำแก่ของนั้นให้อันตราย ชำรุด หรือเปื้อนเปราะเสียหายโดยไม่มีเหตุอันสมควรใช้ ท่านว่ามันมีความผิดฐานสบประมาทจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่า ๑ ปี

อนึ่ง ถ้าของที่มีนสพประมาทนั้น เป็นของเครื่องหมายสำหรับพระเกียรติยศของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ดี สมเด็จพระมหากษัตริย์ มกุฎราชกุมาร หรือผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน เวลารักษาราชการต่างพระองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือพระราชโอรสพระราชธิดา ในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่วารัชกาลใด ๆ ก็ดี ท่านไม่ประสงค์จะให้เอาความในมาตรานี้ไปใช้ลงล่างอาชญา ที่ท่านได้บัญญัติไว้สำหรับความผิดฐานแสดงความอาชญาแก่ราชชนนีประมาท ดังได้กล่าวไว้ในประมวลกฎหมายลักษณะอาชญาสำหรับพระราชอาณาจักรสยามมาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๑๐๐ นั้น

มาตรา ๒๕

ผู้ใดเพิกถอน ท่านได้ให้ชื่อยามรักษาการคดี ท่านมอบหมายให้กระทำการตามบังคับหรือคำสั่งอย่างใด ๆ ก็ดี ถ้าและมันละทิ้งหน้าที่นั้นเสีย หรือมันไปเสียจากหน้าที่โดยมิได้รับอนุญาตก่อน ท่านว่ามันมีความผิด ต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุคงจะว่าต่อไปนี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสำนัก ท่านให้ลงอาชญา มันเป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ประหารชีวิตเสีย ฐานหนึ่งให้จำคุกจนตลอดชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสำนัก แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลงอาชญาจำคุกมันตั้งแต่หนึ่งขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลา หรือที่อื่นนอกจากที่วามาแล้ว ท่านให้ลงอาชญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสิบปี

มาตรา ๓๐

ผู้ใดเพิกถอน และมันขัดขืนหรือละเลยมิกระทำการตามคำสั่งอย่างใด ๆ ท่านว่ามันมีความผิด ต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุคงจะว่าต่อไปนี้ คือ

- ๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตว์ ท่านให้ลงอาชวามันเป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ประหารชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกจนตลอดชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี
- ๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตว์ แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลงอาชวามันตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี
- ๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่ว่ามีมาแล้ว ท่านให้ลงอาชวามันไม่เกินกว่าห้าปี

มาตรา ๓๑

ผู้ใดเพนทหาร และมีนชักขึ้นมิกระทำความผิดตามคำสั่งอย่างใด ๆ โดยมันแสดงความชักขึ้นด้วยกิริยา หรือวาจาองอาจต่อหน้าหมู่ทหารถืออาวุธด้วยใจ ท่านว่ามันมีความผิด ต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุ ดังจะว่าต่อไปนี้ คือ

- ๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตว์ ท่านให้ลงอาชวามันเป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ประหารชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกจนตลอดชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตว์ แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่สามปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่ว่ามาแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสิบปี

มาตรา ๓๖

ผู้ใดเบียดเบียน และมันชักขึ้นหรือละเลยมิกระทำความซบมั่งคั่งอย่างใด ๆ ท่านว่ามันมีความผิด ต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุดังจะว่าต่อไปนี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตว์ ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่หนึ่งขึ้นไปจนถึงสิบปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตว์ แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึกไซ้ ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปจนถึงห้าปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่ว่ามาแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสามปี

มาตรา ๓๓

ผู้ใดเพิกถอน และมันซ์คีนมิกระทำตามข้อบังคับอย่างใด ๆ โดยมันซ์คีนแสดงความซัดซึนนั้นด้วยกิริยาหรือวาจาของอาจต่อนานุทการ ถึงอาจตวยไซ่ ท่านว่ามันซ์คีนมีความผิดต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุ ดังจะว่าต่อไปนี้ คือ

- ๑) ถ้ามันซ์คีนทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตถุ ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่สามปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี
- ๒) ถ้ามันซ์คีนทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตถุ แต่ได้กระทำในเวลาที่ยกสงคราม หรือในเขตร์ซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงสิบปี
- ๓) ถ้ามันซ์คีนทำความผิดนั้นในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่ว่ามาแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าห้าปี

มาตรา ๓๔^(๑)

ผู้ใดเบียดเบียน ทานไร่ให้เบียดเบียนรักษาการ หรืออยู่ยามประจำหน้าที่และมันหลับเสียในหน้าที่กต หรือเมาสุราในหน้าที่กต ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุ ดังจะว่าต่อไปนี้ คือ

- ๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตถ์ ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี
- ๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตถ์ แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปจนถึงสามปี
- ๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลา หรือที่อื่นนอกจากที่ว่ามีมาแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสองปี

(๑) ความในมาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดย (๕) แห่งประมวลกฎหมายอาญาทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๕ (รจ. เล่ม ๔๓ หน้า ๕๐๑)

มาตรา ๓๕

ผู้ใดเบียดหาร ท่านให้เบียดหารรักษาการหรืออยู่ยามประจำ
หน้าที่ แลปรากฏว่ามิได้เอาใจใส่ หรือมิมีความประมาทในหน้าที่นั้น
ไซ้ ท่านว่ามิมีความผิด ต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุดังจะว่าต่อไป
นี้ คือ

- ๑) ถ้ามิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสีห์ ท่านให้ลง
อาญาจำคุกมันตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปจนถึงห้าปี
- ๒) ถ้ามิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสีห์ แต่ได้กระทำ
ในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฎอัยการศึก ท่านให้ลง
อาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสามปี
- ๓) ถ้ามิได้กระทำความผิดนั้นในเวลา หรือที่อื่นนอกจาก
ที่ว่ามีแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสองปี

มาตรา ๓๖

ผู้ใดมั่งอาจใจกำลังทำร้ายแก่ทหารยามรักษาการก็ดี หรือแก่
ทหารอยู่ยามประจำหน้าที่ก็ดี ท่านว่ามิมีความผิดต้องระวางโทษตาม
สมควรแก่เหตุ ดังจะว่าต่อไปนี้ คือ

- ๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตถุ ท่านให้ลงอาชญามันเป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ประหารชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกมันจนตลอดชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกมันตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี
 - ๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตถุ แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตรซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลงอาชญาจำคุกมันตั้งแต่หนึ่งขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี
 - ๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลาหรือที่อื่น นอกจากที่
ว่ามาแล้ว ท่านให้ลงอาชญาจำคุกมันไม่เกินกว่าห้าปี
- ถ้าและในการประทุษร้ายนั้น มันทำให้เขาถึงตายหรือให้เขามีบาดเจ็บถึงสาหัสด้วยไซ้ ท่านว่าถ้ามันสมควรรับโทษหนักยิ่งกว่าที่มีบัญญัติไว้ในมาตราแล้ว ก็ให้มันผู้กระทำความผิดนั้นรับอาชญาตามลักษณะที่ท่านบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๐, ๒๕๑, และ ๒๕๒ แห่งประมวลกฎหมายลักษณอาชญา

มาตรา ๓๓^(๑)

ผู้ใดหมิ่นประมาทหรือขู่เข็ญว่า จะกระทำร้ายแก่ทหารยาม
รักษาการกักหรือแก่ทหารอยู่ยามประจำหน้าที่กัก ท่านว่ามีความผิด
ต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุ ดังจะว่าต่อไปนี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสีห์ ท่านให้ลง
อาญาจำคุกมันตั้งแต่หนึ่งขึ้นไปจนถึงสิบปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสีห์ แต่ได้
กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฎอัยการศึก
ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปจนถึงห้าปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ในเวลาหรือที่อื่นนอกจาก
ที่วามาแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสามปี

(๑) ความในมาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดย (๒) แห่งประมวล
กฎหมายอาญาทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๕

(รจ. เล่ม ๔๓ หน้า ๕๐๑)

มาตรา ๓๘(๑)

ผู้ใดเป็นทหาร และมันมังอาจกระทำการประทุษร้ายด้วยกำลังกายแก่ผู้ซึ่งมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือมันไคร ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุ ดังจะว่าต่อไปนี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตถุ ท่านให้ลงอาชญามันเป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ประหารชีวิตเสีย ฐานหนึ่งให้จำคุกมันตลอดชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกมันตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตถุ แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตรซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลงอาชญาจำคุกมันตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่วามาแล้ว ท่านให้ลงอาชญาจำคุกมันตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี

(๑) ความในมาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพ.ร.บ.

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๓

(ร.จ. เล่ม ๘๗ หน้า ๑๒๐)

มาตรา ๓๘

ผู้ใดเป็นทหาร และมีบัญชีกำลังทำร้ายแก่ทหารผู้ใดซึ่ง
เป็นผู้ใหญ่เหนือมันไซ่ ท่านว่ามันควรรับอาญาจำคุกไม่เกินกว่าห้าปี

มาตรา ๔๐

ถ้าและในการกระทำผิดเช่นว่ามาในมาตรา ๓๘ และ ๓๙
นั้น เป็นเหตุใหญ่ของประทุษร้ายถึงตาย หรือต้องบาดเจ็บถึงสาหัส
ด้วยไซ่ ท่านว่าตามสมควรรับโทษหนักยิ่งกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้
แล้ว ก็ให้ลงอาญาแก่มันผู้กระทำผิดนั้นตามลักษณะที่ท่านบัญญัติไว้ในมาตรา
๒๕๐, ๒๕๑, และ ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายลักษณอาญา

มาตรา ๔๐ (๑)

ผู้ใดเป็นทหาร และมีบัญชีแสดงความสามารถร้ายต่อ
ผู้บังคับบัญชา หรือต่อทหารที่เป็นใหญ่เหนือมัน หรือมันหมิ่นประมาทได้

(๑) ความในมาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๓
(ร.จ. เล่ม ๔๗ หน้า ๑๖๐)

ความ หรือโศกนาความหมิ่นประมาทอย่างใด ๆ ก็ดี ท่านว่ามันมีความ
ผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าสามปี

มาตรา ๘๖

ถ้าทหารมีผู้สมกัน ณ ที่ใด ๆ ตั้งแต่หากคนขึ้นไปใช้กำลังทำร้าย
หรือขู่เข้าว่าจะทำร้ายก็ดี หรือมันกระทำการอย่างใด ๆ ขึ้นให้ผู้นาย
ในบ้านเมืองของท่านก็ดี ท่านว่ามันมีความผิดฐานกำเริบต้องระวางโทษ
ความสมควรแก่เหตุด้วยกันทุกคน ดังจะว่าต่อไปนี้ คือ

- ๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตถุ ท่านให้ลง
อาชญามันเป็นสามฐานคือ ฐานหนึ่งให้ประหารชีวิตเสีย ฐานหนึ่งให้
จำคุกมันจนตลอดชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี
- ๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตถุ แต่ได้กระทำ
ในเวลาสงคราม หรือในเซครซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลง
อาชญาจำคุกมันตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี
- ๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลา หรือที่อื่นนอกจาก
ที่ความมาแล้ว ท่านให้ลงอาชญาจำคุกมันไม่เกินกว่าห้าปี

มาตรา ๕๓

ถ้าและในพวกทหาร ที่กระทำการกำเริบที่ว่ามาในมาตรา ๕๒ นั้น มีสาตราวุธไปช่วยตั้งแค้นหนึ่งขึ้นไป ท่านว่าพวกนั้นต้องระวางโทษ ตามสมควรแก่เหตุด้วยกันทุกคน ดังจะว่าต่อไปนี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสีห์ ท่านให้ลงอาญามันเป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ประหารชีวิตเสีย ฐานหนึ่งให้จำคุกจนตลอดชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสีห์ แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตที่ซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่สามปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่ว่ามาแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสิบปี

มาตรา ๕๔

เมื่อเจ้าพนักงาน ผู้มีตำแหน่งหน้าที่ได้บังคับทหารที่กระทำการกำเริบในข้อใด ๆ ให้เลิกไปเสีย ถ้าและพวกทหารที่กระทำการกำเริบนั้น คนใดที่ยังมิได้ไร้อาวุธอย่างใดแล้ว เลิกไปตามบังคับนั้น โดย

คือ ท่านว่าให้ลงโทษแก่มันตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ และ ๕๗ นั้นเท่า
กึ่งหนึ่ง

มาตรา ๕๕^(๑)

ผู้ใดเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร ชั้นประทวนชั้นนายสิบชั้นจ่า
หรือ เป็นพลทหารก็ดี ถ้าแลมันขาดจากหน้าที่ราชการโดยมิได้รับอนุญาต
หรือมันขาดจากราชการในเมื่อพ้นกำหนดอนุญาตแล้วก็ดี แม้เป็นไป
ด้วยความเจตนาจะหลีกเลี่ยงจากราชการตามคำสั่งให้เค็รกองทหาร
หรือ เค็รเรือไปจากที่ หรือคำสั่งเรียกระดมเตรียมศึกนั้นไซ้ ท่านว่ามัน
มีความผิดฐานหนีราชการ อีกนัยหนึ่งมันขาดจากราชการ จนถึงกำหนด
ที่จะกล่าวต่อไปนี้ คือ

๑) ขาด ๒๔ ชั่วโมง ต่อหน้าราชการ

(๑) ความในมาตรา ๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

๒๕๐๗

(รจ. เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๗๕)

๒) หาก ๓ วัน ถ้ามีใ้ขอหน้ราชสัฎฐ์ แต่ในเวลาสงคราม
หรือในเขตที่ใ้กฎอัยการศึก

๓) หาก ๑๕ วัน ในที่และเวลาอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมา
แล้วคั้งนี้ใ้ ท่านถ้ว่ามันมีความนิคฐานหน้ราชการกุกกัน

มาตรา ๑๖

ผู้ใ้กระทำให้ความนิคฐานหน้ราชการ ท่านว่ามันต้องระวาง
โทษตามสมควรแก่เหตุ คั้งจะว่าต่อไปนี้ ก็

๑) ถ้ามันหลบหนีไปเข้าอยู่กั้พวกราชสัฎฐ์ ท่านว่าโทษมัน
ถึงตาย

๒) ถ้ามันกระทำให้ความนิคณันต่อหน้ราชสัฎฐ์ ท่านใ้หลง
อาญาจำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต หรือมีฉนันใ้จำคุกมันไว้สี่ปี

๓) ถ้ามันมีใ้กระทำให้ความนิคณันต่อหน้ราชสัฎฐ์ แต่ใ้
กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตที่ซึ่งอยู่ในอำน้จากกฎอัยการศึก
ท่านใ้หลงอาญาจำคุกมันไว้ตั้งแต่หนึ่งขึ้นไปจนถึงสิบห้าปี

๔) ถ้ามันกระทำให้ความนิคณันในเวลา หรือที่อื่นนอกจากที่
ว่ามาแล้ว ท่านใ้หลงอาญาจำคุกมันผู้้กระทำนิคณันไว้ไม่เกินกว่าห้าปี

มาตรา ๔๗(๑)

ผู้ใดเผยแพร่สาร ทานใช้ให้มีหน้าพิจักษณ์หรือท่า หรือปกครอง
รักษาทรัพย์สินใด ๆ ของทหาร ถ้าและมันบังอาจเอาของอื่นปลอมหรือ
ปนกับทรัพย์สินนั้น ๆ ให้เสื่อมลงก็ดี หรือมันปล่อยให้ผู้อื่นกระทำเช่นนั้น
โดยมันรู้เห็นเป็นใจด้วยก็ดี ทานว่ามันมีความผิดของระวางโทษจำคุกถึง
สามเดือนขึ้นไป จนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่ร้อยบาทขึ้นไปจนถึงสองพัน
บาทด้วยอีกโสดหนึ่ง

และทหารคนใดทานใช้ให้มีหน้าพิจักษณ์หรือท่า หรือปกครอง
รักษาสิ่งใด ๆ ของทหาร ถ้าและมันบังอาจจ่ายทรัพย์สินใด ๆ ที่มัน
อยู่ว่ามีของอื่นปลอมหรือปนเข้ามาแล้วก็ดี หรือมันปล่อยให้ผู้อื่นกระทำ
เช่นนั้น แล้วมันไม่รีบร้องเรียนต่อผู้ใหญ่ที่เห็นมันก็ดี ทานว่ามันมีความ
ผิดของระวางโทษเช่นเข้ามาในมาตรานี้แล้วนั้นคู่กัน

(๑) ความในมาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระ
ราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

๒:๕๐๗

(รจ. เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๑ หน้า ๒๓๕)

มาตรา ๔๔

ในเวลาสงคราม ถ้าผู้ใดกระทำการปราศจากความเมตตา แก่คนที่ถูกอาวุธบาดเจ็บ หรือแก่คนที่ป่วยเจ็บในกองทัพฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด กิตี หรือกระทำการปล้นทรัพย์สินอย่างใด ๆ ที่ท่านบัญญัติไว้ใน มาตรา ๒๔๕ ถึงมาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๕๕ ถึงมาตรา ๓๐๓ แห่ง ประมวลกฎหมายลักษณะอาชุนั้น ท่านให้เพิ่มโทษมันผู้กระทำผิดต้องระวาง โทษตามที่ท่านบัญญัติไว้สำหรับความแต่นั้นขึ้นด้วยอีกกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๔๕(๑)

ในเวลาสงคราม ถ้าผู้ใดใช้ธงกาชาดหรือเครื่องหมายกาชาด โดยผิดข้อบังคับแห่งหนังสือสัญญานานาประเทศ ซึ่งทำที่เมืองเยนีวาเมื่อ

(๑) ความในมาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย (๗) แห่งประมวลกฎหมายอาชุนานาชาติแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๕ (รจ. เล่ม ๔๓ หน้า ๕๐๑)

วันที่ ๖ กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๕ ท่านว่าฉันมีความผิดต้องด้วย
อาญาซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวลกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๕๐ (๑)

ผู้ใดเป็นทหาร ถ้ามันกระทำความผิดในเวลาที่ท่านใช้ให้เป็นยาม
รักษาการ หรืออยู่ยามประจำที่ หรือให้กระทำการอย่างใด ๆ ที่มีสา-
ตราวุธ ของหลวงประจำตัวโดยความผิดที่ท่านบัญญัติไว้ในมาตราต่าง ๆ
แห่งกฎหมายลักษณะอาญา ถึงจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

มาตรา ๕๔ ถึงมาตรา ๑๐๐ ความผิดในฐานะประทุษร้ายต่อ
พระบรมราชตระกูล

มาตรา ๑๐๒ ถึงมาตรา ๑๐๔ ความผิดฐานกบฏภายในพระ-
ราชอาณาจักร

(๑) ความในมาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๒
(รจ. เล่ม ๕๐ หน้า ๕๐๒)

มาตรา ๑๐๕ ถึงมาตรา ๑๐๘ ความผิดฐานกบฏภายนอกพระ-
ราชอาณาจักร

มาตรา ๑๑๒ ถึงมาตรา ๑๑๕ ความผิดต่อทางพระราชไมตรี
กับต่างประเทศ

มาตรา ๑๑๖ ถึงมาตรา ๑๒๕ ความผิดต่อเจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๕๑ ความผิดฐานกระทำให้เสื่อมเสียอำนาจศาล

มาตรา ๑๕๔ ความผิดฐานร้ายผู้อื่นให้พ้นอาชญาอันควรรับ

โทษตามกฎหมาย

มาตรา ๑๖๕ ถึงมาตรา ๑๖๘ ความผิดฐานหลบหนีจากที่

คุมขัง

มาตรา ๑๗๗ ถึงมาตรา ๑๘๖ ความผิดฐานสมคบกันเป็น
อั้งยี่ และเป็นของโจรผู้ร้าย

มาตรา ๑๘๓ และมาตรา ๑๘๔ ความผิดฐานก่อกองโจร

มาตรา ๑๘๕ ถึงมาตรา ๒๐๐ ความผิดฐานกระทำให้เกิด
ภัยอันตรายแก่สาธารณชน ฐานกระทำให้สาธารณชนปราศจากความ
สะดวกในการไปมาและการส่งข้าวและของถึงกัน และฐานกระทำให้
สาธารณชนปราศจากความสุขสบาย

มาตรา ๒๕๓ ความผิดฐานเกี่ยวข้องกับในที่วาทศอสูกันซึ่งมีผู้ถึง
แก่ความตาย

มาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๒๕๕ ความผิดฐานประทุษร้ายแก่ร่างกาย

มาตรา ๒๖๔ ถึงมาตรา ๒๗๗ ความผิดฐานกระทำให้เสื่อม
เสียอิสรภาพ

มาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๒๙๖ ความผิดฐานลักทรัพย์

มาตรา ๒๙๗ ถึงมาตรา ๓๐๖ ความผิดฐานฉ้อโกง ฐานฉ้อ-
ทรัพย์ ฐานปล้นทรัพย์ และฐานสลัด

มาตรา ๓๐๗ ความผิดฐานกรรโชก

มาตรา ๓๑๗ ถึงมาตรา ๓๓๐ ความผิดฐานบุกรุก

ทำนว่ามั่นคงกระทำผิดต้องระวางโทษตามที่ท่านบัญญัติไว้สำหรับ
ความผิดเช่นนั้น และให้เพิ่มโทษอื่นอีกกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๕๑ (๑)

(ยกเลิกทั้งมาตรา)

มาตรา ๕๒ (๒)

เมื่อความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ดังที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๒๔, ๒๖, ๒๗ (๒ ฎ ๓), ๒๘ (๒ ฎ ๓), ๓๐ (๒ ฎ ๓), ๓๑ (๒ ฎ ๓) ๓๒, ๓๓, ๓๖ (๒ ฎ ๓), ๓๗, ๓๘ (๒ ฎ ๓), ๓๙, ๔๑, ๔๒ (๒ ฎ ๓) ๔๓ (๒ ฎ ๓), ๔๖ (๒, ๓ ฎ ๔), ๔๗ ๔๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญาทหารนี้ได้กระทำลงด้วยความประสงค์ที่จะบ่อนทำลายสมรรถภาพของกรมกองทหารเสื่อมทรามลงไซ้ ท่านให้เพิ่มโทษผู้กระทำความผิดดังต่อไปนี้

ถ้าระวางโทษอย่างสูงสุดกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียง

(๑) ความในมาตรา ๕๑ ยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร พ.ศ. ๒๕๒๖

(รจ. เล่ม ๕๐ หน้า ๕๓๖)

(๒) ความในมาตรา ๕๒ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช ๒๕๒๖

(รจ. เล่ม ๕๔ หน้า ๑๓๒)

จำคุกตลอดชีวิตไว้ ท่านให้เพิ่มขึ้นเป็นโทษอย่างสูงสุดถึงประหารชีวิต
ถ้าระวางโทษอย่างสูงสุดกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียง
จำคุกมีกำหนดยี่สิบปีไว้ ท่านให้เพิ่มขึ้นเป็นโทษจำคุกไว้จนตลอดชีวิต
เป็นอย่างสูงสุด

ถ้าระวางโทษอย่างสูงสุดที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียง
จำคุกมีกำหนดเวลาอย่างอื่นนอกจากที่กล่าวแล้วท่านให้เพิ่มขึ้นอีกถึงหนึ่ง
ของโทษที่ได้วางไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

เมื่อความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งที่ได้ระบุไว้ในวรรคต้นนี้ได้
กระทำไปเป็นส่วนหนึ่งของแผนการที่จะตั้งล้างล้มรัฐบาลก็ดี ฤจะให้
เปลี่ยนแปลงระเพณีการ เมืองฯ เศรษฐกิจแห่งพระราชอาณาจักรด้วย
กำลังบังคับ ฤจะทำร้ายก็ดี ท่านว่ามันผู้กระทำมีความผิดต้องระวาง
โทษถึงประหารชีวิต ฤจำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต

(คัดจากราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๖๕ หน้า ๔๕๕ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์

บทบัญญัติเปรียบเทียบประมวลกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗
และประมวลกฎหมายอาญา

<u>ประมวลกฎหมายลักษณะอาญาร.ศ. ๑๒๗</u>	<u>ประมวลกฎหมายอาญา</u>
มาตรา ๕๘ - ๑๐๐	เทียบกับ มาตรา ๑๑๒
มาตรา ๑๐๒ - ๑๐๘	เทียบกับ มาตรา ๑๑๐ - ๑๑๒
มาตรา ๑๐๕ - ๑๐๘	เทียบกับ มาตรา ๑๑๕-๑๒๑, ๑๒๓-๑๒๘ ๑๒๒
มาตรา ๑๑๒ - ๑๑๕	เทียบกับ มาตรา ๑๓๐ - ๑๓๕
มาตรา ๑๑๖ - ๑๒๘	เทียบกับ มาตรา ๑๓๖ - ๑๔๖, ๓๒๘
มาตรา ๑๕๑	เทียบกับ มาตรา ๑๕๘
มาตรา ๑๕๘	เทียบกับ มาตรา ๑๘๘, ๑๘๙, ๑๙๑, ๑๙๒
มาตรา ๑๖๕ - ๑๖๙	เทียบกับ มาตรา ๑๙๑, ๑๙๓, ๒๐๘, ๒๐๕
มาตรา ๑๗๗ - ๑๘๖	เทียบกับ มาตรา ๒๐๙ - ๒๑๘
มาตรา ๑๘๓ - ๑๘๘	เทียบกับ มาตรา ๒๑๕ - ๒๑๖

ประมวลกฎหมายลักษณะอาชญากรรม. ศ. ๑-๗

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๘๕ - ๒๐๑	เทียบกับ	มาตรา ๒๑๗ - ๒๓๕
มาตรา ๒๑๕ - ๒๕๑	เทียบกับ	มาตรา ๒๔๔ - ๒๕๕, ๒๕๐
มาตรา ๒๕๓	เทียบกับ	มาตรา ๒๕๕
มาตรา ๒๕๔ - ๒๕๕	เทียบกับ	มาตรา ๒๕๕ - ๓๐๐
มาตรา ๒๖๔ - ๒๗๗	เทียบกับ	มาตรา ๓๐๕ - ๓๒๐, ๒๕๑ - ๒๕๕
มาตรา ๒๘๔ - ๒๙๖	เทียบกับ	มาตรา ๓๓๔, ๓๓๕, ๓๓๕ พิ
มาตรา ๒๙๗ - ๓๑๖	เทียบกับ	มาตรา ๓๓๖, ๓๓๕, ๓๓๕ พิ ๓๔๐ - ๓๔๐ พิ
มาตรา ๓๐๓	เทียบกับ	มาตรา ๓๓๗
มาตรา ๓๒๗ - ๓๓๕	เทียบกับ	มาตรา ๓๖๒ - ๓๖๖
มาตรา ๑๘	เทียบกับ	มาตรา ๒๕, ๓๐
มาตรา ๒๕๖	เทียบกับ	มาตรา ๒๕๑

บันทึกเปรียบเทียบการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร

คำปรารภ

ในพระราชปรารภความว่า "ชนบทนิยมฝ่ายทหาร" มีอยู่ ๓ แห่ง ได้ถูกแก้ไขโดย (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญาทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๕ เป็นต้น

ใน ๒ แห่งแรกแก้ไขเป็น "หน้าที่ฝ่ายทหาร" แห่งหลังแก้ไขเป็น "วินัยทหาร"

มาตรา ๔

(บทวิเคราะห์ศัพท์ คำว่า "ทหาร")

ในกฎหมายนี้ คำว่า "ทหาร" นั้น ท่านหมายความว่า บุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจกฎหมายฝ่ายทหาร เช่น บุคคลที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระธรรมนูญศาลทหารบก รัตนโกสินทรศก ๑๒๖ และในมาตรา ๔๓ แห่งพระธรรมนูญศาลทหารเรือ รัตนโกสินทรศก ๑๒๗

บทวิเคราะห์ศัพท์ คำว่า "ทหาร" ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่
หนึ่งโดย (๒) แห่งประมวลกฎหมายอาญาทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช
๒๔๖๕ ได้แก้ไขความว่า "มาตรา ๔๕ แห่งพระธรรมนูญศาลทหาร
บก รัตนโกสินทรศก ๑๒๖" เป็น "มาตรา ๕๕ แห่งพระธรรมนูญศาลทหาร
บก พระพุทธศักราช ๒๔๖๕"

บทวิเคราะห์ศัพท์ คำว่า "ทหาร" ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่สอง
โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
ทหาร พุทธศักราช ๒๔๖๖^(*) เป็นดังนี้

"คำว่า "ทหาร" ในเวลาปกติให้ความหมายรวมถึงบุคคลซึ่งอยู่ใน
ในอำนาจกฎหมายฝ่ายทหาร ในเวลาสงคราม หรือในเวลาประกาศใช้
กฎอัยการศึกให้หมายรวมถึงบุคคลที่อยู่ในเขตยุทธบริเวณ หรือใน

(*) พระราชกำหนดอนุมัติโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติอนุมัติ
พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช
๒๔๖๖ พุทธศักราช ๒๔๖๖

เขตที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก ซึ่งผู้มีอำนาจทหารสูงสุดสั่งให้ปฏิบัติ หรือละเว้นปฏิบัติการใด เพื่อประโยชน์แห่งการสงคราม"

บทวิเคราะห์ศัพท์ คำว่า "ทหาร" ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่สามโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๕๓ เป็นดังนี้

" "ทหาร" หมายความว่า บุคคลที่อยู่ในอำนาจกฎหมาย ฝ่ายทหาร "

(บทวิเคราะห์ศัพท์ คำว่า "คำสั่ง" และ "ข้อบังคับ")

คำว่า "คำสั่ง" นั้น ท่านหมายความว่า บรรดาข้อความที่ นายทหารผู้ถืออำนาจอันสมควร เป็นผู้สั่งไปโดยสมควรแก่กาลสมัย และชอบด้วยพระราชกำหนดกฎหมาย คำสั่ง เช่นนี้ท่านว่า เมื่อผู้รับคำสั่งนั้น ได้กระทำการแล้ว ก็เป็นอันหมดเขตของการที่สั่งนั้น

คำว่า "ข้อบังคับ" นั้น ท่านหมายความว่า บรรดาข้อบังคับ แลกต่าง ๆ ที่ให้ไว้โดยผู้เสมอซึ่งนายทหารผู้ถืออำนาจอันสมควร ได้ออกไว้โดยสมควรแก่กาลสมัยและชอบด้วยพระราชกำหนดกฎหมาย

บทวิเคราะห์ศัพท์ คำว่า "คำสั่ง" และ "ข้อบังคับ" ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล

กฎหมายอาญาทหาร พ.ศ. ๒๔๗๓ ได้แก้ไขเฉพาะ คำว่า "นายทหาร"
เป็นคำว่า "ผู้ซึ่งบังคับบัญชาทหาร" ทั้งสองแห่ง

มาตรา ๕ ทวิ

มาตรา ๕ ทวิ บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารตามกฎหมายว่าด้วย
ธรรมนูญศาลทหาร ผู้ใดกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายนี้ หรือกฎ-
หมายอื่นนอกราชอาณาจักรจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร

ในกรณีที่มีโทษความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร
ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๗ ถึงมาตรา ๑๖๕ แห่งประมวลกฎหมาย
อาญา ถ้าได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศ อันถึงที่สุดให้ปล่อย
ตัวผู้นั้น หรือศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษ
แล้ว ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักร เพราะการกระทำนั้นอีก แต่
ถ้าผู้นั้นยังไม่พ้นโทษ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือ
จะไม่ลงโทษเลยก็ได้

ความในมาตรา ๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

มาตรา ๖

มาตรา ๖ ผู้ใดต้องคำพิพากษาศาลทหารบก หรือศาลทหารเรือให้ลงอาญาประหารชีวิต ท่านให้เอาเงินไปยิงเสียให้ตายหรือตัดศีรษะ สุดแล้วแต่ศาลจะสั่งในคำพิพากษา

ความในมาตรา ๖ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช ๒๔๙๓ เป็นดังนี้

"มาตรา ๖ ผู้ใดต้องคำพิพากษาศาลทหารให้ลงอาญาประหารชีวิต ท่านให้เอาไปยิงเสียให้ตาย"

มาตรา ๗

มาตรา ๗ นายทหารผู้มีอำนาจบังคับบัญชาได้นั้น ท่านให้มีอำนาจลงอาญาแก่ผู้กระทำความผิดควินัยทหาร ตามลักษณะกฎหมายหรือข้อบังคับทหารบก ทหารเรือ ซึ่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้นไว้

ความในมาตรา ๗ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่หนึ่งโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช ๒๔๙๓ เป็นดังนี้

"มาตรา ๗ ผู้ซึ่งบังคับบัญชาทหารใดนั้น ท่านให้มีอำนาจลง
อาญาแก่ผู้ใดที่กระทำผิดคดีวินัยทหาร ตามลักษณะกฎหรือข้อบังคับทหารบก
ทหารเรือ ซึ่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้นไว้ และชำระ
การในกระทรวงพลเรือน ซึ่งบังคับบัญชาทหารชั่วเวลาที่ทหารไปรับ
ราชการอยู่ในบังคับบัญชา ท่านให้มีอำนาจลงอาญาแก่ทหารในบังคับบัญชา
นั้นได้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบชำระราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๐"

ความในมาตรา ๗ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่ง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นดังนี้

"มาตรา ๗ ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยวินัย
ทหารมีอำนาจลงทัณฑ์แก่ทหารผู้กระทำความผิดคดีวินัยทหารตามกฎหมาย
ว่าด้วยวินัยทหารไม่ว่าเป็นการกระทำความผิดในหรือนอกราชอาณาจักร"

มาตรา ๘

มาตรา ๘ การกระทำความผิดอย่างใด ๆ ที่มีบัญญัติไว้ใน

มาตรา ๒๑, ๒๓, ๒๔, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔,
๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๔๐, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๖, และ ๔๗ แห่งประมวล

กฎหมายนี้ ถ้าเป็นการเล็กน้อยไม่สำคัญ ท่านให้ถือว่าเป็นความผิดต่อวินัยทหารควรมีโทษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙ เว้นไว้แต่ถ้านายทหารผู้มีอำนาจตั้งศาลทหาร อันมีหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีเช่นนั้น จะสั่งให้ส่งตัวผู้กระทำผิดไปพิจารณา หรือว่าจะมีการฟ้องคดีความผิดนั้นต่อศาลพลเรือน ตามความในมาตรา ๕๓ แห่งพระธรรมนูญศาลทหารบก รัตนโกสินทรศก ๑๒๒ หรือในมาตรา ๔๔ แห่งพระธรรมนูญศาลทหารเรือ รัตนโกสินทรศก ๑๒๓ นั้นจึงให้เป็นไปตามที่ว่านั้น

ความในมาตรา ๔ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่หนึ่ง โดย (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญาทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๕ ได้แก้ไขเฉพาะความว่า "มาตรา ๕๓ แห่งพระธรรมนูญศาลทหารบก รัตนโกสินทรศก ๑๒๒" เป็น "มาตรา ๔๐ แห่งพระธรรมนูญศาลทหารบก พุทธศักราช ๒๔๖๕"

ความในมาตรา ๔ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่สอง โดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นต้น

"มาตรา ๔ การกระทำความผิดอย่างใด ๆ ที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ ถ้าผู้มีอำนาจบังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร พิจารณาเห็นว่า เป็นการเล็กน้อยไม่สำคัญให้ถือว่าเป็นความผิดต่อวินัยทหาร และให้มีอำนาจลงทัณฑ์ตามมาตรา ๗ เว้นแต่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหารจะสั่งให้ส่งตัวผู้กระทำความผิดไปดำเนินคดีในศาลทหาร หรือจะมีการดำเนินคดีนั้นในศาลพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหารจึงให้เป็นไปตามนั้น"

มาตรา ๕

มาตรา ๕ ความที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ นั้น ท่านให้ใช้ตลอดถึงความผิดฐานลหุโทษ ดังที่มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายลักษณะอาญา และถึงความผิดอย่างอื่น ๆ อันต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าเดือนหนึ่ง หรือปรับไม่เกินกว่าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เช่นว่ามานั้น

ความในมาตรา ๕ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นดังนี้

"มาตรา ๕ ความที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ให้ใช้ตลอดถึงความผิดลหุโทษ และความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามกฎหมาย"

มาตรา ๑๖

มาตรา ๑๖ เมื่อศาลทหารบกหรือศาลทหารเรือศาลใดพิพากษาเค็ชชากให้ลงโทษแก่ทหารคนใด ท่านว่าให้นายทหารผู้มีอำนาจสั่งให้ลงโทษตามคำพิพากษานั้นวินิจฉัยตามเหตุการ ถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้อ่านคำพิพากษาให้จำเลยฟังต่อหน้าประชุมทหารหมู่หนึ่งหมู่ใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

ความในมาตรา ๑๖ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่หนึ่ง โดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช ๒๕๑๓ โดยแก้ไขเฉพาะคำว่า "ทหาร" เป็น "ผู้ซึ่งบังคับบัญชาทหาร"

ความในมาตรา ๑๖ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่สอง โดยมาตรา

๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยแก้ไขเฉพาะความว่า "ศาลทหารบกหรือศาลทหารเรือ ศาลใด" เป็น "ศาลทหาร"

มาตรา ๑๔

มาตรา ๑๔ ผู้ใดเป็นราชสัตรู และมันปลอมตัวลวงเข้าไปใน บั้ม ค่าย เรือรบ หรือสถานที่ใด ๆ อันเป็นของสำหรับทหารบก ทหาร เรือ หรือมีทหารบก ทหารเรือ ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตั้งอยู่ไซ้ ท่าน ว่าเป็นผู้ลักลอบ สอดแนมให้เอาตัวมันไปประหารชีวิตเสีย หรือมิฉะนั้น ให้จำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต

ความในมาตรา ๑๔ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่ง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยแก้ไขเฉพาะคำว่า "ทหารบก ทหารเรือ" เป็น "ทหาร"

มาตรา ๑๓, มาตรา ๑๔, มาตรา ๑๕, มาตรา ๒๐, มาตรา ๒๑,

มาตรา ๒๒, มาตรา ๒๓, มาตรา ๒๔, มาตรา ๒๕ และ มาตรา ๒๖

คำว่า "ของกรมทหารบก" ทุกแห่งของมาตราดังกล่าวได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดย (๘) แห่งประมวลกฎหมายอาญาทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๕ โดยแก้เป็นคำว่า "ของทหารบก" ทุกแห่ง คำว่า "ทหารบก ทหารเรือ" ทุกแห่งในมาตราดังกล่าว ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยแก้ไขเป็นคำว่า "ทหาร" ทุกแห่ง

มาตรา ๓๔

มาตรา ๓๔ ผู้ใดเป็นทหาร ท่านให้ให้เป้นยามรักษาการ หรืออยู่ยามประจำหน้าที่และมันนอนเสียในหน้าที่กั หรือ เมาสุราใน หน้าที่กั ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุ ดังจะ ว่าต่อไปนี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัฎฐ์ ท่านให้ลง อาญาจำคุกมันตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัฎฐ์ แต่ได้ กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก

ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปจนถึงสามปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลา หรือที่อื่นนอกจากที่วามาแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสองปี

ความในมาตรา ๓๔ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดย (๕) แห่งประมวลกฎหมายอาญาทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๘ โดยแก้ไขเฉพาะความว่า "และมันนอนเสีย" เป็น "และมันหลับเสีย"

มาตรา ๓๕

มาตรา ๓๕ ผู้ใดหมิ่นประมาทหรือขู่เข็ญว่า จะกระทำร้ายแก่ทหารยามรักษาการอยู่ยามประจำหน้าที่ก็ดี ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุ ดังจะว่าต่อไปนี้ คือ

- ๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสีห์ ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงสิบปี
- ๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสีห์ แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเซตร์ซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปจนถึงห้าปี
- ๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่วามาแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสามปี

ความในมาตรา ๓๓ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดย (๖) แห่ง
ประมวลกฎหมายอาญาทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๖๕ โดย
แก้ไขเฉพาะความว่า "ทหารยามรักษาการอยู่ยามประจำหน้าที่" เป็น
"ทหารยามรักษาการกึ่ง หรือแกทหารอยู่ยามประจำหน้าที่กึ่ง"

มาตรา ๓๔

มาตรา ๓๔ ผู้ใดเป็นทหาร และมันยังอาจกระทำการประ-
ทุษร้ายด้วยกำลังกายแกทหารคนใดที่มีอำนาจบังคับบัญชาเหนือมันไซ้
ท่านว่ามันมีความผิดของระวางโทษตามสมควรแก่เหตุ ดังจะว่าต่อไปนี้
คือ

- ๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสีห์ ท่านให้ลง
อาชญามันเป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ประหารชีวิตเสีย ฐานหนึ่ง
ให้จำคุกมันตลอดชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกมันตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี
- ๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสีห์ แต่ได้กระทำ
ในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลง
อาชญาจำคุกมันตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี
- ๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่
ว่ามาแล้ว ท่านให้ลงอาชญาจำคุกมันตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี

ความในมาตรา ๓๘ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาอาทหาร พุทธศักราช ๒๕๒๓ โดยแก้เฉพาะคำว่า "แก้อหารคนใดที่มีอำนาจเหนือมัน" เป็น "แก้อูซึ่งมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือมัน"

มาตรา ๔๑

มาตรา ๔๑ ผู้ใดเป็นทหาร และมันบั้งอาจแสดงความอาชวฎมาทร้ายต่อทหารผู้ใดผู้ซึ่งมีอำนาจบังคับบัญชาหรือ เป็นผู้ใหญ่เหนือมัน หรือมันหมิ่นประมาทใส่ความ หรือโฆษณาความหมิ่นประมาทอย่างใด ๆ ก็คือ ทานว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าสามปี

ความในมาตรา ๔๑ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาอาทหาร พุทธศักราช ๒๕๒๓ โดยแก้ไขความว่า "บั้งอาจแสดงความอาชวฎมาทร้ายต่อทหารผู้ใดผู้ซึ่งมีอำนาจบังคับบัญชาหรือ เป็นผู้ใหญ่เหนือมัน" เป็น "บั้งอาจแสดงความอาชวฎมาทร้ายต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อทหารที่เป็นใหญ่เหนือมัน"

มาตรา ๕๕

มาตรา ๕๕ ผู้ใดเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร ชั้นประทวน
ชั้นนายสิบชั้นจ่า หรือเป็นพลทหารบกทหารเรือก็ดี ถ้าแลมันขาดจากหน้าที่ราชการโดยมิได้รับอนุญาต หรือมันขาดจากราชการในเมื่อหมิ่นกำหนดอนุญาตแล้วก็ดี แม้จะไปถวายความเจตนาจะหลีกเลี่ยงจากราชการตามคำสั่งให้เค็รกองทหาร หรือเค็รเรือไปจากที่ หรือคำสั่งเรียกระดมเตรียมศึกนั้นไซ้ ท่านว่ามันมีความผิดฐานหนีราชการ อีกนัยหนึ่งมันขาดจากราชการ จนถึงกำหนดที่จะกล่าวต่อไปนี้ คือ

- ๑) ขาด ๒๔ ชั่วโมง ต่อหน้าราชสัฏ
- ๒) ขาด ๓ วัน ถ้ามีไซ้ต่อหน้าราชสัฏ แต่ในเวลาสงคราม หรือในเขตที่ไซ้กฎอัยการศึก
- ๓) ขาด ๑๕ วัน ในที่และเวลาอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้วคั้งนี้ไซ้ ท่านว่ามันมีความผิดฐานหนีราชการคุดกั้น

ความในมาตรา ๕๕ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยแก้ไขเฉพาะความว่า "พลทหารบก ทหารเรือ" เป็น "พลทหาร"

มาตรา ๔๘

มาตรา ๔๘ ในเวลาสงคราม ถ้าผู้ใดใช้ธงกาคะบาทแดง หรือเครื่องหมายกาคะบาทแดงโดยผิดข้อบังคับแห่งหนังสือสัญญาทาง ประเทศ ซึ่งทำที่เมืองเยนีวาเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๕๕ ท่านว่ามีความผิดต้องกักขังอาชญาซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๘ แห่ง ประมวลกฎหมายลักษณอาชญา

ความในมาตรา ๔๘ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดย (๗) แห่ง ประมวลกฎหมายอาชญาทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๕ โดย แก้ไขเฉพาะคำว่า "กาคะบาทแดง" เป็น "กาชาด"

มาตรา ๕๐

มาตรา ๕๐ ผู้ใดเปิดเผยหรือกระทำ ความผิดอย่างใด ๆ ที่ท่านบัญญัติไว้ในมาตราต่าง ๆ แห่งประมวลกฎหมายลักษณอาชญา กังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

มาตรา ๕๑ ถึงมาตรา ๑๐๐ ความผิดฐานประทุษร้ายต่อ พระบรมราชตระกูล

มาตรา ๑๐๑ ถึงมาตรา ๑๐๘ ความผิดฐานขบถภายใน

พระราชอาณาจักร

มาตรา ๑๐๕ ถึงมาตรา ๑๐๘ ความผิดฐานชบถภายนอก
พระราชอาณาจักร

มาตรา ๑๑๒ ถึงมาตรา ๑๑๕ ความผิดต่อทางพระราช
ไมตรีกับต่างประเทศ

มาตรา ๑๑๖ ถึงมาตรา ๑๒๘ ความผิดต่อเจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๕๑ ความผิดฐานกระทำให้เสื่อมเสียอำนาจศาล

มาตรา ๑๕๔ ความผิดฐานช่วยผู้อื่นให้พ้นอาชญาอันควรรับ

โทษตามกฎหมาย

มาตรา ๑๖๓ ถึงมาตรา ๑๖๕ ความผิดฐานหลบหนีจาก

ที่คุมขัง

มาตรา ๑๗๗ ถึงมาตรา ๑๘๑ ความผิดฐานสมคบกันเป็น
ขี้ขี้และเป็นของโจรผู้ร้าย

มาตรา ๑๘๓ และมาตรา ๑๘๔ ความผิดฐานก่อการ
จลาจล

มาตรา ๑๘๕ ถึงมาตรา ๒๐๑ ความผิดฐานกระทำให้
เกิดความอันตรายแก่สาธารณชน ฐานกระทำให้สาธารณชนปราศจากความ

สควกในการไปมา และการส่งข่าวและของถึงกัน และฐานกระทำให้
สาขารณชนปราศจากความทุกข์สบาย

มาตรา ๒๔๓ ความผิดฐานเกี่ยวข้องในที่วิวาทต่อสู้กัน ซึ่งมี
ผู้ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๒๔๔ ถึงมาตรา ๒๕๕ ความผิดฐานประทุษร้าย
แก่ร่างกาย

มาตรา ๒๕๖ ถึงมาตรา ๒๖๗ ความผิดฐานกระทำให้
เสื่อมเสียอิศระภาพ

มาตรา ๒๖๘ ถึงมาตรา ๒๘๖ ความผิดฐานลักทรัพย์

มาตรา ๒๘๗ ถึงมาตรา ๓๐๖ ความผิดฐานชิงทรัพย์
ฐานชิงทรัพย์ และฐานปล้นทรัพย์ และฐานสลัก

มาตรา ๓๐๓ ความผิดฐานกันโจก

มาตรา ๓๐๗ ถึงมาตรา ๓๓๐ ความผิดฐานบุกรุก

ท่านว่ามั่นผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ ตามที่ท่านบัญญัติ
ไว้สำหรับความผิดเช่นนั้น และให้เพิ่มโทษนั้นขึ้นด้วยอีกกึ่งหนึ่ง

ความในมาตรา ๕๐ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช

๒๔๗๖ เป็นดังนี้

มาตรา ๕๐ ผู้ใดเป็นทหาร ถ้ามันกระทำผิดในเวลาที่เขาได้
ให้เป็นยามรักษาการ หรืออยู่ยามประจำที่ หรือให้กระทำการอย่างใด ๆ
ที่มีสาตราวุธของหลวงประจำตัวโดยความผิดที่เขาบัญญัติไว้ในมาตรา
ต่าง ๆ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา ดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

มาตรา ๕๑ ถึงมาตรา ๑๐๐ ความผิดในฐานะประทุษร้ายต่อ
พระบรมราชตระกูล

มาตรา ๑๐๑ ถึงมาตรา ๑๐๔ ความผิดฐานกบฏภายใน
พระราชอาณาจักร

มาตรา ๑๐๕ ถึงมาตรา ๑๐๘ ความผิดฐานกบฏภายนอก
พระราชอาณาจักร

มาตรา ๑๐๙ ถึงมาตรา ๑๑๕ ความผิดต่อทางพระราช
ไมตรีกับต่างประเทศ

มาตรา ๑๑๖ ถึงมาตรา ๑๒๕ ความผิดต่อเจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๕๑ ความผิดฐานกระทำให้เสื่อมเสียอำนาจศาล

มาตรา ๑๕๔ ความผิดฐานช่วยผู้อื่นให้พ้นอาชญาอันควรรับ

โทษตามกฎหมาย

มาตรา ๑๖๕ ถึงมาตรา ๑๖๘ ความผิดฐานหลบหนีจากที่คุม
ขัง

มาตรา ๑๗๗ ถึงมาตรา ๑๘๖ ความผิดฐานสมคบกันเป็นอันงี้
และเป็นของโจรผู้ร้าย

มาตรา ๑๘๓ และมาตรา ๑๘๔ ความผิดฐานก่อการจลาจล

มาตรา ๑๘๕ ถึงมาตรา ๒๐๐ ความผิดฐานกระทำให้เกิด
ภยันตรายแก่สาธารณชน ฐานกระทำให้สาธารณชนปราศจากความสะดวก
ในการไปมาและการส่งข่าวและของถึงกัน และฐานกระทำให้สาธารณชน
ปราศจากความสุชสบาย

มาตรา ๒๕๓ ความผิดฐานเกี่ยวข้องในทิวาที่ต่อสู้กัน ซึ่งมี
ผู้ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๒๕๕ ความผิดฐานประทุษร้ายแก่
ร่างกาย

มาตรา ๒๖๘ ถึงมาตรา ๒๗๗ ความผิดฐานกระทำให้เสื่อม
เสียอิสริภาพ

มาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๒๙๖ ความผิดฐานลักทรัพย์

มาตรา ๒๙๗ ถึงมาตรา ๓๐๖ ความผิดฐานวิ่งราว ฐาน

จึงทรัพย์สิน ฐานปล้นทรัพย์สิน และฐานสลัก

มาตรา ๓๐๓ ความผิดฐานกรรโชก

มาตรา ๓๐๗ ถึงมาตรา ๓๓๐ ความผิดฐานบุกรุก

ท่านว่ามันผู้กระทำผิดต้องระวางโทษตามที่ท่านบัญญัติไว้สำหรับ
ความผิดเช่นนั้น และให้เพิ่มโทษขึ้นอีกกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๕๐

มาตรา ๕๐ (ยกเลิกทั้งมาตรา)

ความในมาตรา ๕๐ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่หนึ่งโดย (๒)
แห่งประมวลกฎหมายอาญาทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๕ โดย
แก้ไขเฉพาะความว่า "หรืออยู่ยามประจำที่" เป็น "หรืออยู่ยามประจำ
หน้าที่" กับความว่า "ท่านว่ามันโทษหนัก" เป็น "ท่านว่ามันมีโทษหนัก"

มาตรา ๕๐ ได้ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ ข้อความ
ที่ถูกยกเลิกมีดังนี้

"มาตรา ๕๐ ผู้ใดเป็นทหาร ถ้ามันกระทำความผิดอย่างหนึ่ง
อย่างใด ดังที่ว่าในมาตรา ๕๐ ในเวลาที่ท่านใจมันเป็นยามรักษาการ
หรืออยู่ยามประจำหน้าที่ หรือให้กระทำการอย่างใด ๆ ที่มีสาตราวุธของ

หลวงประจำตัวใช้ ท่านว่ามีโทษหนักให้ลงอาญาแก่มันตามที่ท่านมีอรรถ-
สิทธิไว้ในประมวลกฎหมายลักษณะอาญา สำหรับความผิดเช่นนั้นทวีคูณ (*)

มาตรา ๕๒

มาตรา ๕๒ เมื่อความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ดังที่ได้ระบุไว้ใน
มาตรา ๒๑, ๒๒, ๒๓ (๒๑๓), ๒๔ (๒๑๓), ๓๕ (๒๑๓), ๓๖ (๒๑๓),
๓๗, ๓๘, ๓๙ (๒๑๓), ๔๐, ๔๑ (๒๑๓), ๔๒, ๔๓, ๔๔ (๒๑๓), ๔๕
(๒๑๓), ๔๖ (๒, ๓๑๔) ถ้า ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาทหารนี้ได้
กระทำความผิดด้วยความประสงค์ที่จะบ่อนทำลายสมรรถภาพของกรมกองทหารเสียม
พรามลงไซร์ ท่านให้เพิ่มโทษแก่ความผิดดังต่อไปนี้

ถ้าระวางโทษอย่างสูงที่สุดกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น เพียง
จำคุกตลอดชีวิตไซร์ ท่านให้เพิ่มขึ้นเป็นโทษอย่างสูงที่สุด ถึงประหาร
ชีวิต

(*) ความในมาตรา ๕๑ และ ๕๑ เดิม ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติม
โดยนำความมารวมเป็นมาตรา ๕๑ ใหม่ โดยมาตรา ๑ แห่งพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖

ถ้าระวางโทษอย่างสูงสุด กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียง
จำคุกมีกำหนดยี่สิบปีหรือ ท่านให้เพิ่มขึ้นเป็นโทษจำคุกไว้จนตลอดชีวิต
เป็นอย่างสูงสุด

ถ้าระวางโทษอย่างสูงสุดที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียง
จำคุกมีกำหนดเวลาอย่างอื่นนอกจากที่กล่าวแล้ว ท่านให้เพิ่มขึ้นอีกถึง
หนึ่งของโทษที่ได้วางไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

เมื่อความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งที่ได้ระบุไว้ในวรรคต้นนี้ได้
กระทำไปเป็นส่วนหนึ่งของแผนการที่จะล้างล้มรัฐบาลก็ดี ฤาจะให้
เปลี่ยนแปลงการเมือง ฤาเศรษฐกิจแห่งพระราชอาณาจักรควยใช้
กำลังบังคับ ฤากระทำร้ายก็ดี ท่านว่ามันผู้กระทำมีความผิดต่อระวาง
โทษถึงประหารชีวิตถ้าจำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต

ความในมาตรา ๕๖ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขประมวล
กฎหมายอาญาทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๐

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญาทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ คือ เพื่อให้สอดคล้องกับ
ประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๐๕ และเพื่อให้ศาลทหารมีอำนาจลงโทษบุคคลที่อยู่ในอำนาจ
ศาลทหาร ซึ่งกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรได้

พระราชบัญญัติ

กำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยความผิด
เกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท
จำกัด สมาคม และมูลนิธิ เสียใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดัง
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
กำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วน
จำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นไป

หมวด ๑

ความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด

และบริษัทจำกัด

มาตรา ๓ ห้างหุ้นส่วน จดทะเบียน หรือ ห้างหุ้นส่วน
จำกัดใดในกรณีใช้ชื่อในดวงตรา บ้ายชื่อ หนังสือบอกกล่าว
ป้ายร้อง จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับ
ธุรกิจของห้างหุ้นส่วน

(๑) ถ้าเป็นอักษรไทย ไม่ใช่คำว่า “ห้างหุ้นส่วน
สามัญนิติบุคคล” หรือ “ห้างหุ้นส่วนจำกัด” ประกอบชื่อ
แต่เดิมแล้ว

(๒) ถ้าเป็นอักษรต่างประเทศ ไม่ใช่คำซึ่งมีความหมายว่า “ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล” หรือ “ห้างหุ้นส่วนจำกัด” ตามประกาศของกระทรวงเศรษฐการประกอบชื่อ แล้วแต่กรณี

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔ ผู้ใดใช้ชื่อหรือชื่อย่อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า “ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล” หรือ “ห้างหุ้นส่วนจำกัด” หรืออักษรต่างประเทศซึ่งมีความหมายดังกล่าวประกอบ ในดวงตรา บ้ายชื่อ หนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจ โดยมีได้เป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด เว้นแต่เป็นการใช้ในการขอจดทะเบียนเกี่ยวกับการตั้งห้างหุ้นส่วน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาท จนกว่าจะได้เลิกใช้

มาตรา ๕ บริษัทจำกัดใด นอกจากธนาคาร ในกรณีใช้ชื่อในดวงตรา บ้ายชื่อ หนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท

(๑) ถ้าเป็นอักษรไทย ไม่ใช่คำว่า “บริษัท” ไว้หน้า
ช่อ และ “จำกัด” ไว้ท้ายช่อ

(๒) ถ้าเป็นอักษรต่างประเทศ ไม่ใช่คำซึ่งมีความ
หมายว่า “บริษัทจำกัด” ตามประกาศของกระทรวงเศรษฐ
การประกอบช่อ

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีก
ไม่เกินวันละห้าสิบบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖ ผู้ใดใช้ช่อหรือยี่ห้อซึ่งมีอักษรไทยประกอบ
ว่า “บริษัทจำกัด” “บริษัท” หรือ “จำกัด” หรืออักษร
ต่างประเทศซึ่งมีความหมายดังกล่าวประกอบในดวงตรา บ้าย
ช่อ จดหมาย ใบแจ้งความหรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับ
ธุรกิจโดยมิได้เป็นบริษัทจำกัด เว้นแต่เป็นการใช้ในการขอ
จดทะเบียนเกี่ยวกับการตั้งบริษัท หนังสือชวนให้เข้าช่อช่อ
หุ้นหรือหนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง ต้องระวางโทษปรับไม่
เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาท จนกว่า
จะได้เลิกใช้

มาตรา ๗ บริษัทจำกัดใดไม่เอาหุ้นซึ่งรับแล้วออกขาย
ทอดตลาด ไม่หักใช้ค่าหุ้นที่เรียกกับดอกเบี้ยค้างชำระ หรือ
ไม่ส่งคืนเงินที่เหลือให้แก่ผู้ถือหุ้น ตามมาตรา ๑๑๒๕ แห่ง

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สองพันบาท

มาตรา ๘ บริษัทจำกัดใดไม่ทำใบหุ้นมอบให้เป็นคู่มือ
แก่ผู้ถือหุ้น หรือเรียกค่าธรรมเนียมเกินกว่าที่กำหนดไว้ตาม
มาตรา ๑๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือ
ไม่ทำใบหุ้นตามมาตรา ๑๑๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๙ บริษัทจำกัดใด ออกใบหุ้น ออกให้แก่ผู้ถือ
โดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๓๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ หรือออกใบหุ้นกู้ ออกให้แก่ผู้ถือโดยฝ่าฝืนมาตรา
๑๒๓๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๐ บริษัทจำกัดใด ไม่มีสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้น
ตามมาตรา ๑๑๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๑ บริษัทจำกัดใด ไม่รักษาสุดทะเบียนผู้ถือ
หุ้น หรือเมื่อผู้ถือหุ้นร้องขอไม่เปิดสมุดทะเบียนให้ผู้ถือหุ้น
ดูตามมาตรา ๑๑๓๕ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๒ บริษัทจำกัดใดเป็นเจ้าของถือหุ้นของตนเอง หรือรับจำหน่ายหุ้นของตนเอง โดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๓ บริษัทจำกัดใด ไม่จดทะเบียนตามมาตรา ๑๑๕๖ มาตรา ๑๑๕๗ มาตรา ๑๒๒๘ มาตรา ๑๒๓๘ หรือมาตรา ๑๒๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๔ บริษัทจำกัดใดไม่มีสำนักงานบอกทะเบียน หรือไม่ส่งคำบอกกล่าวตามมาตรา ๑๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๕ บริษัทจำกัดใด ลงพิมพ์ หรือ แสดงจำนวนหุ้นของบริษัโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๖ บริษัทจำกัดใด ไม่เรียกประชุมตามมาตรา ๑๑๗๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๗ บริษัทจำกัดใด ไม่ลงพิมพ์โฆษณาคำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ไม่ส่งคำบอกกล่าวไปยังผู้ถือหุ้น หรือ

ไม่ระบุสถานที่วัน เวลา และสภาพแห่งกิจการที่จะได้ประชุม
ปรึกษากันในคำบอกกล่าวตามมาตรา ๑๑๗๕ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสอง
พันบาท

มาตรา ๑๔ บริษัทจำกัดใด

(๑) ไม่ทำบัญชีงบดุลตามมาตรา ๑๑๕๖ แห่งประ-
มวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๒) ไม่จัดให้มีผู้สอบบัญชีตรวจสอบงบดุล ไม่นำ
บัญชีงบดุลเสนอเพื่ออนุมัติในที่ประชุมใหญ่ ไม่ส่งสำเนา
งบดุล หรือไม่มีสำเนางบดุล ตามมาตรา ๑๑๕๗ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือ

(๓) ไม่จำหน่ายสำเนางบดุลแก่ผู้ปรารถนาจะขอตาม
มาตรา ๑๑๕๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๕ บริษัทจำกัดใดจ่ายเงินปันผลโดยฝ่าฝืนมาตรา
๑๒๐๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือแจกเงิน
ปันผลโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

เงินใด ๆ ที่จ่าย หรือแจก ให้แก่ผู้ถือหุ้นในฐานะเป็นผู้
ถือหุ้นนอกจากเงินค่าหุ้นให้ถือว่า เป็นเงินปันผลตามมาตรา

มาตรา ๒๐ บริษัทจำกัดใดไม่บอกกล่าวว่าจะปันผลอย่าง
ใด ๆ อันได้อนุญาตให้จ่ายตามมาตรา ๑๒๐๔ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสอง
พันบาท

มาตรา ๒๑ บริษัทจำกัดใด ไม่เสนอ บรรดาหุ้น ที่ออก
ใหม่ให้แก่ผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๑๒๒๒ แห่งประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๒๒ บริษัทจำกัดใดไม่โฆษณา หรือไม่มี
หนังสือบอกกล่าวถึงความประสงค์จะลดทุนตามมาตรา ๑๒๒๖
วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือจัด
การลดทุนโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๒๖ วรรคสาม แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าพันบาท

มาตรา ๒๓ บริษัทจำกัดใดออกหุ้นกู้โดยฝ่าฝืนมาตรา
๑๒๒๕ มาตรา ๑๒๓๐ หรือมาตรา ๑๒๓๒ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สองพันบาท

มาตรา ๒๔ บริษัทจำกัดใดไม่โฆษณาหรือไม่ส่งคำบอกกล่าวให้ทราบรายการที่ประสงค์จะควมบริษัทเข้ากันตามมาตรา ๑๒๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือจัดการควมบริษัทเข้าด้วยกันโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๕๐ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่บริษัทจำกัดใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑ ถึงมาตรา ๒๔ กรรมการของบริษัทนั้น หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๖ กรรมการใดของบริษัทจำกัดไม่ส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นและผู้ที่จะตกจากผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๑๑๓๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๗ กรรมการใดของบริษัทจำกัดไม่เรียกประชุมวิสามัญตามมาตรา ๑๑๗๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๑๗๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๒๘ กรรมการใดของบริษัทจำกัด

(๑) ไม่ส่งสำเนาบุคคลตามมาตรา ๑๑๘๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๒) ไม่จัดให้ถือบัญชีตามมาตรา ๑๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือ

(๓) ไม่จัดให้จัดบันทึก หรือไม่เก็บรักษาสมุดตาม มาตรา ๑๒๐๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๙ กรรมการใดของบริษัทจำกัดโฆษณาหนังสือ ชั่ววัน หนังสือบอกกล่าวบ่าวร้อง หรือหนังสืออย่างอื่นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๒๓ หรือมาตรา ๑๒๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๐ ผู้ถือหุ้นใด รับหรือยอมจะรับประโยชน์ เป็นพิเศษสำหรับคนหรือผู้อื่นเพื่อเป็นการตอบแทนในการที่ จะลงคะแนนเสียง หรือองค์การลงคะแนนเสียงในที่ประชุมใหญ่ของบริษัทจำกัด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ผู้ใดให้ หรือสัญญาว่าจะให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้ถือหุ้นเพื่อเป็นการตอบแทนในการที่ผู้ถือหุ้นนั้น จะลงคะแนน

เสียง่าเรื่องดการลงคะแนนเสียงในที่ประชุมใหญ่ของบริษัท-
จำกัด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๓๑ ผู้สอบบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด รับรองบุคคลหรือบัญชี
อื่นใดอันไม่ถูกต้อง หรือทำรายงานเท็จ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่กระทำตามมาตรา ๑๒๕๓
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินแปดพันบาท

มาตรา ๓๓ ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่จดทะเบียนตามมาตรา
๑๒๕๔ มาตรา ๑๒๕๘ มาตรา ๑๒๖๒ หรือมาตรา ๑๒๗๐ วรรค
สอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๔ ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่ร้องขอต่อศาลตาม

มาตรา ๑๒๖๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๕ ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด

(๑) ไม่ทำบัญชี หรือไม่เรียกประชุมใหญ่ตามมาตรา
๑๒๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๒) ไม่ทำรายงาน หรือไม่เปิดเผย รายงานตามมาตรา
๑๒๖๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๓) ไม่ทำรายงาน ไม่เรียกประชุมใหญ่ หรือไม่ชี้แจง
กิจการตามมาตรา ๑๒๗๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ หรือ

(๔) ไม่มอบบัญชีและเอกสารตามมาตรา ๑๒๗๑ วรรค
หนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๖ ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่เรียกประชุมใหญ่ ไม่
ทำรายงาน หรือไม่แถลงตามมาตรา ๑๒๖๘ แห่งประมวล

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๗ ผู้ชำระบัญชีของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด แบ่งคืนทรัพย์สินโดยฝ่า-
ฝืนมาตรา ๑๒๖๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๓๘ กรรมการ หรือ ผู้ชำระ บัญชีใด ของ บริษัท
จำกัดโดยทุจริต แสดงออกซึ่งความเท็จ หรือปกปิดความ
จริงต่อที่ประชุมใหญ่ในเรื่องฐานะการเงินของบริษัทนั้น ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๙ บุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงาน
ของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัท
จำกัด เอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือ
ทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่ง ทรัพย์สินอันนิติบุคคล ดังกล่าว จำนำไว้
ถ้าได้กระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับจำนำ ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ บุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงาน
ของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัท

จำกัด ว่าเป็นเจ้าหนี้ของนิติบุคคลดังกล่าว หรือเจ้าหนี้ของบุคคลอื่นซึ่งจะใช้สิทธิของเจ้าหนี้ของนิติบุคคลดังกล่าว บังคับการชำระหนี้จากนิติบุคคลดังกล่าว ไซ้หรือน่าจะใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลให้ชำระหนี้

(๑) บ้าย ช้อน หรือโอนให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์สินของนิติบุคคลดังกล่าว หรือ

(๒) แกล้งให้ นิติบุคคล ดังกล่าว เป็น หนี้ ซึ่งไม่เป็นความจริง

ถ้าได้กระทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัท จำกัด กระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อตนเองหรือผู้อื่นเป็นการเสียหายแก่นิติบุคคลดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๒ บุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัท จำกัด กระทำ หรือยินยอมให้กระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ทำให้เสียหาย ทำลาย เปลี่ยนแปลง ตัดทอน หรือปลอม บัญชี เอกสาร หรือหลักประกันของห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท หรือที่เกี่ยวข้องกับห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือ

(๒) ลงข้อความเท็จ หรือไม่ลงข้อความสำคัญในบัญชี หรือเอกสารของห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท หรือที่เกี่ยวข้องกับห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ถ้ากระทำหรือยินยอมให้กระทำการเพื่อหวังให้ห้างหุ้นส่วน บริษัท ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นขาดประโยชน์อันควรได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดโฆษณาชวนให้เข้าซื้อหุ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๔ ผู้เริ่มก่อการใดโฆษณาหนังสือชวนหนังสือบอกกล่าวว่าร้องหรือหนังสืออย่างอื่น โดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๐๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินแปดพันบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ใดโฆษณาหนังสือชวน หนังสือบอกกล่าว บั้วร้อง หรือหนังสืออย่างอื่น เพื่อชวนให้เข้าซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ก่อนได้จดทะเบียนหนังสือนั้น ๆ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๔๖ ผู้ใดโฆษณาโดยอ้างถึงบุคคล คำแห่งหน้าที่ บัญชี รายงาน หรือกิจการอันเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด อันเป็นเท็จในสารสำคัญ หรือปกปิดข้อความอันเป็นสารสำคัญ เพื่อ

(๑) ลวงผู้มีส่วนได้เสียในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น ให้ขาด ประโยชน์ อันควรได้ จากห้างหุ้นส่วน หรือ บริษัท นั้น หรือ

(๒) ชูงใจบุคคลให้เข้าเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น ให้มอบหมาย หรือให้ ส่งทรัพย์สินให้แก่ห้างหุ้นส่วน หรือ บริษัท นั้น หรือให้เข้าเป็นผู้ค้าประกันหรือให้ให้ทรัพย์สินเป็นประกัน ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น

ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกิน หกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดเข้าร่วมในที่ประชุม ครั้ง บริษัทจำกัด หรือในที่ประชุมใหญ่ของบริษัทจำกัด และลงคะแนนออก

เสียงหรือตกลงคะแนนออกเสียง โดยลวงว่าตนเป็นผู้เข้าชื่อ
ช้อ^๔หุน ผู้^๔ถ้อ^๔หุน หรือผู้^๔สัท^๔หรือออกเสียงแทนผู้^๔เข้า^๔ช้อ^๔หุน
หรือผู้^๔ถ้อ^๔หุน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ผู้ใดให้อุปการ แก่การกระทำความผิด ดังกล่าวในวรรค
หนึ่ง โดยส่งมอบเอกสารแสดงการเข้า^๔ช้อ^๔หุน หรือใบ
หุน^๔ซึ่งได้^๔ใช้^๔เพื่อการดังกล่าวแล้ว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๔๔ ผู้ใดโดยทุจริต กำหนดค่าแรงงาน หรือ
ทรัพย์สินที่นำมาลงในห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วน
จำกัด หรือบริษัทจำกัด แทนเงินค่าหุ้นให้สูงกว่ามูลค่าที่แท้
จริง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

หมวด ๒

ความผิดเกี่ยวกับสมาคมและมูลนิธิ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดใช้^๔ช้อ^๔ ซึ่งมีอักษรไทย ประกอบว่า
“สมาคม” ในดวงตรา บ้ายช้อ^๔ จดหมาย ใบแจ้งความหรือ
เอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจโดยมิได้เป็นสมาคม เว้นแต่
เป็นการใช้ในการขอจดทะเบียนเกี่ยวกับการตั้งสมาคม ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ
ห้าสิบบาท จนกว่าจะได้เลิกใช้

มาตรา ๕๐ ผู้ใดใช้ชื่อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า “มูลนิธิ” ในดวงตรา บ้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจโดยมิได้เป็นมูลนิธิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาทจนกว่าจะได้เลิกใช้

มาตรา ๕๑ สมาคมใดแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมข้อบังคับของสมาคมโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๘๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือไม่ส่งสำเนาข้อบังคับที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมใหม่ตามมาตรา ๑๒๘๓ วรรคสองแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๒ สมาคมใดไม่แจ้งการเปลี่ยนตัวบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้จัดการ สมาคม แก่ นายทะเบียน ตามมาตรา ๑๒๘๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๓ สมาคมใด ไม่ขอมให้สมาชิก ของสมาคมตรวจตราความเป็นอยู่แห่งกิจการ และทรัพย์สิน ของสมาคม ตามมาตรา ๑๒๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๔ สมาคมใด ไม่ปฏิบัติ ตาม คำสั่ง ของ นาย-
ทะเบียนตามมาตรา ๑๒๕๑ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพัน
บาท

มาตรา ๕๕ ผู้จัดการใดของสมาคม ดำเนินกิจการผิด
วัตถุประสงค์ของสมาคม และการดำเนินกิจการนั้นเป็น
ภัยอันตรายต่อสันติภาพของประชาชน หรือนำจะก่อให้เกิด
ความไม่สงบในบ้านเมือง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี
หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดดำเนินกิจการ ของ สมาคม ซึ่งมีได้จด
ทะเบียนตามมาตรา ๑๒๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ เว้นแต่เป็นการดำเนินกิจการเพื่อขอลดทะเบียน ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใด เป็นสมาชิก ของ สมาคม ซึ่งมีได้จด
ทะเบียนตามมาตรา ๑๒๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๕๘ ผู้ใดยังขึ้นเป็นสมาชิกของสมาคม ซึ่งศาล
ได้สั่งให้เลิกสมาคมแล้วตามมาตรา ๑๒๕๓ แห่งประมวล

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือนายทะเบียนได้สั่งให้ชดเชย
สมาคมนั้นออกเสียจากทะเบียนตามมาตรา ๑๒๕๓ ทวิ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใด แบ่งสินทรัพย์ ที่เหลืออยู่เมื่อได้ชำระ
บัญชีแล้วให้แก่สมาชิกของสมาคม หรือโอนสินทรัพย์ ดัง
กล่าวให้แก่บุคคลอื่นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๕๕ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้จัดการใด ของ มูลนิธิ ไม่ทำหน้าที่ สื่อแจ้ง
ความแก่ทบวงการเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๔ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อย
บาท

มาตรา ๖๑ บุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินกิจ
การของมูลนิธิ ดำเนินกิจการผิดวัตถุประสงค์ที่ประสงค์ของมูลนิธิ
หรือข้อกำหนดว่าด้วยทรัพย์สินของมูลนิธิ และการดำเนิน
กิจการนั้น อาจเป็นการเสียหายแก่มูลนิธินั้น หรือสาธารณชน
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ให้นำความในมาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับแก่บุคคลซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินกิจการของ สมาคมหรือมูลนิธิด้วยโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. หิบลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ ความผิดอันเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท จำกัด ธรรมดา และมูลนิธิซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ จะได้ถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๕๕ และในร่างประมวลกฎหมายอาญาใหม่ ก็มีได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดในเรื่องนี้ไว้ อีกประการหนึ่ง ในกฎหมายของต่างประเทศ ไม่ปรากฏว่า ได้รวมความผิดอันเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด ธรรมดา และมูลนิธิเข้าไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ฉะนั้น จึงสมควรที่จะบัญญัติความผิดดังกล่าวอนึ่งไว้เป็นพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งต่างหาก

(ถ่ายจากราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๕๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๓๗๓

ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๕)

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยความผิดของพนักงาน
ในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ
พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความผิดของ
พนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ
พ.ศ. ๒๕๐๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พนักงาน” หมายความว่า ประธานกรรมการ รอง
ประธานกรรมการ กรรมการหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในองค์การ
บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือหน่วยงานที่เรียกชื่อ
อย่างอื่น ซึ่งทุนทั้งหมดหรือทุนเกินกว่าร้อยละห้าสิบเป็นของ
รัฐ โดยได้รับเงินเดือนหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นจาก
องค์การ บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือหน่วยงาน
นั้น ๆ ทั้งนี้ นอกจากผู้เป็นเจ้าของพนักงานอยู่แล้วตามกฎหมาย

มาตรา ๔ ผู้ใดเป็นพนักงานมีหน้าที่ขอ ทำ จัดการหรือรักษา
ทรัพย์สิน เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่น
โดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย ต้อง
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๕ ผู้ใดเป็นพนักงาน ใช้อำนาจในหน้าที่โดยมิชอบ
ข่มขืนใจหรือขู่ใจ เพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามา
ให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ต้อง
ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต

มาตรา ๖ ผู้ใดเป็นพนักงาน เรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สิน
หรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ
เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในหน้าที่ ไม่ว่าจะรับ
จะชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปี
ถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาท
ถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต

มาตรา ๗ ผู้ใดเป็นพนักงาน กระทำการหรือไม่กระทำการ
อย่างใดในหน้าที่ โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

ซึ่งคนได้เรียก รับหรือยอมจะรับไว้ก่อนที่คนได้รับแล้วคงเป็น
พนักงานในหน้าที่นั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่น
บาท

มาตรา ๘ ผู้ใดเป็นพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือ
รักษาทrophyใด ๆ ใช้อำนาจในหน้าที่โดยทุจริต อันเป็นการ
เสียหายแก่องค์การ บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือ
หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปี
ถึงสิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาท
ถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๘ ผู้ใดเป็นพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแล
กิจการใด เข้ามีส่วนได้เสีย เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือ
ผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึง
สิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๐ ผู้ใดเป็นพนักงาน มีหน้าที่จ่าย Trophy จ่าย
Trophyนั้นเกินกว่าที่ควรจ่าย เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือ
ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่
สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๑ ผู้ใดเป็นพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

โดยที่รัฐได้ลงทุนจัดตั้งองค์การและหน่วยงานอื่น และในบางกรณีได้เข้าถือหุ้นในบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ได้ลงใบหรือหุ้นที่รัฐได้ถือไว้เป็นทรัพย์สินของชาติ และเจ้าขององค์การ บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และหน่วยงานดังกล่าวไม่คงถูกผูกมัดให้ปฏิบัติตามระเบียบราชการโดยเคร่งครัด หากผู้ปฏิบัติงานไม่อยู่ในฐานะการควบคุมหรือถูกลงโทษอย่างหนัก เมื่อกระทำความผิดแล้ว อาจทำให้การดำเนินงานขององค์การ บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และหน่วยงานของรัฐเกิดความฉ้อฉล และเกิดความเสียหายแก่รัฐอย่างร้ายแรง จึงสมควรมีกฎหมายกำหนดโทษอาหรับทหนักงานในองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ

(อ้างจากรราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๔๘ หน้า ๑๗๖

ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๐๒)

